

ژیانی نَبیرِ اَهِیم

السَّلَامُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

منتدی اِقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نوسینی

هیمن بهاء الدین قهره داغی

دانا عثمان حسن

بۆدابه زاندىنى جۆرەھا كۆتۈپ: سەردانى: (مۇنتىدى اقرا الثقافى)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مۇنتىدى اقرا الثقافى)

پدراي دانلود كۆتۈپھاي مۇختلف مەراجە: (مۇنتىدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

زنجیره داستانی پیغمبران

ژیانی نُسیراھیم (علیہ السلام)

نووسینی

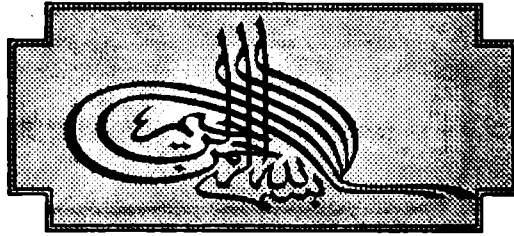
دانا عثمان حسن

ھیمن بہاء الدین قہرہ داغی

۱۹۹۹ز

چاپی یہ کہم

۱۴۱۹ک

ناوی سورهت و ژمارهی نهو نایه تانهی ناوی نیبراهیمی تیدا هاتوو

ژمارهی نایهت	ناوی سورهت	ژمارهی نایهت	ناوی سورهت
۶۹، ۶۲، ۶۰، ۵۱	الانبیاء	۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۰، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵، ۱۲۴، ۲۶۰، ۲۵۸، ۱۴۰، ۱۳۶، ۱۳۵	البقره
۷۸، ۴۳، ۲۶	الحج	۹۷، ۹۵، ۸۴، ۶۸، ۶۷، ۳۵، ۳۲	آل عمران
۶۹	الشعراء	۱۶۳، ۱۳۵، ۵۴	النساء
۳۱، ۱۶	العنكبوت	۱۵۶، ۸۳، ۷۵، ۷۴	الانعام
۷	الأحزاب	۱۱۴، ۷۰	التوبة
۱۰۹، ۱۰۴، ۸۳	الصفات	۲۶، ۲۵، ۲۴، ۶۹	هود
۴۵	ص	۲۸، ۶	یوسف
۱۳	الشوری	۳۶	ابراهیم
۳۶	الزخرف	۵۱	الحجر
۲۴	الذاریات	۱۳۳، ۱۲۰	النمل
۳۷	النجم	۵۸، ۴۶، ۴۱	مریم
۴	المتحنة	۲۶	الحديد
		۱۹	الأعلى

ناوی کتیب : زبانی نیبراهیم

ژمارهی سیارتن : (۱۳۷) سالی (۱۹۹۸ز)

ناوی نووسر : دانا عثمان حسن _ هینن بهاء الدین قهرمداغی

لهبلاو کراودگانی (کتیبخانهی تیشک) سهروی مزگهوتی گهوره شدقامی کاک نهحمهدی شیخ

تیراز : ۱۰۰۰ دانه

ئاوهرۆك

بابت	لايىھى

پيشەكى ۱

سەرەتا گوزەرىكى خيىرا بەناو گولزارى ئەم چىرۆكە قورئانىيەدا... ۲

بەندى يەكەم

كەسايەتى ئىبراهيم..... ۶

شويىنى لەدايك بوونى ئىبراهيم ۸

ئايىن و پەيپەو پرۇگرامى ئەو كۆمەلگەيە لەو سەردەمەدا ۹

ماناى راستى يەكتاپەرستى..... ۱۰

بارى گوزەرانى ئىبراهيم لەم كۆمەلگەيەدا..... ۱۴

پەندو ئامۇزگار يەكەمى بەندى يەكەم ۱۶

بەندى دووھم

گەپان بەدواى پەروەردگارى راستەقىنەدا..... ۲۸

ئىبراهيم و كارى بانگخوازى لەكۆمەلگەكەيدا..... ۳۰

ناساندنى پەروەردگارى راستەقىنە بەمرۆقەكان ۳۷

پەندو ئامۇزگار يەكەمى بەندى دووھم ۴۳

بەندى سى يەم

وہلامى كۆمەلگەي بانگكراو بۇ بانگخوازى خوايى..... ۵۸

نياز خراپى ئىبراهيم بەرامبەر بتەكان..... ۵۹

- ۶۲ روبروبونەھى ئىبراھىم لەگەل كۆمەنگەكەيدا.....
- ۶۴ يارمەتى خوايى بۇ بانگخوازى خوايى.....
- ۶۸ پەندو ئامۇزگار يەكانى بەندى سىيەم.....

بەندى چوارەم

- ۷۷ روبروبونەھى ئىبراھىم لەگەل پادشادا.....
- ۷۹ كۆچ كەردنى ئىبراھىم و بەجى ھىشتىنى دۇستانى دوور لەخوا.....
- ۸۴ كۆچ بۇ مىسر.....
- ۸۶ گەرانەھى ئىبراھىم بۇ شام و لەدايك بوونى ئىسماعىل.....
- ۸۷ پەندو ئامۇزگار يەكانى بەندى چوارەم.....

بەندى پىنچەم

- ۹۶ كۆچ كەردنى ھاجەر ئىسماعىل (عليه السلام) بۇ مەككە.....
- ۹۹ مل كەچ كەردنى ئىسماعىل لەئاستى فەرمانى خواييدا.....
- ۱۰۲ مۇدەي بەخشىنى ئىسحاق (عليه السلام).....
- ۱۰۵ دروست كەردنى يەكەم مال بۇ خواي گەرە لەسەر زەويدا (كەعبە).....
- ۱۱۰ پەندو ئامۇزگار يەكانى بەندى پىنچەم.....
- ۱۱۵ دواوتەو دوا زانىارى لەبارەي ئىبراھىمەود (عليه السلام)
- ۱۱۸ سەرچاوەكان.....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذْ الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مِنْ يَهْدِهِ
 اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا مَعْبُودَ سِوَاهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ وَصَفِيَّهُ .

نیستاو بۆ جاریکی تر هاتینه وه خزمهت زنجیره پر له به سه رهات و
 حیکمه ته کانی داستانی پیغمبرانی خوشه ویست (علیهم الصلاة
 والسلام) ، وه به شیکی تر له به رزی پله و جوانی ره وشت و پاکی دهر وون
 ده ستگیر ده کین ئەم زنجیره یه جنۆی پازاندۆته وه به ژیا نی پر
 له به سه رهات و پر له په ندو نامزگاری که خویان له ژیا نی
 (نیبراهیم) پیغمبردا (علیه السلام) ده بیننه وه ، له سه رهتای
 سه ره له دانی هه ست و نه ستیه وه راستیه کان به دی ده کات و ده بیته
 شوین که وته یان ، پاشان به هه مان ئه و راستیا نه هه ولی پزگار کردنی
 خه لکی ناو گیزا وه کان ده دات ، هه ولیکی زۆر ، ماندوو بوونیکی زۆر ،
 دژایه تیه کی زۆر ، نازاردانیکی بی ئەنداز ، هه موو ئەمانه هاوری
 ساته کانی ژیا نی بانگخوازی ئەم پیغمبره ده بن و ، ژیا نیکی پر له
 ئەزموونی دینداری و خزمهت گوزاری بۆ مرقایه تی به جی دیلی ، خوی
 ده کاته نه خشه یه ک که ده کری گه پۆکه کانی پښگی دینداری بیکه نه
 ده لیلی پښگی کاروانیان .

زور به پيويست زانی که به شيکی زور له ژيانی ئەم خوشه ويسته بدوین و له گه‌ل هه‌موو به‌سه‌ر هاته‌کانی دا په‌ندو ئامۆزگاری چپو پپری لی بنووسین ، چونکه به‌راستی ئەم‌پرووی موسلمانان پيويستیه‌کی بی ئەندازیان ده‌بیته‌ به‌م چپو‌کانه‌و ، به‌تایبه‌تی چپو‌کی ئەو پيغه‌مبهرانه‌ی که له‌ دیانی پۆژانه‌یان دا زۆریک خه‌ریک بوون له‌گه‌ل بانگ‌خوازیدا و پینگو به‌ربه‌ستی زۆریان هاتۆته‌ پئی ، هه‌رده‌بیته‌ و ابیته‌ ... ، ئەگه‌ر ژيانی ئەم ئازیزانه‌ نه‌که‌ینه‌ په‌ندو ئامۆزگاری ژيانمان ئەوا بی گومان و بی گومان ئەو فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره‌مان له‌یاد کردووه‌ که ده‌فه‌رمویته‌ :

﴿لقد كان في قصصهم عبرة لأولي الألباب﴾

بۆیه‌ داواکارین له‌خوای گه‌وره‌ به‌م نووسراوانه‌مان ئەم‌پرووی موسلمانان سوودمه‌ند بن و ، له‌به‌هه‌مه‌ندی ژيانی به‌هه‌رداری ئەم به‌هه‌مه‌ندانه‌ بی به‌هه‌ره‌ نه‌بن .

وه‌ داواکارین له‌خوای گه‌وره‌ ئەم کاره‌مان بکاته‌ تویشوویه‌ک بۆ پۆژه‌ سه‌خته‌کانی پۆژی دوایی و خوینه‌ریش بی به‌شمان نه‌کان له‌نزاناکانی ئاو ، هه‌ر هه‌موو نووسه‌رو چاپکه‌رو خوینه‌ر له‌وانه‌ بژمی‌رین که‌له‌ سیبه‌ری په‌حمه‌تی خوادا ده‌حه‌سینه‌وه‌ .

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

نووسه‌ران

دانا عثمان حسن

هێمن بهاء الدين قه‌رده‌داغی

سلیمانی

١٤١٩ك - ١٩٩٨/٨/٥ز

سهرتا گوزهریکی خیرا به ناو گولزاری نه م چیرۆکه قورنانی یه دا

چونه خزمهتی ژبانندی نه م سهروه رانه پیره له بهر هکته و په ندو نامۆزگاری بق دواکه وتوه کانی په یامی خوایی، وانیتستاش به که م ههنگاومان ههله پناوه بق خزمهتی به کیتی تر له پووناک که ره وهی تاریکی به کانی زهوی و بلاوکه ره وه پڕۆگرامی خاوه ننداری شته کان (رب العالمین) بق نه وهی به شیکی تر له جوانی خویره وشت و پاستی گوفتارو وه فاداری کردار بق خۆمان بچیرین له م باخچه شیرینه.

به سه رهاتی نه م زاته به ریزه له لای خواو بونه وهر، به سه رهاتیکی زۆر خۆش و خۆش گوزهره و پیره له کانیوای سارد بق شکاندنی تینویتی دهرونه که یله کان و خه زینهی پیر له حکمهت و په ندو نامۆزگاریه بق مرفه بیگه رده کان که له م چه ند دیره دا به شیتوه به کی گشتی و کورت باس له چیرۆکه که ده که یز و پاشان به شیتوه به کی پیرو چر له په ندو نامۆزگاری ده چینه خزمهتی...

نه م پیزداره پیتفه مبری خوایی گه وریه و ناوی (ابراهیم الخلیل) ه که به باوکی پیتفه مبران ناسراوه چونکه له نه وهی چهنده ها پیتفه مبری تر که وتونه ته وه، له ناو گه لیتی بت په رستدا گه شهی سه ندوه که دور له پۆشنای پوناک که ره وهی تاریکی بونه وهر ده ژبان به لام خوایی گه وریه نه م زاته ده کات به چرای پوناک که ره وهی خۆی و پیشکشی ده کات به تاریکه کان، به لی... نبیراهیم هه ر به به لگی بیرو هۆشی بیرده کاته وه که نه م هه مو جوانی و جوان کاری به بی هوده نیه و له سه رو هه موشیانه و مرفه که چه ند دیمه ن و ناوه پۆکی سه یری هه یه و هه مو شته کانی چوارده وریشی، به لکو ده بیت رینکخه رو به پیره به ریکی هه بیت، پاش چه ند تی پامانیک له چوارده ور نه م زاته به پیزه په روه دگاری تاک و ته نها نه دۆزیتته وه پاشان ده بیته چرای پووناک که ره وهی مرفایه تی.

... پاشان ده ست ده کات به نه هیشتنی نه و بی ریزی و بی فرمانیهی که به رامبه ر به دیهینه ری هه مو شته کان ده کزیت، ده بیته نه و نامرازه ی که مرفه کان له ده ریای لیلی تاواندا دهر نه هینیت.

تاکه که سیک که نه م په یامه ی پی ده گه به نیت بریتی به له باوکی، که داوای لده کات چیر وازینیت له بی نه ده بی به رامبه ر به په روه دگاری بونه وهر و چی تر له پیزی مرفایه تی خۆی نه هینیتته خوار.

داستانى پيغه مېرهان **ژبانه نيبراهيم (عليه السلام)**

... به لأم وه لأم دانه وى باوكى بق نم داوا پر له بهر كه ته زږد ده بيت وهك بهر دىكى پوختنر بق سر كوشكه خنجيلانه كى بهر نامه ي شو سرده مې خوا كه ته نها له دل بهر كه شه بچكوله كى نيبراهيم دا بوو، پاشان سه ربازى پنگه ي په يامه كانى په روه ردگار ي جيهانيان، توره ي له بهر نه بريت و هموو نامرازه كان ده گرتنه وه بهر بق پرزگار ي كردنى مروفه زير كه وتوه كانى تاوان.

به لى ... نم جاره يان هه لده ستيت به شكاندن و له ناو بردنى به كان و نه هيتستنى شو نامرازانه ي كه ده بنه هوى ليك كردنى پوچه سوكه كانى مروفايه تى له لاي په روه ردگار يان، به لأم له پاداشتى نم هه وله شدا ديسان سه ربازى پنگه ي خوى دوژمنان پنگه ي پى ده گرن و هموو نامرازه كان ده گرنه بهر بق وه ستاندنى نم شه پولى ناراميه، بق ويرانه كان نم جاره يان هه ول نه دن به ناخوشترين سزا پاداشتى نم كار هى بدنه وه، نه ويش نه وه به كه ده لىت، با بيسوتينين.

... وتى خويان به سرده بهن و مه نجه نيكي بق ناماده ده كن كه هه لیده نه ناو نم ناگره كوشنده په وه، كه له دورى چه نده ها پى وه مروف نه يده توانى خوى بگرى له بهر گرميه كى، به لأم دوژمنانى خوشه ويستانى خوى گه وره بى تاگان ... بى تاگان له وهى كه سه ربازى سر نم پنگه به هينو توانايه كيان له پشته راگرى ناسمانه كان، زږد بى تاگان له گه وره يى خوا، زږد بى تاگان له سوزى خوا.

... فرى يان دايه ناو شو چه نه مې كه مروفايه تى كه مى واى به خويه وه دى بوو، به لكو هر نه يديبوو، نالم حاله ي خوى گه وره، خاوه ندرى هموو شته كان فره مانى به ناگر كردو سه لامه تى سه ربازى پى راستى پاراست پاشان له گه ل مه ليكى سرده مدا به په ك ده گن و مه يدانى ده ركه وتنى راستى و ناراستى ناسكرا ده بيت.

مه ليك پى ده لىت خوى تز كى يه ن نيبراهيم زږد به سه ربه رزى په وه ده لىت خوى من شو خوايه به كه ده مرينيت و ده زينيت پاشان مه ليك ده لىت منيش ده مرينم و ده زينم، پاشان نيبراهيم ده لىت. په روه ردگار ي من پږ له پږ هه لات هه لده هينيت ده تو له پږ تاوا بيپينه، ناليره دا مه ليكى بى ده سه لات له ناوه پږ كداو ده سه لاتنار له پوكه شدا، هيچى پى نامينيت.

... پاشان ويستى خوى گه وره واده بيت كه نيبراهيم (عليه السلام) له گه ل خيزانى و برازا نيمانداره كى كه (لوط) پيغه مېره (عليه السلام) كډج ده كن بهر و وولتى (شام) پاشان خوى گه وره خيزانىكى تر ده كات به هاو پى ژيانى.

ثم به ریزه مندالی نه ده بوو و له تمه نیکي زور پیریشدا بوون پاشان ویستی خوای به دیهینه ری بونه وهر ناو بوو که (نیسماعیل) ی پی ده به خشیت و پاشان (نیسحاق) هره که له خیزانیک.

پاشان یه کیک له خیزانه کانی له گه ل (نیسماعیل) ی کورپی دا کړچ پی ده کات بز مه که که نه و سرده مه چول و کسی له نه بووه پاشان خوای گوره ناوی زمز میان بز هله ده قولینیت و نیشته چی نه بن له وی.

... پاشان تاقی کردنه وه ی په روه ردگار جارنکی رتر به ریکی سرریزی خوای ده گرتنه وه . نه ویش به داوا ل کردنی بز سرپرینی کورپه که ی (نیسماعیل) که به پاستی تاقی کردنه وه یه کی زور گه ورده یه پاشان که بوی پوون ده بیتنه وه نه م خه وه ی بینویسته تی راسته ی داواکاری په روه ردگار به بز سرپرینی (نیسماعیل)، هله ده سنتیت به چی به چی کردنی نه م داواکاریه . داوا له کورپه که ی ده کات که وه لومی بداته وه له باره ی نه م داواکاریه ی په روه ردگار وه که بریتی یه له سرپرینی (نیسماعیل) نایا رازی ده بیت به م داواکاریه زانیک کردویه تی که دروستی کرده ؟

به لی ... وه لومی کورپه که ی نه وه ده بیت که ده لیت: باوکی شیرینم چیت فرمان پی کراوه له لایه ن خوای گوره وه، نه و هه تا زوه چی به چی ی بکه و منیش ناماده م له به رده م تاقی کردنه وه ی په روه ردگار داو (نیشا الله) له نارام گران نه بم.

به لام له پاداشتی نه م لوتکه ی گوی پرایه لیه دا له لایه ن باوک و کورپه وه خوای گوره، له لایه ن زاتی خویه وه (به رانیکیان) بز ده نیریت له بانی (نیسماعیل) به رانه که ده بیت به قوریانی، که نه ی جه ژنه قوریانه یه که گه لانی موسلمان نیستا ده یکن.

به لی هر نه م دوو به ریزه ش بوون که هه ستان به دروست کردنی یه که م مائی که بز خوای گوره دروست کرابیت له سر زه وی. نه م باوک و کورپه هه ستان به دروست کردنی و داوایان کرد که په روه ردگاریان نه م کاره یان ل قبول بکات و بیکاته تویشوی پوزگارنیک که خاوه نه کی بی نه م تویشوه سرگردان و سرلیشیواو ده بیت.

هه روه ها له سرده می نه م نازیزه دا برازا که شی پیغمبر مهور که ناوی (لوط) ه واته له یه که سرده مدا ژیاون و هه رودکیشیان پیغمبر مهور بوون.

بہندی یہ کہم

کہ سایہ تی نبیراھیم

کہ سایہ تی نبیراھیم (علیہ اسلام) وہك (وہ چہ) باسی بہ ہیچ شیوہ یہك له قورنانو سونہ تدا نہ ہاتوہ کہ (صحیح) بیئت بہ لام نہ وہی له کہ شکولی میثوونوسان و پرتو کہ ناسمانیہ کانی (توراہ وینجیل) ہا ہاتوہ، بہ چہ ندہا شیوہ باس کراوہ و نہ وہی کہ پاک کراوہ و پوختہ بیئت بریتی یہ له م وہ چانہ:

نبیراھیم کوپی تارح کوپی ناحور کوپی ساروخ کوپی پاغو کوپی فالع کوپی عابر کوپی شالح کوپی نہ رفخشذ کوپی سام کوپی نوح^(۱)

بہ لی... نہم زاتہ بہ پرتزہ بہ وہ چہ دہ چیتہ سرچاوہی پاکی پیغمبر (نوح) و خوی گہورہ سرچاوہ کہی لیئل نہ کردوہ بہ لکو سرچاوہ یہ کی تری پیہ لقولاندوہ.

گہ پاندنہ وہی نہم بنہ چہ یہ لہ سر نہم شیوہ یہ لہ گہ ل فرمودہ یہ کی پیغمبر ی نازیزماندا (ﷺ) ریک دہ وہ سیٹوہ کہ دہ فرمویت: ((السام ابو العرب))^(۲)

واتہ: سامی کوپی نوح باوکی عہرہ بہ، مہ بہستی نہ وہیہ کہ کاتیک لافاوہ موو سر زہوی گرتہ وہ نوح و نیماندارہ کان لہ سر شاخی (جودی) نیشتنہ وہ پاشان لہ سی کوپی نوحہ وہ (سام، حام، یافث) مرقایہ تی گہ شہی سہ ندہ وہ نینجانہ وہی عہرہ بہ لہ (سام) وہ ہہ لقولایہ وہ بڑیہ دہ فرمویت (علیہ الصلاة والسلام) باوکی عہرہ بہ.

بہ لام شتیکی زور باوہ پینکراو نہ ہاتوہ کہ نایا دایکی نبیراھیم ناوی چی یہ وکی یہ نہ وہی کی یہ، لہ بہر نہ وہ زور نامانہ ویت کہ پوچین تیندا بہ لکو نہ وہی کہ ہاتوہ و گومانی پاستی بق نہ بہین نہ مہ یہ: کہ لہ (کلبی) وہ گتراوہ تہ وہ ناوی (بونا کچی کرتبا) کوپی کرشی لہ نہ وہی (ارفخشذ) ی کوپی سام کوپی نوح (علیہ السلام)^(۳)

... بہ شتیکی تر لہ کہ سایہ تی نہم زاتہ پڑوشت بہ رزہ نہ وہ یہ کہ لہ لایہن بہرورہ دگارہ وہ نازناوی (الخلیل) ی پی بہ خشاوہ ، ، یش (الخلیل)

(۱) قصص الأنبياء ابن كثير (ص: ۱۱۷) الطبعة المخرجة.

(۲) رواه الترمذي.

(۳) قصص الأنبياء ابن كثير (ص: ۱۱۷).

هروه که (مفردات الفاظ القرآن) دا هاتوو به واتای (خوشویسترا) دیت و چندها داتا شراویکی تریش لی ته بیتوه که پتویستمان پی تی نیه باسی لیوه بگین^(۱) نه مش زوریکی تر له قورسی نه م پیغمبره نازیزه ده که یه نیت له لای په روه ردگار، چونکه زور جار مروف به وه دلخوش ده بیت که خوشه ویستی مروفه ناسایه کان بیت، خو نه گرهات و خوشه ویستی ده ستلآت داره کان بوو نه واهر زورتر خوشحال ده بیت و پشت نه ستور ده بیت، نه ی نه گره خوشه ویستی خاوه نداری جیهان بی!!!

هروه ها خوای گوره جار یکی تر که سایه تی نه م پیغمبره شیرینه مان بق درده خات و به هم موو چیکه ت و گوره ی و خاوه نداری تی یوه وه سفی ده کات و ده فهرمویت: ﴿انه کان صدیقاً نبياً﴾ (مریم: ۴۱) واته: - به راستی پاسگرو پیغمبر بوو، که راستگری نه و په پی ئیمان داری و بز خوا گونجانه به لکو تاکه په وشتی ئیمان داری راسته قینه یه و بی نه م په وشته مروف له ئیمان ده ترازیت هه روه که له پیغمبر (ﷺ) ده پرسن: (نایا موسولمان حرام ده خوات؟ ده فهرموی به لی، نایا وسولمان زینا ده کات؟ ده لی به لی ده فهرمون: نه ی چی ناکات؟ ده فهرمویت: تنها درق ناکات).

خاوه نی ته فسیری (الکبیر) له باره ی نه م وه سفی خوای گوره وه ده فهرمویت: - (انه مبالغة فی کونه صادقاً)^(۲)

واته: - نه م وه سفی خوای گوره بق ئیبراهیم (علیه السلام) که ده فهرمویت: ﴿صدیقاً﴾ زور جهخت کردنه له سهر زور راستگری نه زاته، که نه مش به راستی گوره ترین و به نرخترین خه لاته که سهر چاوه ی هه موو راستیه کان نه م جزره وه سفهت بکات.

هروه ها خوای گوره جار یکی تر پیزی نه م پیغمبره شیرینه مان بق درده خات وه جار یکی تریش که سایه تی پایه به بز ی مه نزلگای خوایمان بق پوونتر ده کات وه وه ده فهرمویت: ﴿ان ابراهیم کان امة قانتا لله﴾ (النحل: ۱۲) واته: به راستی ئیبراهیم نمونه ی که لیکی واته. کومه لیکی - باش بوو بز خوای گوره له دین داری و گوی پرایه لی په روه ردگاری دا، واته له لای په روه ردگاری ناوی نراوه (امة) که نه وشه یه به واتای کومه له که سانیک دین^(۳)

(۱) مفردات الفاظ / الراغب الأصفهانی (ص: ۲۹۱).

(۲) التفسیر الکبیر (مفاتیح الضیّب) فخر الدین الرازی (ص: ۲۲۳) ج / (۱۲-۲۲).

(۳) مفردات الفاظ القرآن - راغب الأصفهانی (ص: ۸۶).

نہم ش گوردہیی و پایہ داری نہم نازیزہ دہردہ خات لہ لای پورہ ردگاری جیہان، کہ بہ راستی
 نہ وندہ وہ سفینکی شیرنیہ ہست و نہستی مرقف شایانی نہ وندیہ راضی بکات.
 بہ لئی جاریکی تر خوی گوردہ پورہ دہی پورہ شتہ زترینہ کانی نیبراهیممان بق ناشکرا
 دہ کات. چہ ند پیشانگاہ کی ترمان پیشان دہ دات لہ پورہ شتہ پیغمبریی بہ کان
 کہ دہ فرمویت: ﴿ان ابراهیم حلیم اواة منیب﴾ (مود: ۷۵). واتہ بہ راستی نیبراهیم نہم
 سی سیفہ تہی تیدابوو کہ بریتی بہ لہ: -

۱ - (الحلیم)

۲ - اواہ

۳ - منیب

خاوهنی (فی ظلال القرآن) دہ فرمویت: (والحلیم الذی یتضرع فی الدعاء من التقوی)
 واتہ: - (حلیم) نہ و مرقفہ یہ کہ بہرگی ہی ہزیہ کانی تورہ بوون دہ گری و نارامگر دہ بیت
 لہ سہری و ہلناچیت،

ہر وہا دہ فرمویت: (والاواہ الذی یتضرع فی الدعاء من التقوی)

واتہ: - (اواہ) نہ و کہ سہ یہ کہ لہ بہر تہ قواو شہرمی خوا بہ کول دہ پاریتہ وہ وہ بریتی بہ
 لہ و کہ سہی کہ گزببو بہ کولہ لہ داواکاری دا لہ پورہ ردگار (الدعاء) لہ خواترسیہ وہ، واتہ
 نہ وندہ لہ خواترسو خواناسہ کہ بہ و شیوہ یہ بہ کول دہ پاریتہ وہ.

ہر وہا دہ فرمویت: (والمنیب الذی یعود سربعا الی ربہ)

واتہ: - (منیب) یش بریتی بہ لہ و کہ سہی کہ نو دہ گہریتہ وہ لای پورہ ردگاری نہ ویش
 بہ گہرانیہ وہ بق سہر بہرنامہ کہ یہ تی لہ کاتی تاوان و تاوان کاریدا^(۱)

شوینی لہ دایک بوونی نیبراهیم

نازیزان ہر وہ کہ بیستومانہ کہ ہموو مرقفتیک جینگاو مہ نزلگی ہی ہ یہ کہ تیدا لہ دایک
 دہ بیت، و خہ لکی میژوو خورہ و شتی نہ و مرقفہ لہ بچون و ہلسوکوتی نہ و کزومہ لگاہ وہ
 ہل دہ سہنگینیت، کہ واتہ نیشتمان نہ و دایکہ یہ کہ نازارو ناخوشی مرقفہ کان دہ گرتہ خوی

(۱) لی ظلال القرآن لسید قطب ج/۴ (ص: ۶۰۲) بیروت.

داستانى پيغمبهران // ژيانى نبيبراهيم (عليه السلام) //

هر وړه كې چې منډال ټاكه سرچاوهى بوئى دايكه ، هه روه ها نيشتمان نه و بهرگه يه كه بالاى مروفه كان ناوړينگدارده كات ، له بهر نه هم هه موو گرنگى نيشتمانه ، بابزانين (نبيبراهيم) ي نازيز له كوئى له دايك بووه ؟

به لى... ميژوو نووسان وموفه سرين زود له م باسه دواون وچه ند بوچونيكيان هه يه له م باره يه وه نيمه به پيوستى نازانين كه هه مووى بهينن و سهر له خوښه رى نازيز بشپوئينن: به لكو كام له بوچونه كان زياتر ده ست نيشان كرا بوو له لايه ن (زاناكانه وه) نه و او نه وه يانده خه ينه خزمه ت به پرزتان كه نه مه يه (تتلخص فى انه كان من اهل - فدان ارم - با لعراق)^(۱)

واته: كوئى ووته كان له وده دا خوښه بينيټه وه كه نبيبراهيم خه لكى ناوچه يه كه كه ناوى (فدان وارم) ه له عيراق، كه زه وى (بابل) ده كات له عيراق. نه مه ش خوئى له خوښا پرزيكى گه وړه يه كه خواى گه وړه له ناو نه م وولاته پيروزه دا نه م پوښنكه رانه وهى مروفه ناويه تى هه لده قوليتين.

نايين و په يره و پرؤگرامى نه و كومه لگه يه له و سه رده مه دا

به لى... ناين پيوسته پيش هه موو شته كانى تر باس لى وه بركيټ له ليكولينه وه. له كومه لگاكاندا ، چونكه ديارده يه كى به لگه نه ويسته كه هه موو كومه له مروفه نيك له سهر خاكېك پيوسته په يره و پرؤگراميك ژيانيان به ريت به پتوه وه نه م په يره و پرؤگرامه ده بيت په وشت بيكات به (واقم) وه هه موو په وشتيگيش باوه پ (العقيهه) دروستى ده كات، كه واته باس كردنى ناينى نه و سه رده مه ي كومه لگه ي نبيبراهيم (عليه السلام) به شيكى گرنگه له گه شته كه ماندا هه روه ك (بلور تاكى) ميژوونوسى يونانى ده لټيت زود ولاتمان ديوه بى مه ليك و بى سنوره به لام له ميژوودا گه ليك بى ناين نه بوه،^(۲) بى نه م مه به سته ده چينه خزمه ت قورنانى پيرؤز هه ست و نه ستى خو مانى بى ناماده ده كه ين كه ده هه رمويت: ﴿قالوا نعبدا اصناما فضل لها عاكفين﴾ (الشعراء: ۷۰ - ۷۱).

واته: - نيمه په رستشو به ندايه تى چه ند بتيك ده كه ين و به رده وام ده بين له م جوړه به ندايه تى به بوئى ، كه نه م هه رموده پيرؤزه ي خواى گه وړه نه وه ده سه لميټيت كه خه لكى

(۱) قصص الأنبياء عبد الوهاب النجار ص ۷۹ (۲) العبادة في الإسلام / يوسف القرضاوي (ص: ۱۳۵)

داستانی پیتخه سبهران // ژبانی نبیبراهیم (علیه السلام) //

کرمه لگای نبیبراهیم بت پرست بوون، واته (بابلیه کان) به لى ... خه لکى نه و سه رده مه بتیان له دار ده تاشى و ده یان پرست که باوکی نبیبراهیم (علیه السلام) یه کتیک بیو له و دار تاشانه ی که هله ده ستا به دروست کردنی نه م بته بی سودانه به ناوی چهند نه سستیره یه که و ناویان ده نا. به لام نه مړوش به داخوه چهند که سانیک هن هر خه ریکی نه و بت پرستنه که نه و کرمه لگه یه له سهری بوو به لام نه مړو پرستنه که بق (ناره نو) ده کریتن یا خود بق چنده که سانیک ده کریت که شایه نی نه م پرستنه نین په روه ردگاری ته نها نه بیت که وینه ی نه م کاره پسی ده وتریت (الشرك) هاو له قراردان بق په روه ردگار.

مانای راستی یه کتا پرستی

هه مو ووشه یه ک پتویستی به مانا هه یه واته (مدلول) نه گه ر بیت و باش له (مدلول) ی نه و ووشه یه تی نه گه ی که ده بیستیت نه و هر گیز ناتوانی په نگی پی بده بته وه له ژبانی رڼانه تداویبیکه ی به (واقیع). که واته (یه کتا پرستی) بیش که دژی هاو له قرار دانه پتویستی به مانا یه کی تیرو ته سل هه یه هه تاگو مړو له کان ده ست گپرتی نه و فه روه رده که ته ی ببن که هه یه تی و بیکه نه به بناغه ی هه مو هه لسو که وتو کارنکیان، که به راستی هه مو کرشکه کانی ژبان به بی بونی نه م بناغه یه داهاتوو ده پمینو دهنه هزی تیاچونی خاوه نه کانیان له دونیاو له رڼی دواپشدا. راستی (یه کتا پرستی) ^(۱) بریتی یه له ته نها په رستنی خوی گوره، که نه م پرستنه ش له سی به شی سهره کیدا خوی ده نویتیت که نه مانه ن:

۱- یه کتا پرستی په روه ردگاریتی (الربوبیة)؛ نه و بۆ بچونه و په پیره ویه له په رستندا که زانیاری داریت که ته نها خوی گوره نه م بونه وهره ی دروست کردوه و ته نها نه وه که پڼی بۆ دابینکردوه و نه بیات به پتوه، هه روه ک خوی گوره ده فه رمویت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ تَوَّقِي الْمَلَأَمْنَ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَعْرِضُ الْمَلِكَ لِمَن تَشَاءُ وَيُدْخِلُكَ الْجَنَّةَ عَلَىٰ كَسَلٍ شَيْءٍ قَدِيرٍ، تَوَلَّجَ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرُجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (ال عمران - ۲۶ - ۲۷).

واته: - نه ی په روه ردگاری خاوه ن زهوی و ناسمانه کان و نه ووش که له نیتوانیاندایه به راستی هه ر تو شایه نی نه وه ی که چاکه و خیزو خوشی بده ی به هر که سیک نه و

(۱) جامع الفريد على كتاب التوحيد / عبد الله بن جار الله بن إبراهيم الجار الله (ص: ۹ - ۱۰).

داستان پیغمبران ژیان نیبراهیم (علیه السلام)

دهیده بی تو له هر که سیش دابمالی دای ده مالی و هر که سیک به پیزی بگه ی به پیزی ده که بیت و هر که س بی ده س لاتی بگه ی نه و ده یگه بیت و به راستی خیرو باشه هر له زاتی تۆدا هه یه و داگیری کردوه به راستی به سر هه مو شتیکدا ده سته بالایت، هه روه ها به حیکمه ت و ده س لاتی خۆت له کاتی شه و ده خه یته سر پۆژو له کاتی پۆژ ده خه یته سر شه و بی موده نی یه، وه به ده س لات و توانای بی سنورت زیندو له مردو درده هینیت و مردو له زیندو درده هینیت و به توانا و ده وه مهندی خۆت هر که س به ویت نه و پۆزی ده ده بیت به بی نه ندازه و به رامبه ر.

نه مه یه کیکه له و سی به شه ره سه ره کیه ی که یه کتا په رستی پیک ده هینیت، له م به شه دا نه وه درده که ویت که نه بیت مرۆف کاتیک خۆی به یه کتا په رستی زانی نه م خاله ی تیدا بیت که خاوه نداری نه م جیهانه ته نها به خوا بزانی نه ک خه لکانی ترو نه بی و ابزانی که پۆزی نه م هه مو جیهانه خۆای گه وره سه رچاوه یه تی نه ک سه ر بۆ چه نده ها خۆای ده ستردی تر شو پیکات، نه بیت و ابزانی که هه مو نه و گۆرانکار یانه ی که له م بونه وه رده دا پوو ده دات هه مو ی به ده ستی په روه ردگار ه. نه ک به هی که سی تری بزانی ت و، نه بیت و ابزانی مرۆف خۆای گه وره پایه ی به رز نه کات پایه ی به رز نایت نه ک بچیت په نابه رتته به رخوا ده سترکه گان که پایه ی به رزیکه ن وه نه بیت و ابزانی که ته نها خۆای گه وره ی لژیو بیت نه و زه لیله نه ک زویریونی به نده گانی خوا به زه لیلی بزانی ت.

به ئی .. کاتیک نه م راستیانه له کردارو گرفتاری پۆژانه ییدا په نگی دایه وه نه و پله یه کی یه کتا په رستی بریوه بریکی باش دورکه و تۆته وه له و ها وه ل قه راردانه ی که نه و سه رده مه ئیبراهیم (علیه السلام) په وانه کرا بۆ چا کردن و پاک کردنه وه ی.

۷- په کتا په رستی خۆایه تی (الالوهیة): بریتی یه له و تیکه یشتنه ی که ته نها په رستی خوا بکات و ته نها خۆای گه وره مه به ستی بیت له هه مو کردارو گرفتاریکیا و ته نها له و بترسی و ته نها پشت به و بیه ستی و ته نها په روه ردگار خۆشه ویستی بیت و ته نها له و داوا بکات وه له سه رو هه مو یه وه ته نها په پیره و پرۆگرامی خۆایی یاسا و پی وشوینی بۆ دابنیت بۆ زیان و بوا پۆژیش.

هه روه ک خۆی گه وره باس له م جۆره ی تر یا خود بلتین له م پله یه ی تری یه کتا په رستی ده دویت و ده فهرمویت: ﴿ولا یشرک فی حکمة احدا﴾ (ص: ۲۶)

واته: به راستی هیچ که سیک به شدارنیه له به رتیه بردن و فرمانی خۆای گه وره دا.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿قل الله اعلم مخلصا له دینی﴾ (الزمر: ۱۴)

واته: ئی محمد (ﷺ) بلی ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌پرستم له‌ه‌موو هه‌لسوکه‌و‌تیکدا ئه‌مه دووم پله‌ی یه‌کتا‌پرستی‌یه، که‌زۆر گزنگه‌ له‌ثیانی مرۆف‌کاندا له‌سه‌ر ئه‌م زه‌ویه‌و بایه‌ختیکی بی‌ئ‌اندازه‌ی هه‌یه له‌لای په‌روه‌دگاریش، چونکه‌ زۆرجار خه‌لکی باوه‌ر ده‌هینن که‌زه‌وی‌و ئاسمانه‌کان‌و ئه‌وه‌ش له‌نیوانیادایه‌ خوا دروستی کردوه، و (قریش)یش له‌سه‌رده‌می پیغمه‌بری ئازیزدا ئه‌م باوه‌ر‌په‌یان هه‌بوو هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره بۆمان‌ی به‌یان ده‌کات ، به‌لام خ‌ویان نه‌ده‌دا به‌م به‌ش‌ه‌ی تری یه‌کتا‌پرستی‌یه‌وه، هه‌روه‌ک ئه‌م‌رۆ چه‌نده‌ها خه‌لکی له‌وجۆره‌ هه‌ن، کاتیک لێیان ده‌پرسیت که‌کی په‌روه‌دگارته‌ زۆر به‌دلنیا‌یه‌ی‌وه ده‌لێت (الله) به‌لام ده‌بینیت هه‌لسوکه‌وت پۆزانه‌ی ثیانی به‌رنامه‌یه‌کی‌تر ده‌بیات به‌رپۆه‌و دواکه‌وته‌ی به‌رنامه‌یه‌کی‌تره‌ که‌ئ‌ه‌مه‌ ده‌ردیکی‌ زۆر کوشنده‌یه، تۆ خ‌ۆت خ‌اوه‌نی پڕۆگرام‌ی هه‌موو ثیان بیت به‌لام دواکه‌وته‌ی پڕۆگرام‌یکی که‌م‌وکورتی تربیت.

له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ گزنگترین پله‌ی یه‌کتا‌پرستی ئه‌وه‌یه که‌ئ‌ه‌بیت پۆزانه‌ی ثیانی ئیعماندار ئه‌و زاته‌ بیات به‌رپۆه‌ که‌ئ‌یعمانی پی‌هیناوه‌و هیناویه‌تی‌یه‌ بوون به‌لکو پی‌ویسته‌ زۆر سوپاس گوزاریش بیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ئاوه‌ها پهن‌وگه‌شی پی‌به‌خ‌شراوه‌ بۆ ئاوه‌دانی باخه‌کانی ثیانی‌و باخچه‌یه‌کی پڕ له‌نازو نیعمه‌ت‌و حیکمه‌تی وه‌ک قورنانی پی‌به‌خ‌شراوه‌ بۆرێک خستنی هه‌موو لایه‌نیکی ثیان.

هه‌ر کاتیک مرۆف ئه‌م بۆچونه‌ی به‌رامبه‌ر خ‌وای گه‌وره هه‌بوو ئه‌وا په‌وناکیه‌که‌ی تری له‌تاریکیه‌کانی ثیانیدا هه‌لک‌دوه‌ بێژی باش‌و چاک له‌کاروانه‌ دوورخایه‌نه‌که‌ی پۆشن کردۆته‌وه.

٢. یه‌کتا‌پرستی ناو و سیفاته‌کان (توحید الاسماء والصفات) بریتی‌یه‌ له‌و تینگه‌یشتنه‌ی که‌باوه‌رپی مرۆف‌کان وات‌ی‌بگه‌ن‌و زانیارین که‌ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره به‌ته‌ن‌ها خ‌اوه‌نی ئه‌م خه‌سله‌تانیه‌ وه‌ک (خالق، رازق، مدبر) واته‌ (به‌ده‌یه‌نه‌رن پۆزی‌ده‌ر، به‌رپۆه‌به‌ر) و هه‌موو ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ی که‌ته‌ن‌ها له‌خ‌وای گه‌وره‌دا هه‌ن هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره بۆمان باس ده‌کات‌و ده‌فه‌رمویت: ﴿هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيم العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون﴾ (المشر: ٢٢)

واته: (الله) ئه‌و په‌روه‌دگار‌ه‌یه‌ که‌ هه‌چ جۆره‌ په‌رستراو خ‌وايه‌کی‌تر نه‌یه‌ جگه‌له‌و خ‌اوه‌نداری هه‌موو شتی‌که‌، پاک‌و بی‌گه‌رده‌ له‌هه‌موو نارێکیه‌ک له‌ناشتی‌و ناشته‌وا‌ییه‌و به‌دوره‌ له‌هه‌موو زه‌ره‌رێک به‌زاتی بگات‌و ئاسایش به‌خ‌شه‌ به‌نیواوه‌کان (عليهم السلام) و

داستانى پيغمبرهيران ژيانى نبيراهيم (عليه السلام)

دواکه وتوه کانيان و ناگادارو زانايه به سر هم موو شته کانه وه به دهسه لات و به توانايه به سر هم موو شتيکداو خاوه ن گوره ي و پريزه و خاوه ن هيزه پاک و بي گه ردي بق پوره رديگار له و هاوه ل قه راردانه ي نه زانان^(۱)

به لى .. پله ي سى همى . به کتاپه رستى برى تى به له ناسينى خوا به م وه سفانه ي که کراوه و چنده هاي تر که ده گاته (۹۹) نوى شايه ن ته نها به خواى گه وره و هه ربه کيک له م ناوانه گه وره ي و به دهسه لآتى به زه برو به ره که تى خوايمان پيشان ده دات. نه ک مروفه کان بلين (الله) خوامانه و له که سيني تر بيچگه له خواى گه وره بپارينه وه، نه ک (الله) خوامانه و بترسين که سيني تر روزيمان بپري، نه ک بلين (الله) خوامانه و بترسين که سيني تر نازارمان بدات نه ک نه وه ي که شايه نى زاتى (الله) به له گه وره ي و دهسه لات و پاک و بي گه ردي نيمه بده ين به که سيني تر.

هه ر کاتيک نه م بوجوانه نه م جوره ناسينه بق خواى گه وره دروست بوو نه و نه و کاته نه م مروفه پله کاني به کتاپه رستى له خزيدا به جي هيناوه و کوتا پله ي سه رکه وتنى چله پزي نوري نيمانى بريوه .

نازيران . باس کردنى نه م به شه له م چيروکه قورنانه دا به نه رکی سه رشانى خومانان زانى بيخه ينه پيش چاوى نه و مروفانه ي که به راستى ده يانه ويت خواى خويان بناسنو ناشنابن پسي وه زوريش په يوه ست بوو به هاوه ل قه راردانى کومه لگه ي (ابراهيم) (عليه السلام) که چهنده تاريکى نه و کومه لگه يه ي داگر تبو به هوى نه بونى نه م (پوشناى) به ي که باسمان کرد.

وه نه م درده نه وه نده کوشنده به نه گه ر هه بيت له ناخى مروفه کاند، ده بيته هوى سه رگه ردانى خاوه نى له ژيان و دوا پوزدا، وه نه وه نده ده رياه کى پر له تاريکيه تيشکه کاني به زه يى خوايى هه رگيز له سه رى هه لئا يه ت هه روه ک خواى گه وره خوى بومان ناشکراده کات و ناگادارمان ده کاته وه که زور خومان له دورى بگري ن دهه رمويت: ﴿ان الله لا يغير ان يشرك به ويغير مادون ذلك لمن يشاء﴾ (النساء: ۴۸)... واته: - خواى گه وره هه رگيز خوش نابيت له تاوانى هاوه ل قه راردان به لام له تاوانه کاني تر خوش ده بيت بق هه رکه س بيه ويت. که داواکاري ن له پوره رديگار له کومه لى به کتاپه رستانمان بزميريت و به دورمان بگري له کومه لى هاوه ل قه راردان وه ک کومه لى کومه لگه ي نبيراهيم (عليه السلام).

(۱) تفسير المقتطف (ص: ۱۰۸۵) سورة الحشر - مصطفى خرمدل .

باری گوزهرانی نبیراهیم ئەم کۆمه لگه یه دا

به لئی .. گوزهرانی ئەم کۆمه لگه یه به وشێوه یه بو که باسمان کرد، خه لکی له باریکی زۆر دوور له خوای و نه زانی و نه فامیدا ده ژیان مرفه کان دله کانیان پچرابوو له به دیهینه ریان ههروهک ئامیزکی بی به رنامه که نه سود به خۆی دهگه یه نی نه به چوار ده وریشی، دله کان تاریکی و په شای داگیری کردبوو زۆر دوور بوو له و سه رچاوه یه ی که پۆشنای پی ده به خشی، ههروهک چۆن نه شکه وته کان دوور له تیشکی به سۆزی پۆز، هه ست و نه سته کان نوقمی ده ریای نه زانی ببوون زۆر دور له شه مالی بیداری خوای ههروهک چۆن وورده زیخه کانی ژیر ده ریاکان بی تاگان له شه نی شه مالی ئیواران.

نبیراهیمیش (علیه السلام) یه کێک بوو له و که سانه ی که له م کۆمه لگه یه دا ژیا نی به سه رده برد، به لام هه رگیز نه ده چوه ژیر باری شه وی که ئەم پارچه ته ختانه یاخود ئەم پارچه به ردا نه شایه نی په رستن بن، هه رچه نده سه یرو وورده بینی ده کرد له چوارده وری ده یبینی سه روشتیکی بی ته ندازه له جوانی و بی ته ندازه له چپی و بی ته ندازه له یاسا هه یه، له به شه وه هه رده م بیری ده کرده وه نایا ئەم خه لکه سه ر لیشتیواو نین که ئەم بتانه ده په رستن؟! نایا ئەم هه موو بونه وه ره دروست که ریکی نیه؟

نایا ئەم هه موو یاسایه ده ستیکی داناو زانا ناییات به پتوه؟

ئه ی نه گه ر نه مانه وان شه وه سه لاته کێ یه؟

به لئی ... نبیراهیم له به رنه وه ئەم په رسیارانه ی ده کرد چونکه هه موو شته کان له چوارچێوه ی یاسایه کدان، هه موو شته کان هاوارده که ن که خاوه ن دارن، به تایبه تی کاتیک بیری له م مرفه ده کرده وه که به م شێوه یه چپوپ سه یرو سه مه ره و جوانی یه دروستکراوه، تۆ بلی ی به بی هوده بی ئەم هه موو جوانکاریه و یاسایه؟

نایا مرفه کان هه یچ کام له شته کان بی هوده دروست ده که ن؟

بۆیه هه رده م له بیکردنه وه دا بوو بۆ گه یشتن به پاستی کاره که و دۆزینه وه ی خاوه نی ئەم راستیان.

به لئی .. شه وه شه و (فیطره) یه که خوای گه و ره به دیاری پێشکه شی مرفه ی کردوه، شه و گه وه ره یه که هه رده م هه موو کات له ژیر لیلی ده ریاکاندا نوی ده نویننن هه رگیز قبول نیه که سه ر بۆ شتانی که شقپیکات بیجگه له په روه ردگار.

ئەم (فیطره) ته ی نبیراهیمیش هاتبووه جۆشو سه رگه رمی گه ران بوو به دوای په روه ردگاری نازیدا، سه رگه رمبوو بۆ بردنی کپوشیک بۆی له پاداشتی هه موو ئەم نازو

نيغمه تانهى كه به سهرى دا پړاېوون بويه هه ردهم كاتيك باوكى (بته) كانى دروست ده كرد، دهيدا به نبىبراهيم و براكانى كه بوى بفرۆشن، نه وه بو براكانى نبىبراهيم هه موو بته كانيان ده فرۆشت به لام نبىبراهيم نهى ده فرۆشت چونكه له ناويازاړه هاوارى ده كرد كه كئى نه م (بتهى) ده ویت كه زه ره رى پى ده گه به نیت و قازانجى پى ناگه به نیت^(۱) له بهر نه وه كه س بته كانيان لى نه ده كړى وه چنده هاجار بته كانى ده بردو، ده يخستنه ناو (ناوه) وه و دهى گوت: نه وه بوچى ناخونه وه؟ دهى بخونه وه نه گه ر نيوه بى گيان نين؟

به لى... هه ر نه م خه به ربونه وه يهى فيطره ت بوو كه واى لى كرد كه چنده ها جار به نازادى و به جهرگى يه وه دوره گيانى نه زانى به باوكى بلى نهى باوكه نه م شته بى گيانه چين نه پيه رستن كه هيج سوو زيانك ناگه به نیت.

هه روه ك خواى گه وړه بومان باس ده كات و ده فهرموت: ﴿واذ قال ابراهيم لايه ازر اتخذ اصناما الهة، انى اراك وقومك فى ضلال مبين﴾ (الانعام: ۷۴).

واته: كاتيك دواى نه م بىر كړنه وانه به باوكى فهرمو نهى باوكه تايا تر نه م بته بى گيانه هه لده بژيرى به خواى خوت؟ به پرساتى من توش و گه له كه شت له تاريخى يه كى گه وړه دا ده بينم. به لى... نازيزان نه مه يه هاوارى (فيطره ت) به لى نه مه يه جوشى به ندهى پاك و بيگه رد بژ په روه ردگارى، نه مه يه راستى فهرموده ي پيغمبره رى نازيزمان (ﷺ) كه ده فهرموت: ((كل مولود يولد على الفطرة)).

واته: - هه موو له دايك بويك له سهر پاكي و بيگه ردى له دايك ده بيت به لام زور جار نه م پاكي و بى گه رديه نامينيت، به لكو چواره وورى نه و مرفهه پيسى ده كات و پهرى ده كه ن له خه وش و خاك. له بهر نه وه يه كه ده بينيت مرفهه له كومه لگه بى بهر نامه و بى په پره وه كاندا به و شيوه يه دور له يارمه تى دانى يه كتر يان تيدانه، نه مانه به هوى په وشتى نه و خه لكه ي چواره وور يانه وه ده بن به م مرفهه، نه گينا به پيچه وانه وه خو يان له بنه په تدا پاكن.

هه روه ك (سيد قطب) له (فى ظلال) دا ده فهرموت: (انها الفطرة تنطق على لسان ابراهيم (عليه السلام)، انه لهم يهد بعد بوعيه وادراكه الى الهه - ولكن فطرته السليمة تنكر ابتداء ان تكون هذه الاصنام التي يعبد قومها الهه)^(۲)

واته: نه وه فيطره ت بو له سهر زمانى نبىبراهيم هاته گوفتار، هيشتا خوى به ته واوى نه يده زانى په روه ردگارى كئى يه به لام فيطره ت پى ده گوت كه نابى نه م بتانهى كومه لگاي ده پيه رستن خوا بن.

(۱) تاريخ الطبرى (ص: ۱۴۴) ج ۱

(۲) فى ظلال القرآن / سيد قطب / (ص: ۲۹۰) بيروت.

په نندو نامورگاري په كاني به ندى په كهم

(۱) باس كردنى په وشتى پيغمبران له قورناندا بڼه وه هاتوره كه من و توى نيماندار چاويان لېكېن و پڅڼه ندى په وشتيان بگېن به پڅڼه ندى زيانى خومان.

(۲) نازيزا ن. نيبراهيم (عليه السلام) نازناوى خوځه ويستى پى ترا له لايېن خواى گوره وه كه به راستى خه لاتيكي گوره وه نه پراوه له نر خدا كه واته با نيمه نيمانداريش هه ولېده ين وه كه باوكى پيغمبران كه ميگ خومان له لاي په روه ردگارمان خوځه ويست بگېن هم خوځه ويستى به ي خواش ناشكرايه كه به چى ده ست ده كه وىت، به شويين كه وىتى پيغمبرى خوځه ويستمان چنگ ده كه وىت كه زيانمان بگېن به وىنه يه كه له زيانى نه و نازيزه (عليه الصلاة والسلام) هه روه كه خواى گوره ده فهرمويت: ﴿قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحبكم الله﴾ (ال عمران: ۳۱)

واته: بللى نه ي محمد (عليه الصلاة والسلام) نه گره نيوه خواى گوره تان خوځ ده وىت نه و شويين من بگېن له هه موو كرده وه و كارو په پره وى زياناندا نه و خواى ده وره نيوه ي خوځ نه وىت.

(۳) خوينه رى نازيز. كاتيگ خواى گوره باسى په كيك له رپه وشته به رزه كاني نيبراهيم ده كات (عليه السلام) ده فهرمويت: (انه كان صديقا) واته: به راستى نيبراهيم راستگوبو. ماناى راستگوى نه و په رزه به يه كه خه لكى ده توان پييدا سه ريكه ون بق سه ر مينبه رى پيغمبران، ماناى به م راستگويى به توى نيماندار ده توانيت له پڅڼى دوايدا له گال (محمد) و پيغمبرانى تر دابيت (عليه السلام).

وه تاكه په وشتيگ كه پيوسته له هه موو كات و شويين كدا هه بيت له نيمانداردا برىقي به له راستگوى به پيچه وانوه نه بونى (درى) له نيمانداردا، چونكه له پيغمبرى نازيزمان پرسى ناياموسولمان چى ده كات و چى ناكات فهرمووى (زيفا ده كات دزى ده كات، به لام هه رگيز درى ناكات. چونكه كه درىت نه كرد هه رگيز نه م كارانه ناكه يت.

(۴) خواى گوره كاتيگ نيباهيمى (عليه الصلاة والسلام) نارد بق پيغمبرايه تى، له هه موو سه ر زوى ته نها نه م به رپزه بق خوا گونجاويو، له به رامبه رى نه مه دا هه موو سه ر زوى هاره ل قهراردان بوو بق خواى گوره، له به ر نه م هويه خواى گوره ناوى ده نيت به (گليگ) نه و نده بق خوا گونجاو بووه، ده ي باتوى نيمانداريش هه ر ته نها كه ميگ له م

وه سفه جوانه‌ی نبیراهیم پی‌ببخشری، ته‌ن‌ها که می‌کی ژبانمان له پیتناوی خ‌وای گه‌وره‌دا بخه‌ینه‌کار، نه‌ک هه‌موو ژبانمان و نه‌ک له‌گه‌ل ه‌اوه‌ل قه‌ردانیشدا به‌ل‌کو له‌پیتشدا خودی خ‌ۆمان هه‌ول‌ بده‌ین ب‌ق خ‌وای گه‌وره بگوجینین پاشان هه‌ول‌ بده‌ین خه‌ل‌کی وریا بکه‌ینه‌وه له‌دینی خ‌وای گه‌وره هه‌روه‌ک پیشه‌وامان ده‌فه‌رمویت: ((بلغو عني ولو آية))..واته: نه‌م به‌رنامه‌ی من و من به‌خه‌ل‌کی بناسینن به‌ته‌ن‌ها نایا تیکیش بی‌ت.

(۵) نارامگری: بریتی‌یه له‌و گه‌وه‌ره‌ی که‌خاوه‌نه‌که‌ی پرشن‌گدار ده‌کات نارامگری بریتی‌یه له‌و هه‌لویتسه‌ی که‌خ‌وای گه‌وره وه‌سفی پیغه‌مبه‌رایه‌نی پی‌ده‌کات، نایا پرسیاریک ب‌ق نا‌ک‌یت بلتیت: ب‌ۆچی له‌هه‌موو که‌س زیاتر پیغه‌مبه‌ران پتووستیان به‌نارامگری‌یه؟ وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه خ‌وای گه‌وره به‌نبیراهیم ده‌لتیت (حلیم) واته نارامگر له‌به‌رده‌م توپه‌یدا، له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌م به‌پ‌یزانه بریتیت: له‌و په‌یوه‌ندی‌یه‌ی که‌خ‌وای مرۆفه‌کان ده‌به‌ستن به‌مرۆفه‌کانه‌وه‌ن واته کاره‌که‌یان زۆر گرانه و پتووستی به‌نارامگری هه‌یه هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ری خ‌ۆمان ده‌فه‌رمویت: ﴿فاصبر كما صبر اولو العزم من الرسل﴾ (الاحقاف: ۳۵)..واته: نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) نارام بگره، هه‌روه‌ک چ‌ۆن پیغه‌مبه‌رانی پیش خ‌ۆت نارامیان گرت. ^(۱)

که‌واته: نارامگرتن پیشه‌ی نه‌و که‌سانه‌یه که‌دینی خ‌وای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نن ئیتر له‌هه‌ر سه‌رده‌میک و له‌هه‌ر شونیکدا بی‌ت، به‌تایبه‌تی نه‌م‌رۆی هه‌لگرانی په‌یامی خ‌وای له‌کوردستانی نازیزدا، به‌تایبه‌تی نه‌م‌رۆی گه‌نجانی خ‌وین گه‌رم ب‌ق گه‌یاندنی په‌په‌وه‌ی خ‌وای، له‌هه‌موو که‌س زیاتر پتووستیان به‌م نارامگرتنه هه‌یه، چونکه کاره‌که‌یان گرانه، زۆر گرانه گرانبه‌که‌ی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که‌پادا‌شته‌که‌ی (به‌هه‌شته) وه‌نه‌بی‌ت بانگه‌وازگه‌ران ب‌ق لای ناینی خوا له‌م سه‌رده‌مه‌دا دووشتی سه‌ره‌کی له‌په‌ک جودا بکه‌نه‌وه که‌نه‌ویش بریتی‌یه له: (جرئة) (حکمة).

(جرئة)؛ کاتی خ‌ۆی هه‌یه کاتیکی هه‌یه که‌خ‌وای گه‌وره پی‌ئی پیدایا، کاتیکی هه‌یه که‌نواندنی ، نه‌م نازایه‌تی‌یه ناگرتک نه‌بی‌ت دارستانه سه‌وزه‌کان، بسوتیننی دووکه‌لیک نه‌بی‌ت خودچه تازه پی‌نگه‌ی‌هه‌سته‌ه‌کان بخنکیننی، وه‌پاشان نه‌بی‌ته ه‌ۆی له‌ده‌ست دانی نه‌زموونکی گشتی و پ‌ر له‌سوای موسولمانان.

(۱) (اولو العزم): بریتین له‌و پینچ پیغه‌مبه‌ره‌ی که‌زۆر ماندووتیان چیشتوه له‌گه‌یاندنی په‌یامدا که‌نه‌مانه‌ن (ابراهیم، موسی، عیسی، نوح، محمد) (عليهم الصلاة والسلام)

نیسلام (پژشناوی به) تاریکیه کان ناهیلیت، پاراستنی نهم پژشناوی به بریگی زرد له (حلیم)ی نه ویئت و دوونه و وندهش (حکمه) تی نه ویئت.

(حکمه)؛ بوونی (حکمه) له ه موو کاتینکدا پیویسته بق مرؤف وه زرد جیاوازه له (جرئه)، به لکو بوونی نهم حکمه ته نه صلوه مرؤف به گشتی وه لگرانی په یامی خوی به تایبه تی پیویسته بیکه ین به سرؤکی میکانیزمی کاریان، واته له ه موو ه لسوکه وت و بانگ کردنیک و تیکوشانیک (جهاد) دا پیویسته حکمه ت باشتین وه سیله ی گه یشتن بیت به نامانچ، به لگهش له سر نهم پاستیه زوره، نه گهر سر داننکی کومه لگهی نیسلام بکه ین له سر رده می پیغمبر (ﷺ) نه وا زرد به پژشنی نهم پاستیه ده بینین بق نمونه:

(پاش جینگیر بوونی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له مه دینه و دوست بوونی ده وله تی نیسلامی، قوره یش نامه یه ک ده نیرن بق (عبدالله) کوپی اسی کوپی سلول) که له نامه که دا ده لیت نه گهر بیت و، (محمد) و هاوه لانی له ناو خوتاندا دهر نه کن نه وا سزایه کی خراپتان پی ده گات له لای نیمه وه.

به لئی... عبدالله که سرؤکی دوپوه کانی مه دینه بوو ه لده ستیت به کز کردنه وه ی چه ند دوپوه یه کی تر به مه بهستی دهر په پاندنی موسولمانان له مه دینه، له م ه لو یسته دا کز مه لیک له موسولمانان وایان پی باشه که بده ن له (عبدالله) و کز مه له که ی به لام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) وه ک سر کرده ی حکیم ه ست به وه ده کات که نه مه ده ستیکی دهره کیه (عبدالله) ی جولاندوه، و نه یه ویئت که یه ک کز مه لی خه لکی مه دینه بشیوینتی، نه گهر بیت و موسولمانان ه ستن به گز اوچونی له گه ل نهم دوپوهاندا، نه وا بونه ته گه وره ترین یارمه تیده ر بق جی به جیکردنی مرامی پیسی دوزمن، له به رنهم هویانه پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) پوی کرده (عبدالله) ی دوپو به چند ووته یه کی پر له حکمه ت نهم به سه رهات ترسناکه ی هتور کرده وه، که پی تی فرموو (به پاستی قوره یش چاکی له خسته بردون، ه تاواتان لی هاتوه که، ده ست بده نه یه خه ی براو خوشکه کانتان).^(۱)

نابم ووته پر له حکمه ت و پر له زانایانه (عبدالله) سار بسوویه وه و شه رمه زاری گرتی و بلاوه یان کرد، نه مه یه به گوئی کردنی فرمانه که ی خوی گه وره که ده فرمویت: ﴿و جلد لهم بالقی هی احسن﴾ (النحل: ۱۲۵)

واته: له گه لیاندا بلئی به کام شیوه له ه مووی چاکتره.

(۱) المنهج الحریکی لسیره النبویه / محمد منیر الغضبان

خو پيغمه مېرى خوى گوره دهيزانى كه كى دوپوه، خو خوى گوره خوى هه موو ناوه كاني پىووتبوو، خو باش دهيزانى كه سهر زكى هه موويان (عبدالله) يه، خو ده سولات داريش بوو له مه دينه نهى بچى فه رمانى نه دا به ليدنانيان؟

له به رنه وهى حيكمت له وه دابوو كه يه ك كومه لى مه دينه بپاريزتت وه پريزه كاني كومه لى ك جيانه بيته وه، نه كه نه وهى كه له سه رده مى نيس تادا هه نديك له گه نجاني دلسوز له نه زانينه وه به كه م و كورتى خه لكى ده لئين (نفاق)، له جياتى نه وهى بلئين (منافق)، باهه ول بده ين نه وه كرده وانهى كه تيديا به له (نفاق) ده چيت له كه سايه تى به رامبه ردا نه هيلين وه وه ول بده ين نه وه ناموزگار به پى له جوانيهى په روه ردگار مان به رجه سته بكه ين له ژيانمانده كه ده فه رمويت: ﴿ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة﴾

واته: - بانگه يشتى خه لكى بكه بى لاي ريگه ي پوشنى په روه ردگار ت به جوان بيژى و پاست بيژى زيرانه و گوفتارو په فتارى جوان و پى له حيكمت، به لى... كاتيك كه بانگخوازان نه م پاستيه يان زانى نه وا هه موو گوفتارو په فتاريكيان پى له حيكمت ده بيتت و (جره) نازايه تى و جه ربه زه يش هه لده گرن بى كاتى پيرى ستى خوى؛ واته بى نه كاتى، كه ته نها چاره سه رده، بى نه و كاتى كه خوى گوره پى، پى داوه، بى نه كاتى، كه نه بيته زيانمهندي بى نه زمونى گشتى موسلمانان.

(5) پاراندنه وه وه زوو گه پاندنه وه بى لاي خوى گوره باشترين كاريكه بى مروفه كان له لاي په روه ردگريان، كه نه م جوزه كارد خوى گوره (نېبراهيم) پى وه سف ده كات و ده فه رمويت: له خو په وشدا (اواد).⁽¹⁾

به لى... نه م جوزه په وشته به كه پياو كوژه كان ده كات به پياو چاكان، نه م جوزه پارانه وه به كوله به كه ده شته وشكه كاني تاوان ده كاتو باخچه سه رزه كان هه نه م گه پانه وه وه پاراندنه وه له كاتى گونا هه كاندا مروفه كان دپته وه بريان و ده يان كه ن كه ده بيته هوى نه ماني نه و گونا هه يان، نه م په وشته پتويسته بى دوو جوزه مروف به دوو جوزه جياواز، به شتويه يه ك چو ن ماسى پتويستى به ناوه، چو ن گيان له به رانى سروشت پتويستيان به هه ناسه به، چو ن كوله كاني پتويستيان به پوزه، چو ن مروفه كان پتويستيان به په روه ردگريانه، دوو جوزه كه نه مانه ن: -

(1) (اواه) واته: نه و كه سهى زور له خواتر سه و به كول له پارانه وه دا.

(۱) خه لگى موسولمان به گشتى: واته مرؤفه كان كه خواى خۇيان ناسپوه و نه زانن

كه په روه ردگارنكيان هه يه، نه وانى كه تنهها كړنوش بؤ خواى تاكو تنهها ده بن پټويسته
 هم په وشته به رزه يان تيدا بيت له وكاته دا كه زږننن، پټويسته به هؤى به رزى و به پزى هم
 رموشته و خۇيان له وكه مى و بى ترخيه ده ريزيكن كه تى كه وتون، كه نه ويش داوى تاوان
 كرونه، شكاندنى سنوره كانى خوايه.

به لى... پټويسته به زوترين كات له م تاوانه دا بيته وه يادى مرؤفه كان كه ده ست بكن
 به پارانه وه و گه پاندنه وه بؤ لاي خواو ترسان له سزاي خواى، نه مه يه نه و چله داره ي كه توقم
 بووه كانى ناو زنگاوى تاوان نه توانن خۇيانى پى زگارنكن، نه و كاته ي هم پاراندنه وه يه و
 گه پاندنه وه پوى دا نه و خه شم و قينى خواى ده نيشيته وه و پوره شى به نده ي تاوانكار لاي
 په روه ردگارن نامينيت و گه وره ترين خۇشحاليش زاتى په روه ردگار ده كرتيه وه، هه روه ك
 پيغمبره ي نازيزمان (صل الله عليه وسلم) ده فرمويت: - (خواى گه وره خۇشحالتره
 به گه پانه وه ي به نده كه ي بؤ لاي پنگاو به رنامه كه ي، له كا براهه ك كه به زويه كى لماوى بيا باندا
 بروت پاشان له شوينيكدا (له سيبه ريكدا) لاده دات و نه ختيك ده خه وپتن پاشان خه به رى
 ده بيته وه سه يرده كات كه (حوشتر) كه ي نه ماوه كه هه موو خواردن و خوارده مه نيه كيشى
 له سر بووه، پاشان هه لده ستيت به گه پان به دواى دا، هه تا وى لى ديت زږى تينوده بيت و
 هيلاك ده بيت هه ر نايدوزيته وه، پاشان به خۇى ده لئيت بابگه ريمه وه شوينى خۇم و بنوم هه تا
 نه مرم!!، ده چپته وه شوينه كه ي خۇى و ده نوئى پاش تۇزنيك هه لده ستيت ده بينى
 واحوشتره كه ي له به رده ميدايه به خواردن و خوارده مه نيه كه ي سه ريه وه، نه ونده خۇشحال
 ده بيت له زږ خۇشى دا ده لئيت: ((اللهم انت عبدى وانا ربك)) واته: نه ي خوايه تۇ به نده ي
 منى و من په روه ردگارى تۇم، له زږ خۇشيدا هم هه ليه ده كات، پيغمبر (ﷺ)
 ده فرمويت: خواى گه وره له م به نده يه خۇشحال تره به گه پانه وه ي به نده كه ي بؤ لاي!!!
 به لى... نه مه يه گه وره ترين مژده يه ك بؤ توى موسلمان نه وه يه نه و ده وله مند يه ي
 كه بى كوتاي و بى نه زيه ته، نه وه يه نه و خۇشحال يه كه هه موو نه هه م تيه كانى دونيا كوتايى
 پى ناهيت، ده ي هه تازوهه بانم هه موو شته به نرخانه به گه پانه وه يه كه له گوناهه كان به دست
 به يئن، باخوشه ريسى خاوه ن خۇشويسته بكان بؤ خۇمان به دنه يئن (ان شاء الله).

(۲) بانگ خوازان به تاپه تى: ... هم په وشته به رزه چه نده بؤ موسلمانان به

گشتى پټويست بووه نه و چه نديجارى نه مه بؤ بانگ خوازان پټويسته، به شپوه يه ك
 كه به رامبه ر ناكريت بؤ نه وانى كه بون به چراى تاريخه كان، بؤ نه وانى كه بون

به پزگار که ری خنکاوه کان، بۆ نه وانسهی که وه ک زهوی به وه فان، وه رده گرت پاشان ده بیاریزیت نینجا ده دیده نه وه و پیشکه شی ده گن، له بهر نه وه ی نه مانه کاره که یان نیتجگار گرنکه نیتجگار به ره مداره، زۆر که وره به، که وره به که ی له وه دا درده که ویت که بوام به ره که ی (به هشت) ه پتویستی به پشتیوان ه به چونکه دوزمناری زۆره، پتویستی به توانایه چونکه بی هیزه که ری زۆره.

له بهر نه وه به که هه موو پیتغه مبران (علیه السلام)، هه رده م پتویستیان به م پاراندنه وه به کول هه بووه، هه رده م خریکی داواکردنی لی خۆش بوون بون له خوی گه وره، هه رده م له وه خته ناهه مواره کاندایه نایان برده بۆ نه و زاته ی که په نای که م ده ستانه نه و دتا له هه موو چیرۆکه کانی قورئاندا نه م دیارده به به دی ده کزیت، به تایبه تی له وه خته زۆر ناهه مواره کاندایه هه روه ک چۆن نبیبراهیم (علیه السلام) هاواری په روه ردگاری ده کات له ناو نه و ناگرده دا که فری تی ده دهنه ناوی، هه روه ک چۆن (ایوب) (علیه السلام) داوای چاک بونه وه ده کات له په روه ردگاری، هه روه ک چۆن (یونس) (علیه السلام) به کول نه م داوایه ده کات له ناو سکی نه هه نکه که دا، هه روه ک چۆن (موسی) (علیه السلام) نه م داوایه ده کات له کاتیکدا که خوی گه وره بۆ فیرعونی په وانه ده کات، هه روه ک چۆن (عیسی) (علیه السلام) له چه رمه سه ریه کانی بانگخواریدا په نای بۆ ده بات، جوانترین و به رزترین نمونه ش پیتغه مبرای نازیزمان (صلی الله علیه وسلم) له کاتیکدا که هه ول ده دات بنکه به کی تازه بدقزیته وه بۆ دینی خوی بووده کاته شاری (طائف) که زۆر به شیره به کی ناشرین وه لأمی ده دهنه وه، تاریکه کان ده چن به گزیا هه ول ده دهن به به رد چراکان بشکینن به لی... به به رد باران کردن پاوی ده نین و قاجی موباره کی پرده بیت له خوین نه و قاچانه ی که (ئیسراو ميعراج) ی بینی نه و جهسته به ی که خوی گه وره پی تی ده فهرمویت: ﴿وانك لعلى خلق عظیم﴾

واته: به راستی تو له سه ر خویره وشتیکی به رزی، نه و نازیزه ی که خوی گه وره باس له به زه یی ده کات بۆ موسولمانان، به وشیره ناشرینه وه لأمی ده دریته وه په پیره وه خوی که ی وه رده گزیت له بهر نه وه زۆر بی ده سه لاتی له خۆیدا به دی ده کات، سه یرده کات پالپشته کانی که س نین ووزه ی لیپراوه، هه ناسه ی سه ر زهوی سهیه کانی پرناکات له بهر نه وه به زوی ده ست به رزده کاته وه بۆ باره گای خوی و داوای به زه یی خوی ده کات (اواه) ی خوی ده نوینی و نه م پارانه وه شیرینه ده فهرمویت: ((اللهم اليك اشكو ضعفي، وقلت حيلتي وهوانتي على الناس يا ارحم الراحمين، انت رب المستضعفين، وانت ربي، الى من تكلني؟ الى بعيد يتجهني؟ ام الى عدو ملكة امري؟ انك لم يكن بك على بخضب فلا

اباى، ولكن عافيتك هي اوسع لي اعوذ بنور وجهك الذي اشرقت له الظلمات وصلح عليه امر لدينا والاخرة، من ان تنزل بي غضب، او يحل علي سخطك، لك العتبي حتى ترضى، ولا حول ولا قوة الا بك)).^(۱)

واته: - نهى پهروهردگار ه بۆ لای تو ناله و ترکهى بى دهسه لایم به رزده که مه وه، بۆ لای تو بى ته کبیری و که م دهسه لایم به سه ر خه لکیدا نه نیرم، نهى به سوزترین به زه یداره کان، بۆ لای کى ده منیری بۆ لای که سبکی دور که نه م کاره م پی بکات؟ یان بۆ لای نزیکیک (قورپه یش) که دوژمنداره و کارى منى به دهسته؟

نه گه ر بیته و نیگه رانی تو م به سه ردا نه هاتبی هه مو نه مانه به لای منه وه شانیک نین، سۆزو میهره بانى تو به رفراواتره بۆ من، په نا نه گرم به پۆشنای زاتت که تاریکه کانی بۆ هه له اتون، وه چاکى و چاک گوزه رانى جیهان و دوارۆزى له سه ره بنده، له وه ی که خه شم ونیگه رانی تو م به سه ردا بیته، یاخود نیگه رانی و قینت بۆم شیاو بیته، بۆتۆ نهى پهروهردگار هیلاکى و ماندویتی چیشتن هه تا ره زامه ندیت به ده ست ده هیتم، وه هیچ توانا و گه رانیك نیه له هیچ کارنگدا نه نها به یارمه تی زاتی تو نه بیته.

به لى... نه مه یه (اواه)ى، نه مه یه نه و گه په نه ره ی که توانا کان زیاد ده کاته وه، نه مه یه نه و سه رچاره سازگاره ی که تینوی بیابانه کان په نای بۆده به ن، بانگ خواز نه مه یه کۆله که که ی که به برپه ی پشته ماندوه که ی راده گرتت، فینکی ده دات به دل ه گه رمه که ی، پۆشنی ده دات به به رده مه تاریکه که ی.

نهى بانگ خوازى نازیز نهى نه وانى پاسپارده یه کتان هه لگرتوه که شاخه به ردینه کان پی تیان هه لته گه ر، نه مه یه سه رچاره کان نه م پاپاندنه وه و نالانه وه و گه پاندنه وه یه یه پۆشنی بیرمان، نه گه ر بیته نه م په یوه ندیه تونده نه بى نه و هه رگیز نه م کاره به مروشه ناساییه کان ناکرى، نه گه ر پۆژ نه بیته نه و هه رگیز تاریکه کانی زه وى به مؤمه کان پوناك نابنه وه.

له به ره وه پتویسترین شتیک بۆ بانگ خوازان بریتی یه له په نابردنی و داواکردنی یارمه تی له زاتی پهروهردگار و توندوتۆل کردنی نه و په یوه ندیه ی نیوانیان، به لکو به و په نابردنه (ئینشاالله) بینه پینیشاندهری راسته قینه ی ریگه ی خواى به خه لکی.

(۶) زه و گه پاندنه وه بۆ سه ره یه ره و پپۆگرامی خواى به کتیکه له به ره مه کانی مروفی خاوه ن ژیری، هه ر به م ژیری ته واوه بوو که ئیبراهیم هه ولی ده دا که بگه ریت به دواى

(۱) السيرة النبوية - لابن هشام (ص: ۶۸) ج ۲/ الطبعة المخرجة ۱۹۹۶.

رنگه يه کدا گه پانه وهی بۆ لای پهروه ردگاری پيشان بدات ههروه ک خواي گه وه پئی ده لیت:
 ﴿منيب﴾^(۱) نینجا گه پاندنه وه بۆ لای پهروه ردگار ده بیته بریتی بیت له گه پاندنه وه بۆ لای
 په پروه وه که ی بریتی بیت له تا که هه لبراردنی بهرنامه ی خواي له هه موو هه لسوکه وتیکدا چونکه
 کاتیک نبراهيم عليه السلام خواي خۆی دۆزیه وه گه پایه وه بۆ لای فرموی: -
 ﴿ان صلاتي ونسكي ومحباي وملتاي لله رب العالمين لاشريك له﴾.

واته: - هه موو هه لسوکه وت و نوێژو په رستش و مردن و زیندوبونه وه یه کم ته نها بۆ خواي
 جیهانه به بی هاوه ل مانای بیجگه له وزاته که سیکی ترنیه که من به پئی پيشانده ری خۆمی
 بزانه و به قسه ی بکه مو هه ولی بۆ بده م..

(۷) کاتیک باسما ن کرد له م چیرۆکه پاش که سایه تی نبراهيم (عليه السلام) باسما ن
 کردله (عقیده) باوه پریان و په پروه پرگرامیان واته کردمان به دووه م باسی چیرۆکه که،
 نه مه ش خۆی له خۆیدا بی هوده نیه به لکو له بهر نه وه نه و باسه مان کردبه گرنگترین باسیک
 له دواي که سایه تی نبراهيم (عليه السلام) چونکه باوه پ سه رچاوه ی هه موو چاک و
 خراپیه کانه، باوه پ جینگه ی (دله) دلایش پاشای جهسته ی مرفه زدرجار ژیریش ناتوانی
 به په نگاری بیته وه نه گه ربیت و ناو نه م دله هه رچی تیدا بیت نه و هه لسوکه وتی نه و مرفه
 به وشنویه ده بیته بۆ نمونه: -

گه ربیت و هه موو جهسته ی مرفه دابنیت به شاریک و دلایش دابنیت به و نیزگه یه ی
 که په خش بکات، نامیزه کانیش هه ره مان شت په خش ده کات، که واته دلی مرفه چی
 تیدا بیت (ده ست و ده م و چا و قاچ) نه وانه په خش ده که نه وه نه مه له لایه ک.

له لایه کی تره وه شتیکی به لگه نه ویسته که هه موو کۆمه له مرفه ییک له سه ر پارچه زهویه ک
 پیوستیان به یاسایه ک هه یه ژیانیان بیات به پتیه، هه موو یاسایه کیش جهسته ی مرفه کان
 په پروه ی ده کانه، هه موو په پروه کردنیکیش روونادات له و جهسته یه دا بۆ نه و یاسایه هه تا
 په وشتیکی نه بیته فهرمانه کانی نه و یاسایه جی به جی بکات، هه چ کانتیکیش په وشتیکی باش
 دروست نابیت هه تا (عقیده) باوه پنیکی زانی باش نه بیته.

له بهر نه وه (عقیده) بریتی به له و سه رچاوه یه ی که نه گه ر لیل بوو نه و هه موو جۆگه کان
 ناشرین ده بن، و نیمه ی مرفه ییش تاچه ند باوه پمان دامه زراو بیت نه وهنده خاوه نی په وشتین،
 تاچه ند نه و په پروه جوان بیت که باوه پمان پئی هیناوه نه و نه وهنده سه رکه وتو ده بین

(۱) (منیب) واته / نه و مرفه ی که زوو ده گه پتیه وه بۆ لای پهروه ردگاری.

لهه لېږاردنى ياساكان بۇ ژيانمان، وه هيچ كام له په پړوه كانيش نيه بۇ دامه زاندى نه م
(عقيده) يه پاك ترو بى گه ردترو چوپړپتر له په پړوه وي خوايى، چونكه بى گم و كورسى و
بى تېشه له هه موو خوازو داخوازنى مرقفه كان.

(۸) له پاف كردنى ژيانى كومه لگى نبيراهيم (عليه السلام) نه و پاستيه ده رگوت
كه نه م كومه لگيه (عباده) پرستشيان بۇ خواي گوره نه ده كرد به لكو بت و
نه ستيره يه كيان ده پرست كه نه ماش نه زانى نه و كومه لگيه ي ده رخت، وه باسما
له وه كرد كه نه م پرستنه بۇ هر شتىكى تربيت جگه له خواي گوره نه و نه و كه سه شايه نى
نه وه نابيت پى بى بو تربيت خوا پرست، وه نه م (عبوديه) ته زور كه س واتى ده گن كه ته نها
نه وه يه مرقف كړنوش بۇ بتيك به ريت يا خود نه ستيره كان به رستيت !!

به لام هر گيز وانيه نازيزان. به لكو نه م پرستشه زور قوترو گوره تره له وه ي كه ته نها
له م شپوه ته سكه دا بيته پيش چاوت، چونكه نه م پرستنه نه و كار به كه (مرقف و پرى)
ده بيت پى ته لېستن به ته نها و به ده ر له هه ووو كارنى تر، نه ي چنن ده بيت مانايه كى
نتجگار گوره ي نه بيت. له به رنه وه به پيوستى ده زانين كه خوينه ره خوشه ويسته كان و
هه موو مرقفنىكى گه پوك به دواي پاستيدا له ماناي پرى نه م پرستشه (العباده) يه
ناگاداريك يه له م خاله دا، هه تا بزانيه كه چنن نه م پرستشه ده كه يه و چنن
به روه رداگارمانى پى پازى ده كه يه.

العباده ك - بۇ چاك زانينى مانا گشتيه كه ي نه م زاراوه يه ده چينه خزمه ت زاناي
پايه به رزى نيسلام (ابو الاعلى المودودى) تابزانيه پيمان ده لئيت چى له باره ي نه م كار ه
كه هه مومان بۇى دروست كراوين.

له م باره يه وه ده فهرمويت: - (الخشوع والتذلل، اى استسلام المرء وانقياده لاحد غيره
انقياداً لا مقاومة معه ولا عدول عنه ولا عصيان له، حتى يستخدمة هو حسب ما يرضى وكيف
يشاء وعلى ذلك تقول العرب: (طريق معبد) للطريق المهدي الوطيه)^(۱)

واته: ملكه چى و خوږه كه م زانى، يا خود خوږه ده سته وه دانى مرقف و په يوه ست بوون
به يه كينى تره وه كه به هيچ شپوه يه ك به ره لستى نه كات و بى فرمانى نه نوينى به رامبه رى،
تانه وزاته ي كه خوى بۇ به ده سته وه داوه چنن بيه ويت به كارى به ينى هه روه ك عه رب ده لئيت
رنگه يه كى راخراو له به رده م خه لكى دا.

(۱) مصطلحات الاربعة فى القرآن / ابو الاعلى المودودى (ص: ۸۷ - ۸۸).

... نه مه یه مانای پرستش له زمانه وانیدا، مانای به هه موو شیوه یه ک هیچ جزره به ره نستیه کی نه کات له فرمانه کانیدا، نیت فرمانه کان به گشتی نه ک له نوژندا به فرمانی خوای گوره بکاتو به لام له دهره وهی نوژنه که به نامه یه کی تر ژبانی به پتوه به ریت، نه ک پوژو بق خوای گوره بگریت به لام داوای پوژی له که سیکي تر بکاتو دواي بگه ویت، نه ک له خوای گوره بپارپته وه که موسولمانان و نیسلام سه رکه وتوبیت، به لام له ناخدا چاوی به موسلماناندا هه لته یه ت ده بیت نه م به ندایه تیه (شمول) ی بیت گشتگیر بیت هه موو لایه نه کانی ژبانی به نده بگریته وه، هه روه ک هاوه لیک ده فه رمویت: ((پیتفه مبر (صلی الله علیه وسلم) هه موو شتیکی بق باس کردوین هه تا فیری کردوین له شوینی (ده ست به ناو که یاندنیشدا) ده لئین چی)).

وه نه بیت مرؤف کان به گشتی و موسلمانان به تاییه تی چاک نه وه بزنانن که زورجار (شیطان) ده بیته سه روکیان و ده بیته پیتشه ویا، که نه بیت به هه موو شیوه یه ک وه هه موو کات نه هیلن نه م دیارده هوویدات.

نه ویش به وه دروست ده بیت که مرؤف له کرده وه کانیدا شانیک هه بیت که ببیته جی ی خۆشحالی شه ی تانه نیت هر کرده وه یه کی خراب و دژبه ویستی خوای گوره بیتن هه روه ک له وته ی (نبیراهیم) (علیه السلام) دا دهره که ویت که به باوکی ده لئیت نه ی باوکه پرستشی شه ی تان مه که ﴿یا ایت لاتعبد الشيطان﴾ (مریم: ۴۴).

نه م پرستشی باوکی نبیراهیم ته نها نه وه نه بوو که کرنوش بیت، به لکو بریتی بوو له هه لسه که وت کردن به جۆرک که به پینچه وانیه خواستی خوای گوره بوو.

که واته نیماندار... نه بیت چاک نه وه بچه سپیت له بیرو بچوونیدا که هه موو کرده وه یه ک خوای گوره پی ی خۆش بوو نه وا پرستش ده ژمیری بۆت لای خوای گوره وه هه ره لسه که وتیکش که خوای گوره نه یه ویت نه وا به گوی ترایه لی به کیکی تر داده نریت نه ک خوا. (۹) بیرکردنه وه تی پامان نه و دیارده یه یه که مرؤف کان والی ده کات که شایسته ی به نده یی خوابن.

به لئی... هر بیرکدنه وه تی پامان بوو وای له نبیراهیم (علیه السلام) کرد که بۆی پون بیتوه که نه م دیارده یه ی که له که ی پتوه ی خه ریکن کاریکی بی مانایه و ده بیت نه م بوونه وه ره دروست که ریکی هه بیت.

چهنده گوره یه نه م بیرکردنه وه یه، که گوره یه که ی له وه دا دهره که ویت که به ره که ی بریتی به له دۆزینه وه ی (خوا)، نرخه که ی له وه دا دهره که ویت دلی پی خۆش ده بیت، نه و

دلخوشیهی که همور هتسوکوت و هولدانیکی له پیتاودا بهخت دهکات، نهو دلخوشیهی که تنها بهیادی خوی گوره دیتنه دست هروهک خوی گوره ده فرمویت: نایا هریه یادی خوا دلته کان نارامگری و خوشحالی بق دروست بی؟

﴿الا بذكر الله تطمئن القلوب﴾ نینجا نه م بیرکردنه وهیه یه کیکه لهو دیاردانهی که ده بیت هریگیز له نیماندار جیانه بیت، به لکو قورنانی پیرۆز له چهنده ها شویندا نه م دهسته وازه دوریاره ده کاتوه که ده فرمویت: ﴿لعلکم تفکرون، لعلکم تعقلون، افلا یتررون، او لایعلمون﴾ نایا بیرناکه نه وه، باشترینیان نه وانن که بیرده که نه وه هتد.

به لام مه خابن موسلمانان نه م داوا خوییه یا له یادکرد نه ویش بووه هوی نه وهی که نیستنا باری گوزهرانیان چهنده له داوا وهیه، چهنده بوون به ژنده هسته ی خه لگی چهنده نه فامی له بیروبوو چونیناندا به دی ده کریت چهنده بی توانان له لایه نهکانی ژیانیان.

نه مانه هموری بریتی به له و گه لاوشکانه ی که به داریکی بی پره گوهن، ره گی داری موسلمان بریتی به له بیرکردنه وه، نیتر له هه رلایه نیکی باشه دابیت، مارج نیه تنها بیر له نویژه کانی بکاتوه، مارج نیه تنها بیر له وه بکاتوه که چهنده فرموده له به ریکات، چهنده قورنان له به ریکات به لکو بیرکردنه وه له زانیاریه ک که خزمه تی قورنان و فرموده بکات هروهک یه کن دۆزینه وهی بیر که یه ک که خزمه تی بیری نیمانداران بکات هه ر بیرکونه وهی خیره، دۆزینه وه و بیرکردنه وه له پیرۆزه یه ک که خزمه تی نابوری موسلمانان هه ر خیره، بیرکردنه وه بق تازه کردنه وهی نیسلام و گه یاندنی به پی تی نه و سهرده مه هه رکاریکی خیره له بیرکردنه وه دا.

که واته بیرکردنه وه له همور لایه نیک که نه ک خزمه ت به موسلمانان به لکو به خه لکیش به گشتی بگه یه نی هه ر خیره، به تاییه تی نه و پۆزه ی موسلمانان نۆر پیویستیان به م بیرکردنه وهیه هیه، پیویسته هه ولی بق بده یین، خه مخوری بپین، نیتر هه رکه س و له توانای خۆیداو له ولایه نه دا که بقوی ده ره خسی و حه زی ل ده کات.

هه رکاتیک نه م بقوونه مان هه بوو نه وا دلنیا بن که هیه نه بیت ده توانین نیسلامی راستی له خۆمان چوار ده ورمان بگه یین.

(۱۰) له همور سهرده م و همور شونینیکیکا نه بیت مرۆف خاوه نی نه و تی گه یشتنه بیت که مل بق راستی که چ بکات، به لکو ده بیت نه گه ر نزیکترین که سانیکیش ببینین له ناپراستیدا نه وا ناگاداریان بکات دور له گیانی بیرووشکی، نه وه تا نیبراهیم (علیه السلام) چونکه تنها نه وهی بق ده رکه وتروه که نه م بوونه وه ره دروست که ریکی هه یه و

داستانى پيغمبران **=====** زيانى نبيراهيم (عليه السلام) **=====**

پاستى دوزيوه ته وه، نيتر ملي بۆكچ ده كات، به رامبهر نه وهش به ره نگارى هموو
كۆم لگه كى ده بيتته وه، چونكه ده بينيت باوكى و خه لكيش له ناپاستى و نه فاميدا نوتم بوون.

موسلمان نه بيت نه مه پيشه ي بيت به تاييه تى وه خه لكيش به گشتى چونكه هر كه س
سهرى بۆ پاستى دانه نه واند نه وا له سهر كورسى چه وتى دانيشتوه وه هست و نه ستى مرقايسى
تيدا زۆر كه مه، به لكو هه رنيه تى بۆ نه وانهش كه هه رده م پاستى و دروستى ئيسلام هست
پى ده كه ن، به لام ملي بۆكچ ناكه ن، مل به رزى له ئاستدا ده نوينن.

كه به پاستى نه م ديارده يه له هر كه سيكدا هه بيت نه وا ده بيتته ميكرۆيىكى كوشنده
بۆخۆى و چوارده وريشى، ده بيتته نه و خۆره يه ي كه هه رده م مرقايسى تى به ره و داماوى ده بات،
چونكه هموو خۆشگوزار يه كانى زيانى مرقايسى تى به مل كه چ كردن بۆ پاستى (واقم)
هاتۆته دى، هر گيز به لارى خه لكان نه بووه، نه وا ميژوو شاهيدى نه و پاستييه، هر كات و هر
وولاتيك له ميژودا خه لكانىكى مل كه چ كه ر بۆ پاستيه كان به رپۆه به رى بوون نه وا مرقايسى تى
خۆشحالى به خۆيه وه بينيوه باشتري و جوانترين نمونهش بۆ نه م پاستيه نه وه (سه رده مى
يوسف عليه السلام، سه رده مى پيغمبر (محمد) (ﷺ) كه هه ر دووكيان دوو سه رده م بوون
كه ميژوو له وه سفيا ندايه.

به ندى دووهم

گه ران به دواى په رومردگارى راسته قينه دا

به لى... باسما ن له فطره تى نيبراهيم كرد كه چو دن نوقمى بيركڼه وهى كړد بوو چو دن سرگردان بوو له حالى قومه كى چنډ تامه زړو بوو بى دوزينه وهى په رومردگارى راسته قينه هى خوى.

پاش نه وهى كه به باوكى فرموو: نه م بتانه هيچ سوډو زهره ريكيان نيه و نه مهى نيوه ده يكن بريتيه له گومرپايه كى گوره، هاته سر نه وهى نهى نه و خوايه كى به كه خلكى بيه رستى به تنها، نه و به ديهينه ره كى به كه سوپاس گوزار بكرت؟ نه و به به زه يى به كى به كه داواى لى خوخ بوونى لى بكرت؟

هرده م بى ده كړده وه نه بى نه و زاته كى بيت؟ چو دن بيدوزينه وهى؟ له كوى بيت؟ نهى چى بكم بى دوزينه وهى باشه؟

له بهر نه م پرسيارانه دا بى له وه كړده وه كه كومه لگه كى نه ستيره ش ده په رستن، نايه بللى نه م په رستنه هى نه وان راست نه بى؟ خو له وانه شه نه مانه ش هر له گومرپايدا بژين وه ك بت په رسته كان؟

دواى نه م پرسيارانه هى كه له خوى ده كرد هه ستا بى تيكوشانتيكى راستگويانه بى دوزينه وهى په رومردگارى، نه و يش به له ته رازودانى (نه ستيره و مانگو پوژ) كه نيت له سهرو هه مو شته كانه وه بوون له هه مو شته كان كه شاهه تريون و جوان تريون و هه تا زوږيه بته كان له سهرو ناوى نه م نه ستيرانه ناو نرابوون.

به لى... قورثانى پيرمژ زور به شتويه يه كى جوان و سهرنج پاكيش وينه هى نه م ههسته پاك و بيگه رده، نه م ههسته گه شتيا ره به دواى خواى خويده ده كيشيت كه ده فرموت: ﴿وَكذالك نرى ابراهيم ملكوت السموات والارض وليكون من الموقنين﴾ * فلما رأى كوكبا قال هذا ربى، فلما افل قال لا ارب الا فلين * فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربى، فلما افل قال لأن لم يهدني ربى لا كونن من القوم الضالين فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربى هذا اكبر فلما افلت قال يا قوم انى بىء مما تشركون * انى وجهى وجهى للذى لطر السموات والارض حنيفا، وما انا من المشركين﴾ (الانعام: ۷۵ - ۷۹).

واته: هر وه چۆن بۆ نبیراهیمان دهرخست که کۆمه لکه که ی له سهر گومراین نه ویش به ههستی (فیطره) هر ئاوه هاش تهخت و مولکی زهوی و ناسمانه کانمان پیشان دا بۆ نه وه ی دنیابیت له خاوه ندریتی تاک و ته نهایی نه م که ردونه له لای خوای گه وه - کاتیک نه ستیره که ی بینی ووتی: نه مه خوای منه، به لام کاتیک ئاوابوو ووتی من خوایه کم ناوی که ون بی و هر گیز خوای وام خویش ناوی وه کاتیک مانگی بینی هه له اتوو پۆشن^(۱) ووتی: نه مه خوای منه به لام کاتیک دیار نه ما ووتی - نبیراهیم - نه گه ره وه ردگارم پێنیشانده رم نه بی و یارمه تیده رم نه بی نه وا منیش ده بم به یه کی له کۆمه لی سه رلێشیاوان و گومرایان، باشان پۆژی بینی به هه له اتوی و پرشن گاری ووتی: نه مه یه خوای من نه مه که وه تره، به لام کاتیک نه میش ئاوابوو نه ما ووتی: نه ی که له کم من به دورم بی به ریم له هاوه له قه راردانی ئیوه نه وا من پووم کرده نه و زاته ی که زهوی و ناسمانه کانی دروست کرده و به دی هیناوه، به پاکژی و هر گیز من له هاوه له قه رارداران نیم.

... نه مه یه راستگوترین بیر کردنه وه، نه مه یه پیرۆزترین گه ران پیرۆزی و گه وه یه که ی له وه دا دهرده که ویت که بدۆزه که بریتی به له خوای گه وه به دهینه ری شته کان پۆزی ده ری زیندوه کان، به دهینه ری ناسمانه کان، نه و زاته ی که ته نه ا چرکه یه ک غافل نیه له به نده کان نه و زاته ی که نبیراهیم (علیه السلام) ویت بوو به دایدا.

نه مه یه راستگۆی له بینین و بۆچوندا، نه مه یه راستگۆی له بینین و هه لێژاردندا، مه خابن له م سه رده مه ی ئیستادا هه موو شته کان هه موو به رنامه کان خواری و نارپاستیان دهرده که ویت و خه لکیش ده بینن به چاوی سه ریان، به لام بیر ی ئیناکه نه وه، ناتوانن ده ری بپن و به خۆیان سه لمیتن که نارپاسته، زۆر به پێچه وانه ی نبیراهیم وه که هر به کسه ر له بیرو بۆچونیدا دروستی و نادروستی شته کانی ده سه لماند که چی نه مری زۆر به ناشکرا راستی و ناپاکی به رنامه کانی تریش زه ق و ناشکرایه به لام خه لکی چاوی دلیان کوژیرووه و ته نه ا به چاوی سه ر ده بینن.

زانای پایه به رزی شه هیدی ئیسلام (سید قطب) له م پالهی نه م ئایه ته دا ده فه رمویت: - (وهذا هو طریق الفطرة البدیة العمیق... وعی لایطمسة الرکام. وبعصر یلخص مافی الکون من عجائب صنع الله وتدبر یتبع المشاهد حتی تنطق له بسرهما المکنون... وهدایه من الله جزاء علی الجهاد فیه).^(۲)

(۱) مفردات الفاضی القران/ راغب الأصفهان/ الطبعة المحققة

(۲) فی ضلال القرآن ج/۳/ (ص: ۲۹۱) - بیروت لبنان.

واته: - نانه ویه ریگه ی راستی فیطره ت، فیطره تیکی قول، نه مه ناگاداری و به ناگای به که، که توزیپیسی دایناپوشی، و بینای به که که ووردی و سهرسورپینه ری ده ستردی خوا به دی ده کات، بیرگردنه وه وواکه و تنیکی وینه کان تاوای لیدی (واته وینه کان، مه شه ده کان) هرچی به که له سیروو گوره به شاراوه کان هیه باسی ده کات، و له به رامبری نه م جوره بیرگردنه وانه، رپی پیشانده ری خوایی به له پاداشتی تیکوشان بوی واته: نه و تیکوشانه ی که بریتی بوو له گه پان به دوا ی په روره ردگاری دا.

به لئی... نه م پیغمبره نازیزه ناو ها هه ولئی دوزینه وه ی به دینینه ره که ی داوه نه م هه ولش خلائیکی خوایی به بوی نبیراهیم پیگه یاندنی بوو، به لگو دوست کردنی که سایه تی نبیراهیم بوو بوی نه وه ی بیته رپیشانده ری راسته قینه ی مرقفه کانی سهرزه وی، کاره که ی زقد گران بوو بویه پیویستی به یارمته ی خوای هه بوو بوی گه پان به دوا ی نه م په روره ردگاره داو دوا یش ناساندنی به خه لکی، له به رنه وه خوای گوره باس له ویارمته ی به خوایی به ده کات و ده فرمویت: - ﴿ولقد آتینا ابراهیم رشده من قبل وکنا به عالمین﴾ (الانبیاء: ۵۱).

زانای به رزی نیسلام (ابن کثیر) له رافه ی نه م فرموده یه دا ده فرمویت: - (انه اتاه رشده من قبل، ای من صفره الهمه والحق والحجه علی قومه)^(۱)

واته: په روره ردگار ووریای و دانای و زانای له پیشدا پی به خشیبوو، واته به مندالی هه سستی راستی و به لگه داری له سهر گه که ی پی به خشیی بوو.

نه مه یه نه و مرقفه ی که خوای گوره ده بینریت تاریکی هه موو دلله کان رامالان. نه وه یه نه و سهرداره ی که ده بیته مانگه شه وی تاریکه کان، نه مه یه نه و سهرچاوه یه ی که سهرله نوی خونچه کان زیندو ده کاتوه به ناوی سازگاری، نه مه یه نه و زاته ی که له م وهختو کاتوه نیت هه لده ستیت به کاری پیغمبرایه تی خوی و بانگ کردنی خه لکی بوی ناساندنی نه و خوا تا کو ته نه یه پییان...

نبیراهیم و کاری بانگ خوایی له کومه لگه که پیدا

... پاش نه وه ی که نبیراهیم (علیه السلام) به کلایی خویی دهرپی بوی دوست که ری زه وی و ناسمانه کان، و بوی دهرکه وت که نه م شتانه ی گه که ی ده بیهرست هیچیان شایه نی نه وه نین که کرنوشیان بوی بهریت و به خوابزانریت پاشان ده سستی کرد به گه یاندن و بلاوگردنه وه ی نه م بویچونه خوایی به و گه یاندنی توری به کتابه رستی بوی کیلگه ی دلله کان، هه روه که چون باخه وانه کان هه موو ناواتیکیان خزمه ت کردنی زه ویه کانه و پرپوونه وه یه تی

(۱) تفسیر القرآن العظیم / ابن کثیر / ج ۳ (ص: ۱۷۲) / دار الیوسف / منقحه

داستان پيغمبران (زبان نيبواھيم (ﷺ))

به توي به سود. وه يه كه م كه سيك كه ه وئي له گه ل دا باوكي بوو، نه وه بوو پيش نه وه ي به ته واوه تيش خوي خوي بناسي هر فيطرت واي لي كرد بوو جاروبار به ره لستي باوكي و كه له كه ي ده كرد هه روه كه ليشدا باسماں كرد، به لام نه م جار هيان جياوازه، چونكه نه مجاره يان پئي روشني په روه رنگاري ناسيوه و به نازايه تي به كي تره و به ره لستي يان ده كات.

- نه م به ره لستي به ي نبراهيم (عليه السلام) بق باوكي و پاشان كه له كه ي، له قورناني پيرزدا له چنه د شوييكا باسي لوه كراوه كه هه ول ده ده ين به پشتيواني خوي گه وره بق خويته ري به ريزي پوون بكه ينه وه،

خوي گه وره له سوره ي (الصافات) دا باسي له م هه لويسته ده كات و ده ف رمويت: ﴿وان من شعرا براهيم * اذ جاء به قلب سليم * اذ قال لأبيه وقومه ماذا تعبدون * انكنا الهة دون الله تريدون * فما ظنكم برب العالمين﴾ (الصافات: ۸۲ - ۸۷) واته: وه له وانه ي له سهر ريگه ي (نوح) بوون به پاك وييگه ردي له ريگه ي ته نما خوي گه وره، برتي به له (نبراهيم) ﷺ، كاتيك پويي كرده خوي گه وره به دليكي پر له يه كتاپه رستي و دور له هاوه ل قه راردانه وه پويي كرده باوكي و كه له كه ي و پي وتن نه وه چي ده په رستن؟

نايا درزيه كي ناوه ها گه وره و ديار له گه ل خوتاندا ده كنه و جگه له خوي گه وره ده په رستن، به راستي نه مه ي نيوه ده يكن گومرايه كي گه وره يه.

نه ي نايا نيوه ده لينيچي و چون تي ده گن له په روه رنگاري جيهان.

هه روه ها له سوره ي (الشعراء) دا خوي گه وره بزمان باس ده كات و ده ف رمويت: ﴿واتل عليم نبأ ابراهيم * اذ قال لأبيه وقومه ماتعبدون * قالوا اصناما فنظلمها عاكفين * قال هل يسمعونكم اذ تدعون * او ينفعونكم او يضرون * قالو بل وجدنا ابائنا كذلك يفعلون * قال المرأيتم كتم تعبدون * انتم وابائكم الأقدمون * فأنهم عودولي الا رب العالمين﴾ (الشعراء: ۶۹ - ۷۷)

واته: - نه ي محمد (عليه الصلاة والسلام) بويان باسبكه چيروك و به سهرهاتي (نبراهيم) (عليه السلام) كاتيك كه به باوكي و كه له كه ي ووت چي ده په رستن؟ وه لاميان دايه وه كه: نيتمه بتو به رده كان ده په رستين و به رده و اميش ده بين له سهر نه م جوړه په رستن و گه وره ي يان ده رده خه ين، ليره دا نبراهيم بونه وه ي بويان پوون بكاته وه كه نه م په رستن يان بي موده يه ف رموي: - نايا نه وانه گوي يان له ده نگو و داواكار به كاتانه و وه لامتان ده ده نه وه كه بانگيان ده كنه؟

ئايا خيرو باشە و چاكي تان پى دەگە يەنن كە بە قەسەيان بگەن، يا خود زەرەر و خراپى تان پى دەگە يەنن ئەگەر بە قەسەيان نەكەن؟ ماناى هيچ زەرەر و قازانچىكتان پى تەگە يەنن وادەيان پەرستى و كردووتانن بە خواى خۆتان؟ لەو لەمدا گە لەگەى وتيان: - نيمە ئەوانەى تۆ دەلەيتى گرنگ نىبە لامان، بەلكو نيمە باوياپيرانمان دۆزىو تەو و كە لەسەر ئەم پەيپەرە پىرۆگرامە بوون، و ئەمەكارى ئەوان بوو بە قۇيە نيمەش ئەم كارە دەكەن.

(نبراهيم) يىش بۆ ئەوئى كە مەست و مۆشيان بچولتيتى زياتر پىتى ووتن ئايا ئەمانەى نيوە دەپيەرستى پىرتان لىگرددنە تەو و لەسەر ئەقلەو و هەلتان بژاردو، واتە ئەمانەى نيوە دەپيەرستى بە مەموو بىرگرددنە وەيەك وە بە مەموو تىگە يىشتىنەك ئەم پەرستشەى بۆ ئەكەن؟ ئىو وە باوياپىرانى پيشوتان هيچ بىرگرددنە وەيەك تان كرد كە شاينى ئەم پەرستىن، يان نا؟ لە بەرئەمانە من پىتان دەلەيم ئەمانە مەمووى دووژمنى منن و هيچ كاميان هەلتا بۆيرم تەنھا پەرورەدگارى جىهانيان نەبى.

... ئەو يە بەلگەكانى بانگ خواى خواى، ئەمەى ئەو خونچەيەى كە دەپەويت لەبنكى دىكە كانداو لەجىتى دىكە كاندا لەوتقو و بپويت كە بۆن خۆشى و جوانى دە بەخشىت بە چوار دەور، بە مەموو جۆرەكانى بەلگە، بە مەموو ئەو بۆچونانەى كە ژىرى مرفوف پەسەندى دەكات، مۆش و بىرەكان پىتى پازى دەبن و بىنين و بىستىن بۆى تامەرزوون.

جوانترين نمونەى بانگ خواى و بەرزترين باو، كە مەموو هيزەكانى بەرامبەر دەروژىنيت و مەموو ويزدانەكان دەخاتەو گەر، هەولتى خستەكارى جوانترين خەلاتى خواى دەدات كە مرفوفايەتى گەياندو بە م پيشكە و تۆو خوازيەى ئىستا، كە واتە ئەگەر هاتو ئەم خەلاتە خواى يە لەكاردا بوو ئەو مەردەم خزمەت و جوانى و جوانكارى پيشكەش خۆى و چوار دەور دەكات، بەلام ئەگەر بىتو ئەم ژىرى يە لەكار كەوت و سەرى بۆ پاستىەكان كە چ نەكرد ئەو بىگومان خاوەنگەى و چوار دەورە كەشى زەرەرمەند دەبن.

بەلئى... نبراهيم (عليه السلام) دەبويست ئەو بەشە بچولتيتى لە مرفوفدا كە سەروكى مەموو شۆپشە پىزگارىەكانى مرفوف لەكۆتەكانى (شىيطان)، كە ئەمەش باشترين و جوانترين نمونەى بۆ بانگخوازان كە لەكارى بانگ خوازياندا ئەم جۆرە پەيپەرە بگرنە بەرو هەولتى جولاندنى ئەو بەشەى مرفوف بدەن كە مەركىز داوا ناپەسەندو زىادپەرەكانى ئارەزوى پى پەيپەرە و ناكريت و مەردەم و لە مەركاتىكدا ئەگەر هاتو چەستەى مرفوف پاشاكەى برىتى بيت لە (ژىرى) ئەو سەركەوتو سەرفرازە.

هروه ما خوى گوره له سورى (الانباء) دا ده فرمويت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رَشَدًا مِنْ قَبْلُ وَكُنْ مِنْ عَالِمِينَ * إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَالِيحُ الَّتِي اتَّمَلُّونَهَا عَمَّا كَفَرْتُمْ * قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا هُنَا عَابِدِينَ * قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ وَاوَاءَكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ * قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ (الانباء: ۵۱ - ۵۶)

واته: خوى گوره ده فرمويت: نيمه زانای و دانای و سرکه وتوی مان دا به نبراهيم له پيشدان واته به يارمته نيمه وای لهات به ره نستی نه و ناپه وایانه بکات، و خومان پستی زانباربووین که نه مانه مان پی به خشی واته بق کارتيکی تاييه ت بوو، کاتیک که به باوکی و کومه لکه کی ووت: نه م داتا شراوه بته بی سودانه چين که نيوه بوی کړنوش و زه لیل ده بن؟ که له کی ووتیان: نيمه باو بايرانمان له سر دوزيوه توه و نه وان به نده یان بوون. نبراهيميش له وه لآمدا پتيان ده لیتته وه: به راستی خوتان و باو بايرانيشتان له گومرای و سر لیشی وایه کی گوره دا بوون.

ووتیان: - نایا تو نه وهی پیمان ده لئی به بؤ چونی خوت به راستی ده زانی یا خود له و که سانه ی که بؤ که مو خشی قسه ده که یته.

به لئی... نه نه و نيمانه یه که له شاخه کان به هیزتره، له ناسمانه کان به رزتره، گوره یه که ی له ده ریاکان زیاتره، ووتشی له هه موو بیژره کان راستگوتره.

ته نها که سیک چونکه باوه پرداریه کی له لوتکه دایه، به پره نگاری کومه لکه یه که ده پیتته وه ته نها فرمانیک هه موو بیسه ره کان ده هه ژینیت، زؤر گوره یه، به لکو زؤر گرانه هر به قسه و باس کردن ناسانه، ته نها مرؤفیک هاواری راستی ده کات له ناو کومه لکه یه که دا، به بی ترس له مرؤفه کان، له به رنه وهی باوه پی وایه که په روه ردگاری له که لیدایه. هه رده م واده پینسی که له شکری خوی نه م لاوای گرتسوه، هه رده م واتی ده گات له خوی که بریتی یه له و جوتیاره ی که هه لده ستیت به پاک کردن وهی کینگه به سوده کان له دپک و دال و پاشان هه لده ستیت به چاندنی باشترین توو تیدا که تووی به کتاپه رستیه.

خه لآته... خه لآتیکی زؤر گوره یه، هه موو مرؤگه کان یه کسان ده کات به یه کسان بوونی په روه ردگاریان، نه که س به نده ی که سه، نه که س مافی که س ده خوات، هه رده م و هه رکاتیکیش و له هه ر شوینیکیش داو هه رکه سیکیش خوپه وشت جواتر بوو، سنور پاریزتریو بو سنوری خوایی، چاکه که رتریو له گه ل مرؤفه کاندانوا له هه موویان به پرزتره له لای خوا، که سیک بوی نیه بلئی سرکه وده م هه تا خزمه ت که رنه بی، هه موو خزمه ت که ریکی دلسوزیش سرکه وده ی مرؤفه کانه،

نهمیه پهیره وکه ... پتوی و بهرزی نهم پهیره و بوو وای له نبراهیم کردبوو که بی هیج گومانیک کاری بانگ خوازی خوی به جی بهینی، ه وای پاکي نیمانداری بگه یه نیتته تاساوه کانی ناو ژیر زه مینه کان، تیشکی پووناکي خوی بگه یه نیتته تاریکی دلّه کان. نهمیه بانگ خوازی راستی و دلّسوز، چهنده خه مخوری باوکیه تی نهمیه چهنده گه له که ی، خو نبراهیم داوای زیپو سامان ناکات، تنها نه و نه بی خیری پی یه نهمیه بچی وه لأمی نادریتته وه، له بهر نه وه ی دلّه کان گوناوه دایوشیوون، تاوانکاری په شی کردون، دور له خوی مرانوونی هه روه که بهر دیکي په قیان لیته اتوه، نای چهنده تاوانکاری پووده کاته نه و دلانه ی که بانگ خوازی بانگیان لیده کات و وه لأمی ناده نه وه، به لکو گویشی بو ناکون. نهمیوه گه نجانی نیماندار ... بانگ خوازه ماموستا کان، نه وانه ی نهمیه ناینه یان وه که بیلبله ی چاویان پاراست تاگه یان دیان به نیتته، مناله چاو که شه کانی مزگه وت، نهمانه هه مووی بانگ خوازی خواین، نه و که نجه شیرینانه ی که گه وه ری قورنن و فرموده ی شیرینی پتغهمبر (ﷺ) ده گه یه نن به خه لکی. نهمانه هه مووی خوینه ری نازیز. هه لگری نه و پهیره ون که خوی خاوه نت، دروست کهرت، به دپهینه رت، پوزی ده رت، داینه و بعت، ده ی هه تا نزدیکترین شت که (مردنه) پووی نه داوه، وه لأمیان باده یه نه وه که لیاندا ببینه هاوکارو هاوپه یام.

باچیرت نه و بی تاگایه ی که تو شمان بووه له خومانی دامالین، باچیرت له و مرقاننه نه بین که شاعر وه سفیان ده کات و ده فرمویت: -

والدهر فی صرفه عجیب ولكن غفلة الناس اعجب

واته: به راستی کات و ژیان له پوشتنیدا زور سهیره، به لام له وه سهیرتر بریتی به له بی تاگای خه لکی له و پویشتنه.

باهه رگیز له و خه لکه بی تاگایانه نه بین تا پوژنی زوتر خومان ناماده ی یتیک بکه بین که کرده وه کان نه بیتت په وشته کان نه بیتت، کاره راستگوان نه بیتت هیج کام له مانه خاوه نی ناکه ویت.

هه روه ها جاریکي تر خوی گه وره باسی به شیکي تر له بانگخوازی نبراهیم ده کات و ده فرمویت: - ﴿واذکر فی الکتاب ابراهیم انه کان صدیقا نبیا، اذ قال لایه یا اباست لم تعبد ما لا یسمع ولا یرى ولا یفنی عنک شیئا* یا ابی انی قد جانی من العلم ما لم یأتک فاتبعنی اهدک صراطا سویا* یا اباست لا تعبد الشیطان ان الشیطان کان للرحمن عسیا* یا ابی انی اخاف ان یمسک عذاب من الرحمن فتکون للشیطان ولیا﴾ (مریم: ۴۰)

واته: یادی به سهرهاتی پیتغه مبری خودا (نبیراهیم) (علیه السلام) بگهروه له قورئاندا نهی محمد (ﷺ) که به راستی پیتغه مبرینکی ^(۱) راستگوبوو، کاتیک به باوکی فرموو نهی باوکی شیرینم بۆچی شتانیك ده پرستی که هرگیز نابیستی و نابینی و هیچ خویشی و چاکه به کت پی تاگه یه نی. نهی باوکی شیرینم من له لایه ن پروره دگارمه وه زانیاری زانیایه تمیم پی که یشتوو وه خلات کراوم، که نه م زانیاریه له لای تۆنیه (واته وحی) دهی تۆش به هۆی نه م زانیاریه مه وه دوام بگه وه باریگه یه کی راستت پیشان بدهم، نهی باوکی شیرینم له کارو کرده وه تدا پرستش و به قسهی شهیتان مه که وه دواي مه که وه، له به نه وهی که (شیطان) وهختی خۆی یه کیک بووه له وه که سانهی که بی قهرمانی و به ره آستی قهرمانی خوی گه وردهی کرد، نهی باوکی شیرینم من زۆر ده ترسم که به هۆی، نه م جۆره کارانه ته وه ناخویشی و سزا له لایه ن خوی به به زیه وه به تۆ بگات، نه و کات بییت به هاوول و به شدار له گه ل شهیتاندا.

نیمام و زانای پایه برزی نیسلام (فخرالدین الرازی) له باره ی پافه ی نه م ده قه وه ده فرمویت: (انه (علیه السلام) اورد هذا الكلام الحسن مقرونا باللفظ والرفق فان فی مقدمه كل كلام (یا بابت) دلیل علی شده الحب والرغبة فی صوته عن العقاب وارشاده الی الصواب و ختم الكلام بقوله (انی اخاف) و ذالك يدل علی شده تعلق قلبه بما صالحه ^(۲))

واته نبیراهیم (علیه السلام) نه م و ته شیرینانهی له و شیوه جوانه دا دهرده بپری که نه رم و نیانی تیدا دهرده که ویت که له سهری هه موو قسه کردنی کدا دیاره که ده آیت (نهی باوکی شیرینم) وه نه مهش نه وه ده سه له مینی و به لگه یه له سه ر زۆر خو شه ویستی و زۆر به ته نگه وه بوون له پاراستنی باوکی له و سزای خوی به، و پتیشاندانی بۆ رینگه ی راست و په وان وه کوتایی و ته کانیش به و تهی (انی اخاف) واته من زۆر نه ترسم، هینا وه که نه مهش به لگه ی زۆر په یوه سستی دلئ نبیراهیم ده گه یه نی به خویشی و چاک گوزه رانی باوکیه وه.

به ئی... خوینهری نازیز ناله م دقه پر مانا به رزه ی قورئاندا، گه وردهی نه و زاته مان بۆ دهرده که ویت چهنده به سۆز بووه چهنده خه مخۆری باوکی بووه، له پیتشدا نه م باوکه ی تاکه خمی بووه و پاشان گه له که ی ههروه که له پیتشدا باسما ن کرد، نه مانه به م سۆزه به رزه ی

(۱) (نبی) و (رسول) نوو شیوهی جیان له پیتغه مبران، (نبی) نه و پیتغه مبره یه که خاوه نی په رتوک نبی ته نها له سه ر په رتوکی پیتشوی خۆی ده روات، (رسول) نه و پیتغه مبره یه که خاوه نی کتییی خو یه تی. وه هه موو (رسول) یک (نبی) یه به لام هه موو (نبی) یه که (رسول) نبی و نبیراهیمیش (رسول) ه چونکه (صحف) ی بۆ هاتوو.

(۲) تفسیر الکبیر (مفاتیح الغیب) / للامام فخرالدین الرازی / ج ۲۱ - ۲۲ (ص: ۲۲۶).

خويان په پيره وه كان خويان گه ياندوه، نه مانه وه كه نمونه ي دارتيكى به ردارو ابوون كاتيک خلكي به ردی تی بگرتايه نه وان به ريان تی ده گرت، به رامبه به م هموو سؤزه ش نه وه يان له بېرېوو كه ه رده م ده بېت خو شه ويست بن، نه گه ر هاتوو بونه جی تی نه وه ی كه خوی گه وړه پره نجین و زویری بكن نه وا ده بېت ه رده م لايه نگرې خوی په روه ردار بگرت و ه ول بدریت به يترينه سر ريگي راستی، نه گه ر هاتوو نه هاتن نه وا ده بېت خوی گه وړه چی بی خو شه نه وه يان له گه لدا بگری.

له گه ل نه وه شدا ده بېت بانگ خوازانی خوی ه رده م ه ول و ته قه لايان له گه لدا بده ن، وه به تايه تی له م سر ه رده م ی نېستای رابوونی نيسلامی دا، كه به راستی بانگخوازان زؤر زیاتر له ه موشتيك پتويستی يان به م نرم و نیانی ی یه ی (نبراهيم) ناسا ه یه چونكه خلكي پاكن، بن گه ر دن ه روه كه ده فرتيكى بيگه ر د وان بانگخوازانش بریتين له و كه سه ی ه ولتی پرکردنی ده فره كه ده دات به ه نگوین، جائه گه ریت و باشی تی ناکات و له سه رخوو وریا نه بېت نه وا ده فره كه ه رگيز نه وه نگوينه ناگريته خوی و ده ریته سر زه وی له ه مان كاتدا نه م (ه نگوينه) چنده به قيمه ته چنده ریتزاره و، ه رگيزو ه رده م ده فرتيك شایه نی نه م نه بېت، شایه نی ه یچ جوړه شتيکی ترينه بيگريته خوی.

كه واته بانگخوازان له تيکردنی ه نگوینی خوی دا زؤر پتويستی يان به نرم و نیانی و له سه رخوی ه یه، ده بېت واپين نه گه ر وانه بېن و قسه په قو بی دانایي و زانیاری بېن نه وا ه رگيز ناشيین بوه لگرتنی نه م سپارده گه وړه یه، نه و سپارده یه ی كه شاخه كان نه يانگرته خق.

.. گه وړه ی نه م به پړزه و پړزداري له کردارو په فتاری دا به ته واوه تی له م نايه تانه ی سره وه دا ده رده كه ویت ه ر بویه خوی گه وړه له باره یه وه ده فرمویت: ﴿ومن احسن دينا لمن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابراهيم حنيفا واتخذ الله ابراهيم خيلا﴾ (النساء: ۱۲۵).
واته: كام به پيره و كام پېرگرام و كام كه س له وه باشتر ه یه كه خوی ساغ كرد بېته وه بؤ خوی تاك و ته نها و چاك و چاكه خوازيت و شوین كه و ته ی په پيره و پېرگرامی نبراهيم (عليه السلام) بېت، وه نبراهيم به راستی خوی گه وړه ه لې بژاردوه به خو شه ويست و راستگو.
خو شه ويستی خوی گه وړه بؤ په كيكه كه شایه نی بېت (نبراهيم) ناسا تي كو شه ريت له گه ياندنی په يامی خايدا، نرم و نیان و دلسؤز بېت له گه ل به نده كانی خوادا. دل په يوه ست بېت له گه ل په روه رداري دا.

بهائی... نازیزان نیبراهیم نه ونده به پریزوو خه مخوری سه ره کی بانگی خوایی بوو، بزیه جوله که و گاوره کان هه ریه که یان ده بویست که بلتین نیبراهیم له نئمه بوو، به لام خوای گوره باوه پی پاکی نیبراهیمی بق باس کردن و فرموی: ﴿ماکان ابراهیم یهودیا ولانصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما وماکان من المشرکین﴾ (ال عمران: ۶۷).

واته: نیبراهیم نه جوله که بوو، وه نه گاور، به لکو په پیره و باوه پرتکی پاکنی هه بوو، دور له تیکد ره و شیوای په پیره وی جوله که و گاور، وه له هاوه ل قه رارده رانیش نه بوو. هه رده م و له هموو کاتیگدا هه ول دراوه بق نه وهی پیاوان و چاک خوازانی ناوا کومه لیکتی ره وشت خراب دایتاشن به لای خویدان هه تا له ژیر په رده ی ناوی نه و چاک خوازه خواییه دا، مه رمه پیسه کانی خویمان بهینتیه دی.

ناساندنی په رومردگاری راسته قینه به مرقفه کان

پاش نه وهی که نیبراهیم (علیه السلام) به ره له سستی هه موو بته کانی کومه لکه که ی کرد و هه رده م له هه ولتی پوچهل بوونه وهی خوابه تی نه م بته بی سودانه دا بسو له گه ل نه مانه شدا کارتیکی تری نه انجام ده دا، که به راستی کارتیکی نذر پیروزه، نه ویش ناساندنی په رومردگاری راستی مرقفه کان بوو به مرقفه کان.

که هه لتی بزترین به تاکه خوای خویمان و تنها داوا له ویکه نو تنها کپنوشی گه وره ی و خواوه ندرایتی بق نه و زاته ببه ن، هه رده م نه بیت وایت، کاتیک هه ول ده دیت بیروپای به رامبه رت پوچهل بکه یته وه، ده بیت خوت هه لگری بیروپاو په پیره ویکتی باشترو به سودترو خزمه ت گوزارتربیت له وهی به رامبه رت، نه ک خه ریکی پوچهل کردنه وهی به رامبه رت بیت له کاتیکدا خوت بی به شی له هه موو راستیه ک.

چونیه تی نه م ناساندنه له قورثانی پیروزدا له زود شویندا خوای گوره هه ست و نه سستی مرقفه کانی بولا راده کیشی و ده یکاته نه زمونیکتی میثووی گرنگو به سود بق بانگخوازانی ریگه ی خوایی.

له سوره ی (الشعراء) دا خوای گوره ده فهرمویت: ﴿لأنهم عدّوا لي إلا رب العالمين* الذي خلقني فهو يهدين* والذي يطعمني ويسقيني* وإذا مرضت فهو يشفين* والذي يميتني ثم يحين* والذي اطعم ان يفقر لي خطتي يوم الدين﴾ (الشعراء: ۷۷-۸۲).

واته: نه وانه ی که نئوه ده پیه رستن هه موویان دوزمنی منن تنها خوای گوره ی جیهان نه بیت، نه و په رومردگاری که له نه بوونه وه منی هیتاوه ته دی و پاشان یارمه تی ده رو

داستانی پیتغه مهران ژیانی نبیراهیم (السلام)

هیدایهت دهریشمه له دونیاو له دواړوژیشدا بڼو ریڼگه پاست، نو په پوره دگاره ی که پوژی دهرمه و به خشری سوده به پوژی، مانای له گه له نه و ه شدا که پوژی که م ده داتی، به هوی نو پوژی شه وه تیرم ده کات، وه کاتیک نه خوڅش که وتم شیفا ده رو چاک که ره وه مه.

نو په پوره دگاره ی که ده ممرتنی کاتیک که نه جه لم هات و زیندوشم ده کات وه له پوژی دوایدا، نو په پوره دگاره ی که هیوام وایه که له تاوانه کانم خوڅش بیت له پوژی دوایدا.^(۱)

به لئی... نو په پری گه وه ی په پوره دگار له م وه سفه جوانه ی نبیراهیمدا دهرده که ویت، ناوایه نو په پوره دگاره ی که مرفه کان پشتی تی ده کن، پوی لوه رده گپن، زورچار له یادیاندا نامینتی، به لکو مه خابن زور له به نده کان هرگیز یادی ناکان.

نو زاته ی که به موو سه رسو په ینه ره کانه وه دروستی کردویت، به دی هیتا ویت له نه بونه وه، هیچ که س ناوتی نه بیستبوو، که س وینه تی نه ده ناسی، که س له مرفه کان باسیان نه ده کردی، سه رزه وی له هیچ که لیتنیکي دا توی تیدا به دی نه ده کرا، به لام هاتینه بوون، په پوره دگاری هه موو شته کان توی هیتایه بوون، پاشان هر له دوا ی نو بوونه، له شویتنیکدا پوژی دهرت بوو که هیچ کام له خو یسته کانت، ناگایان لیت نه بوو به لام فراموشی نه کردبووی نو زاته ی که دروستی کردی، بویه نبیراهیم (علیه السلام) ده فرموی پوژی دهر... هیتا چاوت نه هیتا بووه سه ر پوښای گه ردون هه رزوری بڼو نامه ده کردبوویت، دوکارگه ی به ره م هیتانی (شیر)، کام شیر؟ نو شیره ی که نه مپوی زانست جه خت له سه ر نه وه ده کات که مناله کان بیخون و جگ له م شیره، ده سترکرده کان نه خون.

پاشان به م پوژی له به دی هیتراویکی نیجگار بچوکه وه ده تکات به مرفه یکی سه یرو سه مره، سه یرو سه مره ی له هه موو لایه نیکدا بڼو نمونه:

نیماندار ته نها له گه ده دا خوی گه وره (۳۵) ملیون گری نالوژی بڼو دروست کردوین به ته نها بڼو نه زم کردنی خواردن.

یهک (۱) ملیار خانه ی له ناو گه ده دا بڼو دانوی ته نها له به رنه وه ی ترشه لوی که ده تت بڼو دهریکات.

(۱) پیتغه مهران له زور خو بیه که م گرتنه وه ده فرموی که له گوناوه کانا خوڅش بی. هه روه د/مصطفی خرم دل له ته فسیره که بیدا ده فرمویت: - (استفغار الانبیاء تواضع منهم لربهم وهضم لانفسهم، وتعلیم للام فی طلب المغفرة) تفسیر المقطف (ص: ۶۸۹).

واته: دلوای ل خوڅشبوونی پیتغه مهران، دهر پزینی خو بیه که م گرتن بووه بڼو په پوره دگاریان و بڼو فیترکردنی لوکه وتوه کانیان بووه، که له په پوره دگاریان بیارینه ره مانای خودی خو یان بی گوناوه بوون.

جوانترین و باشتترین و گورهترین بچون هیه له م جۆره وه سفدها، بۆچونیک که جگه له م نایه تانه هیچ کام له بهرنامه کان ناتوانن دروستی بکن بۆ نهجامیک، کام نهجام؟ (یوم الدین) نهجامی پۆزی دوائی، نیتر کام کس باش دهکات و چاک ده لیت و باش خولزده بیت، پووناکیه کی دلسۆز ده بیت، مۆمی شه وه تاریکه کان ده بیت، که شستی پزگار کهری مۆرفه کان ده بیت، نه وه پاداشته کهی وهرده گریته و نهجامی خۆی ده بیت.

هر که سیش ... برکی ناو باخچه کان ده بیت و پیسکه ری سه رچاوه کان بیت و پوختنری ههست و سۆزه کان بیت نهوا، ده رنهجامیکی هیه و پزگاری دوائی خۆی ده زانی. نه م پهروه ردگار ه بوو نبیراھیم به خه لکی ده ناساندو، پیی ده وتن بیپه رستن، نه م زاته بوو که شایه نی کپنوش بردن بیت، نه م نوره بوو که شایه نی هه لگرتن بیت بۆ تاریکه کان، نه م سه رچاوه سازگار ه بوو که شایه ن بی بۆ ده رونه گوپه لکان.

ههروه ها خوائی گوره له شویتیکی تردا له قورنایی پیرۆز باس له م ناساندن دهکات و دهه رمویته: ﴿قال بل ربکم رب السماوات والارض الذی لظهرن وانا علی ذلکم من الشاهدين﴾ (الانبیاء: ۵۶).

واته: نبیراھیم ووتی: به لکو پهروه ردگار تان که شایه نی په رستی بیت، بریتی له پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهوی که دروستی کردن و بهدی هیتاون له نه بوونه وه، که نه مهش ته نها له تواناو ده سه لاتی خوائی تاک و ته نیادا هیه، وه من سایه ت و راستگۆ زانیارم له سه ر نه م راستیه که ده یلیم.

هه ر نه بیت وایی نه و زاته ی که کپنوش بۆ ده بریت، نه و زاته ی که به پزرتین شویتیی مۆرف بۆ ده چیته سه ر زهوی، نه بی به دیهیتنری زهوی و ناسمانه کان بیت، به هه موو سه رسوپهیتنره کانیانه وه، به نه ستیره گوره کانه وه، به مانگو پۆزه کانه وه، به گازه کانه وه به ده ریاکانه وه، به شاخه کانه وه، به هه موو گیان له بهر کانه وه، به مۆرفه کانه وه،

نه بی ناوا پهروه ردگار بناسریت، نه گه ر وانه بوو هه رگیزو له هیچ کات و شویتنیکا کهس شایه نی نه وه نیه گوپه ل بکرت، جگه له وزاته ی که نه م سیفه تانه ی تیدایه، هیچ زاتیک شایه نی لی ترسان نیه زاتیکی به دیهیتنر نه بی هیچ کهس شایه نی نه وه نیه داوایی لی بکری زاتی پهروه ردگار نه بیت.

نا به م شیوه په نبیراھیم (علیه السلام) بۆچونی پرماناو په پیره وی سپه حکمه ت و پزگراسی گونجاری پیشکهش گه له که ی ده کرد، له پیشدا نه جۆره بهر کورنه وه یه ی نه وانی بوچه ل کرد، پاشان له گه ل نه وه شدا بهرو په پیره و پزگراسی ناواها جوانی تری پی تگه یاندن

که نه که مرقه کان له مهر سرده مو له مهر شویتیکدا بن تنها توزیک خاوهن بیر (عقل) بن بیته ییدو شهرت وهری ده گزنو په پیره وی ژبانیانی له سر په پیره وه که ن.

هروه ها له باخیکی تر له باخه کانی قورنانی پیروزدا خوی گوره به شیوه بی برامبری (نیبراهیم و که له کی) نه م ناساندنه مان بق باس ده کات، که نه م جاره یان نیبراهیم نه وه نده یان له که لدا ه اول ده دات نمونه یان بق ده هیتته وه و باس له دوپوژی خرابه کارانیشیان بق ده کات.

هروه ک خوی گوره ده فرمویت: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّى فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، حَنِيفًا مَسْلَمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و حاجه قومه، قال اتحاجون لی الله وقد هددانی، ولا اخاف ماتشرون به الا ان یشاء ربی شیئا، وسع ربی کل شیء علما، افلا تذکرون* و کیف اخاف ما اشركتم ولا تخافون انکم اشركتم بالله ما لم یزل به علیکم سلطانا، فأی الویقین احق بالأمن ان کتم یعلمون* الذین امنوا ولم یلبسوا ایمانهم بظلم اولئک لهم الامن وهم مهتدون* تلك حجتنا ایها ابراهیم علی قومه، نرفع درجات من نشاء، ان ربک حکیم علیم﴾ (الانعام: ۷۹-۸۲).

واته: من پووده که مه په رستن و گوپرایه لی کردنی نه وزاته ی که به دیهینه ری ناسمانه کان و زه وی به، پاکژدوور له هه موو له پی لادان و گو مراری به ک و هه رگیز من له هاوه ل قه رارده ران نیم، له و که سانه نیم که جگه له زاتی نه م به دیهینه ره په روه ردگاریک و خوی به کی تر هه لبرترم.

پاشان کومه لکه که ی ده ستیان کرد به به ره لستی کردنی و ده مه ده می کردن له که لیدا که خوی به کی تا که و تنها هه بیته، نیبراهیمیش پی و وتن: - نایا نیوه ده مه ده می له که لدا نه که ن له سر په کتا په رستی خوا و ده مترسین به وه ی که بته کانتان ده ستم لی نه وه شینن، له کاتیکدا که من ریگه ی راست و دروستم پی به خشراوه له لایه ن په روه ردگارمه وه، به لگو هه رگیز ناترسم له هه ره شه ی دروی نیوه و هه رگیز هیچ شتیک نابیت، تنها نه وانه نه بیته که خوی گه ورده م بیه ویت واته تنها شتیک زهره ر یاخود قازانجم پی ده گات که ویستی خوی له سه ری، له به رنه وه ی که به راستی په روه ردگارم به توانایه به سه ر هه موو شتیکدا و زانیاره به هه موو شتیکه له کاتیکدا خواکانی نیوه ناگای له هیچ شتیک نیه، نایا بیرناکه نه وه که چه نده یان جیاوازی هه یه؟

چون من بترسم له و خوی به مانایه ی نیوه که بته کان و نه ستیره کان له کاتیکدا نیوه

ناترسن و شهرم ناکن، که جگه له خوای تاک و تنها شتانیکی تر ده پرستن و هاوه لئان قرارداوه به بی هیج به لگه و، راستیه که له سر نه وهی که شایه نی پرستن بن! نایا کام له من و له نیه وه قوایه که دل نارام بیت و نه ترسیت نه وانیه که هاوه لئان بق خوا قرارداوه یان نه وانیه که تنها و هر خویه کی تاک و تنها ده پرستن؟ نه گهر نیه خاوه ن ژیرین و ده زانن؟ ... به لگو نه وانیه که باوه پیمان هیناوه به تاک و تنهای خوی گه و ره و پاشان هیج شتیک و هیج پرستیک جگه له خوا بق که سستی تر نه کرده، نه وانیه زیاتر شایه نی نه وهن که دل نارام بن زیاتر له هموو که س، هر نه وانیشن به راستی ریگه یه میدایه ت و سه فرزبان گرتو ته بهر.

نه مه نه و به لگه گه و ره یه به له سر خویه تی و تنهای خوی که دامان به نبیراهیم بق نه وهی بیگه یه نی و زالی بکات به سه ر که له که یه ا. هر یه و شیوه یه هر که سمان بویت به رزی ده که یه وه و پیزی لی ده نین، که به راستی نه م پیزلینان و به پیزکردنه بی هوده نیه، چونکه پهروه ردگارت داناو که کیمه که کی شایه نیه تی و، زانیاره به وهی کی ده کات و کی ناکات.

... نه مه یه نه و په پی جوانکاری له گوفتاری پوهی پوهی بونه و ده نه وه یه نه وه سته ی که پؤلین تره له هموو شاخه کان گه و ره تره له گشت ده ریاکان، نه و باوه په ی که هر چه نده خاوه نه که ی به قه باره بچوک بیت گه و ره ی ده کات، هر چه نده بی هیزو که م بیت به هیزی ده کات، نه مه یه باوه پی نبیراهیمی (علیه السلام)، به رامبه ری نه مه ش، نه و باوه په یه که وه ک کوشکه بی پنچینه کان وان، وه ک میشکه سنگ به رزه کان وان وه ک جگه له لیله کان وان، نه و باوه په ی که ژیری مندال کان به قسه ی نه سته قی کات بی تیشه کانیا نی نه زانن، باوه پیک که باوه پینکراو ه سته نیه، بی ده سه لاته بی ده سته، نه گهر بیت و مرؤفیش بیت، واته نه وهی که به قسه ی ده کرت و لی ده ترسیت بامرؤفیکی ده سه لات داریش بیتن هر رگیزو هر ده م له به رامبه ر گه و ره ی و ده سه لاتی پهروه ردگاری راسته قینه دا هیج گه و ره یی و ده سه لاتی نیه، ره گی نیمان زور له وه قول تره که خاوه نه که ی جگه له خوی گه و ره که سیکه تر بیت، له به رنه وه یه که نه م باوه پیمان و ناساندنی خوی به خه لگی گرانه، ده بیت خه لگی تی پگن که جگه له خوی گه و ره و تاک و تنها که سیکه تر شایه نی پرستن نیه، نیتر پرستن به هموو جوره کانیه وه له هموو هه ل سوکه و تیکدا، واته کاتیک که ده لیتت خوا ده په رستم به تاک و تنها ده بیت، له حال و بازارو دوکان و جل و به رگو گوفتارو په فتاریشدا نه و خوی پرستیه په رنگ بداته وه، هموو یان به جؤریک بن که خوا بوی دانای، نه گهر هاتوو به و شیوه یه بو، نه و له ونیمانیه که خوی گه و ره له ده قه دا وه سفی کردن و ده فهرموت:

﴿وَلَمْ يَلْبَسُوا إِيمَانَهُمْ بظلم اولئك لهم الامن واولئك هم المهدون﴾. (الانعام: ۸۲)^(۱)
 بۆ زیاتر پوونکردنه وهی ئەم دەقه شیرینه دەچنە خزمەت ووتەى شیرینی پیغمبەرى
 نازیزمان (ﷺ) که دەفرمویت: ((من اعطى فشكراً، ومنع فصبرن وظلم فاستغفر وسکت،
 قال: فقالوا یا رسول الله ماله؟ قال اولئك لهم الامن وهم مهتدون))^(۲)
 واتە: هەرکەس خێرو بەرە که تێکی پێ دراو سوپاس گوزاریوو لەسەرى و هەرکەس
 پێگى کراو خەتای لەگەڵدا کرا بەلام ئەم هەر ئارامی گرت لەسەرى، و هەرکەس کاتێک
 تاوانێک دەکات داواى لـخۆش بوون دەکات،، پاشان پیغمبەر (ﷺ) بێ دەنگ بوون،
 هاو لەن داواى ئەم بێ دەنگیە ووتیان: ئەى پیغمبەرى خواى گەرە ئەمانە چین؟
 فرموی: ئەمانە ناسایش و دل ئارامیان بۆ هەیه، و بەراستی ئەمانە ئەو کەسانەنە
 کە پێگى راست و دوستیان بۆلای پەروردگاریان هەلبژاردوو.
 بەئى... خۆتەرى نازیز ئەمە بوو بە شێکی تر لە ژبانی ئەم پیغمبەرە بەرپێزە و
 گە یاندنی بەرنامەى خواى لەسەر جوانترین شیوە و ناساندنی خواى مۆلفەکان کە بەراستی
 لەچەند ووتەى پیشوودا بۆمان دەرکوت ئەم نازیزە (علیه السلام) چەندە گوفتار شیرین و
 جوان بێژو و وردبێژوو، چەند دامەزراو بوو لەسەریاوپەرە کەى.

پەندو نامۆزگاریەکانی بەندى دووم

(۱) هەموو ئیمانێک نازیزان.. پێویستی بە تێکۆشان هەیه بۆ بەدەست هێنانی، ئەو
 تێکۆشانه دەبێت داواکەرى ئیمانە کە پێى هەلبسێتن ئەو داواکاری ئیمانەش دەکرێن بەدو
 بەشەى سەرەکیەوه لەخەلکیدا بەگشتی و هەولەکانیشیان بەپێى هەرێهە کە یان دەگۆڕی:—
 (أ) ئەو کەسانەى کە خۆزێاری ئەوەن کە ژبانی پێزانەیان و راستی شتەکان
 لەبەرنامە یە کدا بەدی بکەن، و باوەرى پێ بهێنن ئەمانە کە سانیکى وەك ئیبراهیم دەیانە ویت
 راستی شتەکان بزانی وەك خۆی و پۆزگاری هەلسوکه و تیان پەیرە وێکی دروست و (واقعی)
 بیبات بەرپێوه پێویستە ئیبراهیم ئاسایبێت بۆ تێکۆشان بە داواى ئەو پەیرەوه راستەدا،
 ئەوانەى کە لەدورەوه سەیری (ئیسلام) دەکەن و لەناخی تیناگەن، ئەوانەى دەرمانخانە یەك
 نادۆزنەوه بۆ سارپێژی برینەکانیان، بابێن بەچاوی زانیاری و بێرە هۆشەوه سەیرتکی ئەم

(۱) ڕافەى ئەم نایەتە پیرۆزە پێشترکرا.

(۲) تفسیر القرآن العظیم/الابن کثیر (ص: ۱۶۴) طبعة محققه / دار الیوسف.

داستانی پیغمبران (براهیم (علیه السلام))

په پیره و بکه نو پاشان سهیری بهرام بهره کانیسی بکه نو، زور سته مه، نیراهیم خوایشی نه دهناسی و بهرنامه ی خوایشی نه بینو بو که چی هر له کوتای دا خوی دایه دهستی په پیره وی خوی.

که چی نیستا هوار ده کزیت له خه لکی بۆنه وهی په یوه دهستی نه م بهرنامه خوی به بن، به لام مه خابن نایگره خویان.

ئی نه وانه ی که تنها گوتی بۆن خۆشی نیسلامتان له دهستی خویناوی گوهراکاندا بینووه، ئی نه وانه ی که بۆنی خۆشی نیسلامتان هه لئه مزووه، وهرن راستی نیسلام به بیرو هوش وه ریگرن وهرن تنها په پیره وی راسته قینه ی بی که م و کورتی ژانمان هه لئیرین نه وانه ی که نیسلامیان له ده می پیسی دوژمانیه وه ناسیوه، بی به شن له (شنه نیوارانی ناو باخی قورنان) بی به شن له بۆنی خۆشی فرموده کان دوورن له سۆزی دووری په روه ردگاری جیهانیان، دوور خراوه ن له شیرینی چیژی براکان، له بهر نه وه نیراهیم (علیه السلام) به ژیری و بیرکردنه وه ده گه را به دوی په پیره وی ژانیدا، به ره لستی هه موو کومه لگه که ی کرد له بهر نه وه ی نه م هه موو سۆز شیرینه ی چیشتبوون، هه ریویه خوی گه وره ش نه و هه موو پیزو گه وره یه ی لئا، که هه رکه س به م شیوه یه بهرنامه ی ژانی خوی هه لئیرین هه رده م وئاوه ها سه رفراو ده بیته و په شیمان نابیت له رابردوی خوی و له داهاتووشی دل نارام ده بیته.

ب) دواکه وتوه کانی نه م نیمانه: نه وانه ی که نیمانه که یان هیناوه به په پیره وه خوی که و باوه ردارن له سه ری و ژانیان له سه ری ده بن به پیره وه، نه مانه ش زیاتر پیوستیان به تیکوشان هه یه بۆ زیاتر دامه زاندنی نه م نیمانه، نه ویش به وه ده بیته که نه م باوه ره پیتانه به زانسته وه بیته و له سه رچاوو پوونی بیته، نه ک چاویلکه ری و، زاناو زانیارین به وزاته ی که باوه رپیان پی هیناوه، هه ولده رین هه رده م بۆ دروست کردنی باشترین په یوه ندی له گه ل نه و زاته داو رچووین، له تیگه یشتن له په پیره وه که یان، له سه روو هه موو نه مانه شه وه دروست کردنی باشترین خۆشه ویستی و ته پایی له گه ل خاوه ن په پیره وه که، که خوی گه وره یه و زیاتر متمانه بوون پی، چونکه نه مانه هه مووی ده بنه به ردیکی زور پته و له بناغی نه و نیمانه داو هه رده م ده بیارینن له پیاکیشانه دهره که یان، هه روه ک چون نیراهیم (علیه السلام) تنها مرقفیک بو بهرام بهر هه موو هیزه کان وه ستا.

به تاییه تی بانگ خوازان.. زور پیوستیان به م جوری دوومه هه یه له تیکوشان، چونکه نه مان خه لکی له جی پیغمبران بانگ ده که ن بۆ سه ر بهرنامه ی خوا، وه ناشکرشه که هه رده م پیغمبران (علیهم الصلاة والسلام) زیاتر له هه موو که س

داستان پیغمبران ژیانی نبیبراهیم (علیه السلام)

ناقى كراونه ته وه، و چه كوشه گه وره كانى ناحه زان دراوه له كوشكى باوه پريان بؤنه وهى بپروختين، هه روهك پيغه مبهرى نازيز (ﷺ) له فرموده يه كيدا ده فرمويت: ((اشد الناس بلاء الانبياء ثم الصالحون ثم الامثل فالامثل))

واته: زۆرترين كه سانيك كه تاقى كردنه وه يان توش ببيت و نازارو نه شكه نجه و نه بونى و بپيگه ي و بپيگه ي يان توش ببيت بريتين له پيغه مبهران، پاش ئه وان بؤ خوا گونجاوان نه وانى كه هه لسوكه وتيان گونجاوه له گه ل داواكاره كانى خوا، پاشان نه وانى له وان كه متر به و شيوه يه، نه م فرموده شيرينه ي نازيزمان (عليه الصلاة والسلام) زۆر باش ناشكرائى ده كات كه نه م تاقى رده وانه له هه موو كه س زياتر، بانگ خوازان ده گرتنه وه، چونكه بانگ خوازي كاري پيغه مبهرانه (عليهم السلام)، كاتيك نه م تاقى كردنه وه و نازارو نه شكه نجانه روه ده كاته بانگ خواز، پيويسته دامه زراو بيت و سوويت له سه ر گه ياندى نه و يانكى راستيه، وه نه م سوور يونه شى هه رگيز له مروفى ناسايدا به دى ناكريت، چونكه خودى مروف به شيوه يه كى بپيگه رگري و بپيگه دروست كراوه له چاو نه م نار هه تيانه دا هه روهك خواي گه روه ده فرمويت: ﴿وخلق الانسان ضعيفا﴾ ليره دا ته نها به هيزكه ريك و يارمه تى ده ريك بؤ هه لگرتنى نه م بانگه، بريتيه له يارمه تى خواي، متعانه ببون به وه رگرتنه وه ي پاداشتى نه م و كاري بانگه وازيه هه رچه نده گرانيش بيت، شتاني له وه گرونكتر هه يه، هه روهك شاعر ده فرمويت: -

والصبر فى النائبات صعب ولكن فوات الثواب اصعب

به ئى... نارامگرتن له تاقى كردنه وه كاندا راسته گرانه، به لام له وه گرانه بريتيه له، له ده ست چونى پاداشتى نه و نارامگرتنه له لاي خواي گه روه.

(٤) دووره پهرينى له شوين كه وتنى كويرانه ي هه موو په پيره و به رنامه يه ك، به و واتايه ي كه كاتيك مروف به رنامه يه كى زيانى خوى هه لده بزيتر پيويسته نه م هه لياردنه له سه ر بناغه ي تى گه يشترو تى پامان دروست بووى، به پيرو هوشه وه دواكه وتنى خوى رابگه يه نى بؤ نه و به رنامه يه، هه روهك چؤن نبىبراهيم (عليه السلام) هه ستا به هه لياردنى په پيره و به پيركردنه وه، به تى پامان، نه ك كو پزانه دواي بت په رستى به كى باوكو دايكو كومه لگه كى بگويت.

مه خابن كه خه لگاني نه مرق هه ر كويرانه دواي په پيره وه كان ده كه ون، بپنه وه ي بزانه كى دايمه زرانده وه، مه به ستى چپه له م دامه زرانده، نامانجى چپه، له هيج كام له مانه ناكوليتته وه كو پزانه دواي ده كه ويت، بؤيه كاتيك ده زانى له گيزاوى تاوانكارى و دور له خوايدا نوقم ده بيت.

داستانى پيغمبران (پيغمبرانى نبيراهيم (عليه السلام))

به تاييه تى خه لگاني موسلمان، نه وانى له ناسنامه يان نوسراوه (مسلم) موسلمانن نه مانه به داخوه زورچار به چار نوقانده وه شوين به رنامه كان ده كه ون و لاسايى به رامبه ده كه نه وه و پاشان ده بن به پاشكوى به رامبه له هه موو لايه نه كاني (بيرو په وشته و كومه لگه) ش ده بنه دواكه و تهى كويرانه ي به رنامه كان كه له هه مان كاتدا نازانن نامانج و بوچونى دامه زرينه رانى نه م په پيره وه چونه و هه ول بوچى ده دن.

نينجا جار تكي تر، تراژيديايه كى تر^(۱) يه ته كايه وه له م باسه دا، نه ويش نه ويه نه م موسلمانن ي كه له ناسنامه كه ي نوسراوه (مسلم) و پى تى ده لئين موسلمان، خوى خاوه نى (نايدولوزيابه كه) به رنامه يه كه كه تاكه به رنامه يه ناسراويى به (شمول) گشتگيرى له هه موو لايه نيكي زياندا، (ريانى) دانرو به ديته رى به رنامه كه (خوای) گوره يه و دور له هه موو تاريخي كه، (واقعي) له گه ل كات و شوين دا هه لده ستي و داده نيشى و خه يالى نيه وه كه هه ندى په پيره وي تر. له م هه موو نه مانه بي تاگايه و نه م هه موو چاكي يه ي به رنامه ي خوى له به رچاو ره ش بووه و كويرانه دواى به رنامه كاني تر ده كه ويت.

موسلمانان باپيركه نه وه و هه ولى شاره زابوونى پتويست بده ين له به رنامه كان، زور گرانه .. نبيراهيم (عليه السلام) هيشتا به رنامه ي خواى نه دييوو، بگره هر نه يده زانى دروست كهرى بونه وه ر كى يه، كه چى هه ولى گه پانى ده دا به دوايدا، نه ي نيمه له پرؤزى دوايى دا له به رده م په روه ردگاردا بلتين چى؟

نايا خوا پيمان نالى، نيوه بوچى له غه بى نيسلام دواى په پيره وه مرؤفه كان ده كه وتن، له كاتيكدا خه لكى و بانگخوازن هاوريان لده كردن؟

نايا پوره شمان ناكات و بلتى: نبيراهيم هر به گه پان و هه ولدان و تيكوشان له بت په رستى و گومراي يه وه هاته سهر ريگه ي راستى خوا، نه ي تقى به ناو موسلمان پرؤ تانيزوار ده توت: موسلمانم، به لام ناگات له خوت نه بووه هه موو زيانن دواكه و تهى ريگه كاني غه بى نيسلام بوو، هاوارت لده كرا له لايه ن بانگخوازنى خاوه كه چى هيج وه لامت نه بوو؟

(۴) خوينه رى نازيز... يه كيكى تر له په ندو نامؤزگار به كان نه وه يه كه هه رده م ده بيت راستگو بين له بيركردنه وه و بوچونيشماندا، ماناى كاتيك نه نجامى بيركردنه وه ي راستو دروست به هر ناكاميكى گه ياندن، پتويسته دور له گياني (تعصب) وه سهر بؤ نه و ناكامه دابنيز و باوه رمان پى تى هه بيت، هه روه كه چون نبيراهيم (عليه السلام) به شيوه ي پله پله ي

(۱) تراژيديا (الماساة) ناسر .

دهستی کرده بیرکردنه وه و گهران به دوی، خواداو پاشان کاتیک نهم بیرکردنه وه یه گه یاندی به راستی، له ناستی راستیه که دا ملی که چ کردو ره نامه نسی خوی دهریری، نه بیت مروف به م شیوه یه بیت، چونکه تاکه نامیریک که مروفی له نازول تجوول بکرتوته وه بریتی یه له (ژیروی) و، به م ژیری یه مروف شسته کان پتوانه ده کات و راستی و فاراستی هه موو شتیکی بۆدهر ده که ویت هه روه ک خوی گهره ده فهرمویت: ﴿ولقد کرهنا بنی ادم﴾

واته: به راستی نیمه ریزمان نا له نه وه ی ناده م، به لام نه گهر هات و به پیچه وانه وه بوو، واته نه و مروفه خاوه ن ژیری یه ژیری که ی نه خسته کارو راستی پتوه لته بۆارد، و رتیگی دروستی ژبانی خوی له سه ره پیره و نه کرد، نه و له مروفایه تی دهره چیت و هه ست و هوش و بیرو ژیری هیچ سوودیکی نیه و بوی هه روه ک په روه رگان و هسفی نهم جۆوانه ده کات و ده فهرمویت: ﴿فما اغنی عنهم معهم ولا ابصارهم ولا اندم من شیء﴾ (الاعراف: ۲۶)

وه تاکه شتیکی زۆر پیویست بی له ژبانی مرفدا که بیرو لیکتا وه، بریتی یه له دۆزینه وه ی نه و په پیره وی ژبانه که له سه ری پۆزانه ی خوی ده بات به پتوه و نه پیتی مووست بونی زه وی ناسمانه کانی پی ده لیت و هوی هاتنه بوونی خوی بئق دیسار ده کات و به جوانترین و به زرتین شیوه ژبانی بۆ ریک ده خات و راستی بوی موهسی چن ده لیت و، پتوه گهره ی مروف ده پاریزیت، لایه نی پۆچی په روه رده ده کات و گزنگین ده بات به لایه نی جهسته یش، هه رده م هانی ده بات که بیته گولتیکی بۆن خوشی بۆ باخچه ی ژبان، داریکی بهرداری سوو به خش، کانیاویکی سازگار بۆ دهره که یله کان.

به لئی... نازیزان نه و ژیری یه راستگویه که کامل بۆ راستیه کان که چ ده کات چاکو خراپه کان لیک جودا ده کاته وه.

(۴) به نامه خواییه کان، به رزن و زۆر جیاوازن له هه موو په یزه وه کانی تر، نه ویش به وه ی که له ناو خودی مرفدا هه ستیکی وه لام دهره وه هه یه بۆیان، نه ویش (الفطره) یه نه و خه لاته خواییه یی دراوه به مروفه کان، نه و نامیره ی وه لاسی خیرای هه یه بۆ بانگی خوی، مروفه کانیش که خاوه نی نهم خه لاته خواییه یه نهرکی سه ره کیان به رامبه ر نه و فیره ته بریتی یه له سه رکوت نه کردنه وه ی و سه ریشک کردنی له هه لباردنی راستیه کاند هه روه ک چۆن نبیره لایم کردی (علیه السلام) و گه یاندی به راستی و نامانج له به رنه وه ی نهم فیره ته پاکوی و پاکوی تیدا هه لده قولیت و هه رده م به لای راستی و دروستی دا ده پوات.

جی ی ناخوشحالی یه.. که که سانیگ هه ن فیره تیان هه رده م هاواری راستیان لده کات و تینوی کانیاوی سازگاری به نامه ی خواین، به لام خاوه نه که ی هه رده م سه رکوتی

ده کات وه و نایه لئی ئه م نه مامه خواییه گه شه بکات و خاوه نه که شی له ژیر سیبهری فینکی دا بجه و پته وه، نیت زورجار له بهر عیبیه و زورجار له بهر زور تاوانکاری خاوه ن فیطره ته که یه و زورجار هر نینکاریه له گه ل ئه و فیطره ته دا.

نیعمه ش ده لئین: ئه ی ئه و به ندانه ی که خه لائی خوایی تان له گوماوی تاوان و تاوانکاری دا خنکاندوه، ئه ی ئه وانیه له بهر شوهری چواره ورتان پی تان عیبیه ئه م فیطره ته خزمه ت بکن، ئه ی ئه وانیه که توشی بی هیوای بیون له زور تاوان کاری تاندا، وه رن بۆلای کانیاوی سازگاری خوایی ئه و فیطره ته وشک بوه تان زیندویکه نه وه، وه رن له گه رمای خاویدا چلک و پیسی چه نده ها سا له ی سه ر فیطره تان لابده ن، وه رن له ژیر سیبهری سۆزی خاویدا عاره قی خه جاله تیتان بسپن، مژده بی لیتان په روه ردگارتان به سۆزه به به زه ی به خودی خودی ده فهرموئی ﴿کتاب علی نفسه الرحمة﴾ (الانعام:) .. واته: به سۆزی و به به زه یی له سه ر خودی واجب کردوه.

هر خودی جارنکی تریش مژده ده دات و ده فهرمویت: ﴿انی غفار لمن تاب وآمن وعمل صالحا ثم اهتدی﴾ واته: من لی خوش بووم له هه موو تاوانیک، بۆکه سییک که په شیمانی ده رپیی و باوه ر به نیسلام به ئینی و له ژبانی دا په پیره وی بکات و کرده وه ی باشه خو په وشستی بیته و پاشان به رده و امیش بی له سه ر ئه م خه سه له ته جوانانه.

هه روه ها جارنکی تر مژده له لایه ن پیغمبره مه (ﷺ) که ده فهرمویت: ((اللهم اشد فرحا بتوبة عبده حين يتوب اليه من احدكم كان على راحلته بارض فلاة، فانفلتت منه وعليها طعامه وشرابه فأيس منها فأتى شجرة فاضطجع في ظلها، وقد ايس من راحلته، فبينما هو كذلك اذا هو بها، قائمه عنده، فأخذ بخطامها ثم قال من شدة الفرح اللهم انت عبدی وانا ربك، اخطاء من شده الفرح))^(۱)

واته: خوای په روه ردگار خوشحاله تره به ته ویه و گه رانه وه ی به نده که ی بۆ سه ر به رنامه که ی، له و که سه ی که به ناو بیاباننکی وشک و برنگدا گوزه رده کات، له شویتنیکدا لاده دات که پشویه ک بدات، له و کات دا هوشتره که ی له بزده بیته، که خواردن و خواردنه وه که شی له سه ر پشستی ئه و هوشتره یه، پاش گه ران به دوایدا نایدۆزیته وه و دیت له زور هیلاکی دا له ژیر دارنیکدا راده کشی و بی هیوای پوهی تی ده کات و چاوه روانی مردنه، ئاله م حاله دا ده بیته سه ره لده به ریت هوشتره که له به رده میدا وه ستاوه، له زور خوشحالی دا

(۱) رواه مسلم (۲۷۴۷).

داستانى پيغمبەر (ﷺ) ژيانى نبىراھيم (ﷺ)

ھاوار دہکات دہ لیت ئه ی پەرور دگارہ تق بہ ندہ ی من و منیش خوائ توم، له زؤر خوشحالیدا هه له دہکات، دہ فرموی: خوائ گورہ له م پیاوہ خوشحالتہ کاتیک بہ ندہ یه ک دہ گرتتہ وه بۆلای و پەیمانى پاستگوى دہدات له ژياندا.

دہ ی له م مژدہ یه خوشترو له بیژەرہ که ی پاستگوتر هه یه ئه ی مرقفایه تی؟ باجیتر بیرو هوشمان له زنجیره کانی نه فامی و بهرنامہ ی شهیتان پزگار بکه یین و بهرپوہ به رایه تی که سایه تیمان بدہ یینہ دہست (ژیروی) و تہرازوی پاستی پئوانہ بیت لامان بق شتہ کان.

طوبى لمن كان عقله اميرا وهواه اسيرا... وويل لمن كان هواه اميرا وعقله اسيرا

واته: خوشحالی بق که سیک که عه قل ئه میری بیت و ئارہ زوو ئه سیری بیت وه ناخوشی و نه گبه تی بق که سیک که ئارہ زوو ئه میری بیت و عه قل ئه سیری بیت.

٥) پاک پاگرتنی ئه م فیطره ته و پاراستنی له پەردە ی رەش تاوان و گوناح کاری به تایبہ تی، ئه و مندالائہ ی که هیشتا فیطره ته که یان پاک و بی گەردە و پەردە ی رەشی تاوانی نه دراوہ به سەردا، پاراستنی ئه م فیطره ته یان زؤر واجبیکسی گەردە ی دایک و باوک به تایبہ تی و چوارده وریشیان به گشتی یه، چونکه هه مو له دایک بوویه ک که دہ بیت له دایک له سەر پاکى و فیطره ت دہ بیت له دایک^(١) و بی گەردە له تاوان و گونجاوہ بق خوا، به لام چوارده ور کاریگەری سەرەکیان هه یه له سەر ئه و فیطره ته، ئه گەر هات و چوارده وره که پاکزو فرمان به جی هینەری خوابوون ئه و فیطره تی ئه م مندالەش له سەر ئه و پاکى یه ی خسوی گەشە دہکات و سبە ی دہ بیتە داریکى بەردار، به لام ئه گەر به پیچە وانە وە بوون ئه و فیطره ته که پەردە ی رەشی تاوانکاری دای دہ پۆشی و له کوتایدا دہ بیتە میکرو بیکی کوشندە بق چوار دەرہ که ی.

نمونهش له سەر ئه م دووشپوہ چوارده وره زؤرن که هه ندیکیان بق به لگه پوون دہ که ینە وە به پشتیوانی پەرور دگار:

أ) ئه و چوار دەرہ ی که فیطره ت دہ پاریزی و گەشی پتدە دات وه ک ئه م به سەر هاتە ی سەردە می پيغمبەر (ﷺ) که (ابن عباس) خوائ لپازی بیت دہ فرموی: - ((شه ویکیان له مائی پورم (مەیمونە) خیزیانی پيغمبەر (ﷺ) بووم به مندالی ئه و شه وە هەر سەیری پيغمبەر م دہ کرد که چؤن نوێژ دہکات، له نیوہ ی شه ودا هه ستا بق نوێژی شه و، منیش

(١) به به لگی ئه و فرموده یه ی که دہ فرمویت: ((کل مولود یولد علی الفطره)).

داستانی پیتغه سهران **ژیانی نیبراهیم (ﷺ)**

هرکه چاوم بیکوت هه ستام و چومه لای چه پیه وه نو یژم دابه ست، ده فهرمووی پیتغه مبر به لی گرتم و هیتامیه لای راستی به وه.^(۱)

به لئی... فیطره تی نیبن عه باس له ناو نه و چوارده ورده دا په روره ده بوو بۆیه بووه ته رجومانی قورنان، نه و چوار ده ورده نه و شه و نو یژانه بوو نه و کۆمه لگه به ی نه و سه رده مه ی پیگه یاند که مرغانایه تی هه تا نیستا به خۆیه وه نه دیووه. هه رکاتی ناواهی فیطره ت پاریزرا به خۆیه وه ده بینیته وه (اش شالله)

(ب) مندالی مالکی کورپی نه نه س دووم نمونه ی پاک راگتنی نه و فیطره ته یه که بۆمان ده گپرتیه وه ده فهرمووی به دایکم گوت: دایکه ده چم زانیاری فیزده بمو ده نوسم.

ده لئی دایکم ووتی: ده ی باشه و ره باجلیکی زانستت له به ربکه م، ده فهرمووی: پاشان جله کانی له به رکردم و پاشان کللو و عه مامه ی له سه رکردم و ووتی: نیستا برقی بنووسه. وه دایکم پی ی ووتم: برقی بۆلای (ربیع) له پیشدا له خووپه وشستی فیزیبه پاشان زانسته که ی.^(۲)

به لئی... دایکی مالک به شیکی گوره بوو له وینچینه به ی که گه یاندیه پله ی (مجتهد) و زانی نیسلام و هه رپاک راگرتنی نه و فیطره ته شه سو گوره و سه ربه رزی پی به خشی، نیبراهیمیش نه گه ر خوای گوره نه و (رشد) ه ی له پیشدا پی نه به خشرایه پیسی کۆمه لگه که یان ده گورپی و نه ده بوو پووناکی بۆ سه ر زه وی.

(ج) نه و کۆمه لگه به ی که فیطره ت تیدا سه رگه ردان ده بیته و په رده ی په شی تاوان دایده پۆشیت وه ک نه و حاله ده بیته که نیستا وولاتانی دور له خوای تیدا ده ژی، له وولاتیکی وه ک نه مریکادا که نوقمی دور له خوایی و گومرایی و سه رلیتشیواوی هاتووه له لایه نی (مه عنه وی به وه)، (۲۲) ملیۆن هاولاتی هیرش به رن و خه ته رده خه نه سه ر ژیانی خه لکی، که (۱۹٪) نه م ژماره یه تازه پیگه یشتوانی ته مه نی (۱۶ - ۲۰) ساله ده بیته و پۆژانه ژیانیان له سه ر نه م شیوه په وشته ده چیت به پۆ،^(۳) نه مندالانه هه موویان پاکژو راست و بی تاوان بوون که هاتنه ژیان وه به لام له چوارده ورکی پیس و دژ به فیطره ت گه ورده بوون بۆیه نه مه یه پیره وی ژیانیان، جاریکی تر له یه کیک له وولاتان نه م فیطره ته تیک ده دریت و خه وش و پیسی

(۱) رواه مسلم / التریبه النبویه للطف / امجد. (ص: ۱۲۹).

(۲) التریبه النبویه للطف / محمد بن نور عبدالحفیظ.

(۳) هل ستسقط امریکا؟ / محبوح الزوبی / (ص: ۸۲)

تی‌ده کریت له وولاتی (به‌ریتانیا) (۷، ۱) ی مندالان ده‌ست دریزی (جنس) یان ده‌کریته‌سر له‌لایه‌ن په‌کیک له‌ئه‌ندامانی خیزانیانه‌وه^(۱)

زیان و په‌په‌ویان به‌م شیوه‌یه‌بیویه له‌ده‌ریاکانی تاواندا مه‌له ده‌که‌ن و په‌شی گونا‌هکاری گه‌وه‌ری فیطره‌تی داپوشیون، هر له‌ناو نه‌م چواره‌وره پیسه‌دا گه‌وره‌ش ده‌بن، تاله‌کوتایدا ده‌بنه‌خوره‌ی موقفایه‌تی.

نه‌م‌پوی کومه‌لگه‌ی موسلمانانیش که‌که‌وتونه‌ته به‌ره‌ترشی داگیرکه‌رانی فره‌نگی و (سلوکی)، به‌ر له‌ه‌موو شتانیک پیویسته له‌ه‌ولتی پاراستنی نه‌م فیطره‌ته‌دا بنو نه‌هیتن په‌رده‌ی تاوانکاری داپوشی.

(۶) نازیزان!! وانیه‌کی‌تر بۆ نئمه له‌م چیرۆکه‌دا بریتی‌یه له‌گه‌یاندنی پۆشنای و پوونای نیمان له‌پیش ه‌موو که‌سدا بۆ خزمان و که‌س و کاران ه‌روه‌ک چۆن نبیبراهیم (علیه السلام) له‌باوکی‌یه‌وه ده‌ستی پیکرد و ه‌ولتی‌دا که‌له‌تاریکی نه‌فامی پزگاری بکات، نه‌ک به‌سه‌ر خزمان و که‌س و کاراندا ه‌نگاو ه‌لبنیت و خه‌لکانیکی نه‌ناس بخاته پیشیان‌وه، ه‌روه‌ک خوی گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: ﴿وانذر عشیرتک الاقربین﴾

واته: خزمان و دۆستانی نزیکت ناگاداریکه‌روه له‌په‌روه‌ردگاریان و راستی. ه‌روه‌ک له‌شوینتیکی‌تردا خوی گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ووصینا الانسان بوالدیه احسانا﴾ (الاحقاف: ۱۵) واته: نئمه نامۆزگاری مۆفمان کردوه که‌له‌گه‌ل دایک و باوکیدا چاکه‌که‌رو چاک خوازیت بۆیان، ده‌ی باشرین و چاکترین چاکه‌کردن له‌گه‌لیاندا بریتی‌یه له‌گه‌یاندنی راستی و پۆشنی نیمان بییان، چونکه کاتیک نیمان سه‌رمایه‌ی هر که‌سیک بیت ده‌وله‌مندی جیهانه.

ه‌روه‌ک (ذی النون مصری) ده‌لی: (العارف بالله تعالی‌سیر، وقلبه بصیر، وعله‌له‌کثیر)^(۲) واته: نه‌و که‌سه که‌به‌ته‌واوه‌تی په‌روه‌ردگاری ناسی، به‌راستی به‌نده‌یه، وه‌دلێشی بینه‌ره به‌شته‌کان، و کاریشی زۆره بۆ په‌روه‌ردگار.

(۷) نه‌رم‌ونیانی له‌کاری بانگ خوازیدا و دوپه‌ریزی له‌توره‌ی وقسه‌ره‌قی. ه‌روه‌ک چۆن نبیبراهیم (علیه السلام) له‌ه‌موو پیشه‌کیه‌کی ووته‌کانیدا (ئه‌ی باوکی شیریمن) تیدا‌یه و ه‌ولتی نه‌رم کردنی دلێ به‌رامبه‌ر ده‌دات و ده‌یه‌ویت توژالێ، په‌شی گونا‌هکاری له‌سر فیطره‌ته‌که‌ی لایبات،

(۱) پۆژنامه‌ی یه‌کگرتوو، ژماره (۱۹۴) / (ص: ۵) / مثال له‌به‌رده‌م مه‌ترسی کارپس‌کردندا / طه‌حسن.

(۲) الاستعداد لیوم المعاد / ابن حجر العسقلانی / (ص: ۵۰).

که به پراستی ده بیټ هم جوړه په فتاره سیمای هـرده می بانگخوای شه مړې بیټ له م پابونه دا، که خوی گوره ده بیات به پتووه، ده بیټ بانگخوزان، و ته شیرین بن، دلته رم بن، هیوا دروست که رین، ژینه رین، موگناتیسسی پاکیشانی دلته کان بن، پاککه ره وهی توژالی په شی تاوان بن له سر دلته خنکاوه کان، چونکه هم جوړه په وشته بووکه نیسلا می کرده کومه لکه به کی پته و، تاکه کانی له ده ورکو کرده وه، بانگخوزه که پیغه مبریش بیټ هـرده بیټ ووته شیرین بیټ.

نه و تاخوای گوره هـوی که شه سندن می بانگی خوی پوون ده کاته وه بق پیغه مبر می نازیزو پی پی ده فرمویت: ﴿لِیْمَا رَحْمَةً مِنْ اللَّهِ لَنْ تُحْمَ وَ لَوْ كُنْتَ فُضًا غَلِیْضُ الْقَلْبِ لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ (ال عمران: ۱۵۹).

واټه: به هـوی به سوژی په روه دگاره وه بوو نه رم ونیانی تق بق نه وان، که زور نه رم ونیان بوویت له که لیاندا، گه ربیټ و قسه ره ق و دل ره ق بویتا به به رامبریان شه و له چواره ورت کوته ده بوونه وه و بلاوه یانده کرد.

به بیټ بانگخوز بو لای په روه دگار گو فتار شیرین وده فتار جوان بیټ ، چرنکه (رحمه) سی پی پی به بو مروغایه تی، ده وری شو انکی دل سوژ ده بینیت بو رانه کی نه گه به سوژی نه نوینی له گه ل به نده کانی خوادا شه و زور ترسناکه چونکه نه وزات می که له ناسمانه سوژی نابیت به رامبر می، تنها له قورنندا له (۱۸۱) شوینی جیا وازدا باس له ووشه می (رحم) و داتاشراوه کانی کراوه.^(۱)

نایا خوی گوره بی هـوده هم ژماره زوره باس لوه ده کات؟ نه خیر پاکو بی گه ردی بق په روه دگار، به لکو تنها مه به سستی شه وه په که بق نیمه می بسه لمینی که به به زه می په و نیمه ش به سوژین له گه ل چواره ورماندا.

نیمه پووناکیمان پی پی به بق خه لکی و خه لکیش له تاریکیدا نو قم بوون، نایا نه گه له ناکاودا هیژنکی پووناکی زور بده می له دوچاوی که سیک که له تاریک کی زوردا بووه په کسه به شه واره ناکه ویت و خوندات به م لاو لادا، بی گومان هـروای ل دیت له به رنه وه پیویسته به پله پله و له سرخوی شه و پووناکی به په نری و وه ک په پوله می په نگین له ده وری شه و شمعدا کو بکرتنه وه.

(۱) مفردات القرآن تفسیر و بیان مع اسباب النزول للوسطی / فهرست الافاض دار ارشد / (ص: ۹۲).

له لايه كى تره وه پروه كه يه كاربه دهستان و پييان ده لئين به به زه يى بن له گه ل
كومه لگه ياندا، فرمانيان پي كراوه كه وا بن، وهك دايك بن بؤ روله كان و به سوزه و ميه ره بان
بن له گه ل ياندا، چونكه نه گه ر وانه بن، نه وا له لاي زاتي ك تا و انبار ده بن كه خاوه نى سزاي
پوژيكي سامناكه، له سه رده مى پيغمبهرى راستگوه (عليه الصلاة والسلام) پييان
ده وترتت: (ان شر الرعاء الحطمة)^(۱)

واته: خراب ترين و ناشرين ترين كاربه ده ست، نه وانه كه دل ره قو بى به زه يى به له گه ل
زير ده سته كانيدا.

وه مژده ده دات به و كاربه ده ستانى كه به كسان خوازن و به سوزن بؤ زير
ده سته كانيان و ده فه رمويت: ﴿ان المقسطين عند الله على منابر من نور يعدلون في حكمهم
واهلهم وما رولوا﴾^(۲)

واته: - نه وانه ي كه به يه كسانى و دادپه روه ي كارده كن له لاي خواى گه وه له سه ر
مينبهرى نورو پووناكين، نه وانه ي كه دادپه روه رن له كاتى فه رمانداريتاندا، وه له ناو مال و
مندال ياندا و له هر شويتي كدا بكرين به كاربه ده ست.

(A) وانه يه كى تر بؤ بانگ خوازان، برى تى به له چونه تى (اسلوب) ي كارى نبىبراهيم (عليه
السلام) له بانك خوازه كه يدا، نه ويش برى تى به له ده رختنى كه م و كورتى په يره وه كونه كه ي
به رامبه ر، به شيوه يه كى پر له حيكه مت و زيرى هه زين.

نهك هه ر به كه م جار ده ست بكه يت به خستنه پوه ي هه مو نه و راستيانى كه لات،
به لكو ده بيت به شيوه يه كى پله پله يي ناسارتيكى نه و په يره وه ي پيشووى بؤ پوهن بكات وه، و
پاشان كارتيكى گرنه گتر له وه برى تى به له خستنه پوه ي نه و راستيانى كه له لاي بانگ خواز
هه يه، نه ويش ده بيت به حيكه مت، بزاني چى له كويدا ده لئ و كى چى پي بووتى باشه، فلان
به چى گو تپه ايل ده بيت و فيسار به چى خزشحال ده بى، پيويسته له ده رگايه كه وه بچيته
ژوره وه كه زيرى نه و به رامبه ره قبولى بكات، هه روهك نبىبراهيم (عليه السلام) له گه ل
كومه لگه كه يدا خواى پي ده ناساندا.

نمونه يه كه له شيوه ي نه م بانگى خوايى به باس ده كه ين كه چون به پي تى تى گه يشتر و
را ده ي پوژن بى رى مرفه كان له گه ل ياندا ده دوى. كاتيك ده بينين (خطاب) ي قورناني

(۱) رواه مسلم / ۱۸۳۰.

(۲) رواه مسلم / ۱۸۳۷.

داستانس پیغمبرهبران (ثبانی نبیبراهیم (علیه السلام))

دیه ویت له گال عه ره بیکی ده شته کیدا بدوی. پتویسته له ده رگایه که وه بجیته ناوه وه که میشکی وه ری بگری و گوی بی رابگری، یا خود له شتیکه وه ده ست پی نکات که جی بی بایه خی نه و بیت.

له سورهی (الغاشیة) دا نه م جوره دیارده یه ده بینین له بانگخوایی که خوی گه وه ده فرمویت: وقسه له گال هه ست و نهستی عه ره بیکی ده شته کیدا ده کات. ﴿الاولا ينظرون الى الابل كيف خلقت والى السماء كيف رفعت والى الجبال كيف نصبت والى الارض كيف سطحت﴾ (الغاشیة: ۱۷ - ۲۰)

واته: ئایا سهیری (هوشتر) ناگه ن که چون دروست کراوه، وه سهیری ئاسمانه کان ناگه ن چون هه لواسراوه و به زرکراوه ته وه، وه سهیری شاخه کان ناگه ن چون دامه زینراوه، وه سهیری زهوی ناگه ن چون داخراوه وه که فرش.

ئالیزه دا یه که م ده رگای چونه ژوره وهی قسه کردن له گال نه م عه ره به ده شته کیه دا، له هوشتره که یه وه ده ست پی ده کات، چونکه تاکه شتیکی خوشه ویست و سه رنج پاکیشی نه و هوشتره که یه تی، چونکه هاتووچی بازگانی پی ده کات به وییابانه گه رمانه دا، له به رنه وه خوی گه وه یه که م سه رنجی بولای نه و شته راده کیشی که نه عرابیه که گرنکه به لایه وه، پاشان هه ره له م ده رگایه وه به رزی ده کاته وه بق ئاسمانه کان، و ئینجا بق شاخه کان ده بیینته وه و پاشان ده یخاته و شوینی خوی که سه ر زهویه که یه و له سه ری وه ستاوه.

که شتیکی (که ون) ی پی ده کات چونکه زانیویه تی له کام ده ررگاوه قسه ی له گه ئدا ده کات، وه پیغمبره ری ئازیز ده فرمویت: (ئیمه ی پیغمبره ران فرمانان پیکراوه که له گال خه لکیدا بدویین به پی بی به رزونزمی ژیری بیان.

(۹) خالیکی تر له وانه کانی نه م به نده بریتی به له وهی که پتویسته له سه ر به سه لچوویه کی نه زان دوی زانایه کی بچوک بکه ویت هه رچه نده نه زانه که گه وره بییت و زاناکه ش بچوک بیت، چونکه نه وه تائبراهیم (علیه السلام) داوا له باوکی ده کات که دوی بکه ویت و پیشی ده فرمویت: نه وهی که من ده یزانم تو نایزانی ﴿یا ایتی انی قد جائنی من العلم ما لم یأتک فاتبعنی اهدک صراطا سویا﴾ (مریم: ۴۳)

ماموستای (علامه) دکتور (یوسف القرضاوی) له باره ی نه م نایه ته وه ده لئ: (واجب علی الجاهل ان یتبع العالم ولو کان اصغر منه)^(۱)

(۱) ثقافة الداعية / د. یوسف القرضاوی / (ص: ۳۰).

واته: پتویسته له‌سەر نه‌زان دواکه‌وته‌ی زانا بیته نه‌گه‌ر بیته و بچووک تروش بیته.
 وه پتویستیشه له‌سەر زانای بچووک پتزی نه‌زانی گه‌وره بگرتت و جوان ره‌فتاری بیته
 له‌گه‌لیدا هه‌روه‌ک نه‌و جوان ره‌فتاریه‌ی که‌نبراهیم له‌گه‌ل باوکیدا نه‌ینواند، له‌به‌رنه‌وه‌ی
 پتزرگرتنی ریش سپیان واجیکی به‌لگه‌نه‌ویسته هه‌روه‌ک پتفه‌مبه‌ری نازیزمان (ع)
 ده‌فه‌رمویته: ((ان من اجلال الله تعالى اكرام ذی الشیبه المسلم))

واته: پتزرگرتن له‌خوا‌ی گه‌وره و به‌گه‌وره دانانی له‌پتزرگرتن و خزمه‌ت کردنی پیاوی
 پیردا ده‌رده‌که‌ویت، واته کاتیک پتزت له‌و ریش سپی‌یه‌نا نه‌و پتزی خودات پاراستوه،
 چونکه ریش سپی لای په‌روه‌ردگار قورسای تایه‌تی هه‌یه.

به‌تایه‌تی (دایک و باوک) ... که‌به‌پراستی پتزیان هه‌رگیز کوتایی نایه‌ت و خزمه‌ت
 کردنیان له‌هه‌موو کات و شوینیکیدا پتویسته، نایته و هیچ راست نی‌یه، که‌مندال نه‌م پتزه
 نه‌هیلته، به‌تایه‌تی نیتسای تازه پتگه‌یشتوانی رابوونی نی‌سلامی ده‌بیته زور ناگادارین،
 به‌که‌میک زانسته‌وه نه‌چن به‌گژ دایک و باوک و خزمانیاندا و نیت و ابزانی ته‌نا نه‌و ده‌زانی!!

نه‌خیر پوو‌خاندنی هه‌موو کتیه‌کان بو‌خوا‌ی گه‌وره به‌قه‌د پازی بوونی دایک و باوک نیه
 له‌پادا شتدا، چونکه خوا‌ی گه‌وره په‌رستنی خوی و چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدار
 به‌یه‌که‌وه داناه هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویته: ﴿وقضى ربك الاتعدوا الا اياه وبالوالدين احسانا
 اما يبلغن عندك اکبر احدهما او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا کریمًا،
 واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحهما کما ربیانی صغیرا﴾ (الاسراء: ۲۳ - ۲۴)

واته: په‌روه‌ردگارت وای پیرداوه که‌ته‌نا نه‌و په‌رستن، پاشان له‌گه‌ل دایک و
 باوکتاندا زور به‌باشه و چاکه بچوولینه‌وه، کاتیک که‌ده‌گه‌نه ته‌مه‌نیکی گه‌وره و پیری
 یه‌کیکیان بیته یان هه‌ردوکیان خزمه‌ت کاریان بن و فرمانه‌کانیان به‌جی‌به‌ینن و هه‌رگیز
 نار‌ه‌زایی و بی‌تاقه‌تی ده‌رنه‌بن به‌رامبه‌ریان پتزیان نه‌لین (توف) و قسانیک نه‌کن که‌بیتته
 هوی هه‌ست بریندارکردنیان یاخود به‌گویی ته‌کردنی فرمانیان، وه هه‌رده‌م هه‌تا له‌دوو‌نیادا
 لای تون ووته‌ی جوان و شیرین و به‌پتزیان له‌گه‌لدا به‌کاربه‌یننه، وه‌خو به‌که‌م گریه
 له‌ناستیاندان و نه‌رم نیان به‌له‌گه‌ل‌یاندا، وه‌بلی نه‌ی په‌روه‌ردگاره به‌سۆزو به‌خشنده‌به
 له‌گه‌ل‌یاندا، هه‌روه‌ک چۆن نه‌وان به‌سۆز پتگه‌یه‌نهری من بوون به‌مندالی.

نمونهش له سر زانایی بچوک و نه زانی گوره له سرده می خلیفه کانی راشیدین دا پووی داوه که بق زیاتر پوون بوونه وه باسی لټوه ده که یی، هرچه نده پیاوه گوره کان هاوه لټی پیتهمبیریش بن زورجار، مندالتیک زاناره .

(ابن عباس) (رضی الله عنه) ده گپرتته وه: (کان عمر یدخلنی مع اشیاخ بدر. فقال له عبدالرحمن بن عوف: لم تدخل هذا الفتى معنا؟ ولنا ابناء مثله؟ فقال: انه ممن قد علمتم، فدعاهم ذات يوم ودعانی ومارأیته دعانی یومئذ الا لیبی بهم منی، فقال: ماتقولون فی قوله تعالی: ﴿اذا جاء نصر الله والفتح ورأیت الناس یدخلون فی الدین الله الفوجا، فسیح بحمد ربك واستغفره انه کان توابا﴾، حتی ختم السورة فقال بعضهم امرنا الله ان نحمده ونستغفره اذ جاء نصرالله والفتح علینا، وقال بعضهم: لاندری وبعضهم لم یقل شیئاً، فقال لی یا ابن عباس: کذاک تقول؟ قلت لا، قال: فما تقول؟ قلت: هو أجل رسول الله (ﷺ) اعلمه الله اذ جاء نصرالله والفتح ورأیت الناس یدخلون والفتح فتح مكة فذاک علامه اجلك فسیح بحمد ربك واستغفره، انه کان توابا، فقال عمر: ما علم بها الا ماتعلم) ^(۱)

واته: نبین عباس (په زای خوای لټی) بومان ده گپرتته وه وه ده فرمویت: (له مندالتیما نیمامی (عمر) ده بیردمه لای پیاو ماقولانی کوچکه ران و له کپرو کوبونه وه یاندا دایده نیشانم، جارتیک (عبدالرحمن کورپی عه وف) به نیمامی عومری ووت: - بټچی نه منالته داده نیشینیت له که لماندا؟ له کاتیکدا نیمه مندالتی وه که نه ومان هه یه؟

نیمامی عومر فرمووی: نه مه له وانه یه که .. ده یان ناسم وناسروان به ریزو زانیاری .

ابن عباس ده فرمووی: - پاشان پټټیک منی بانگ کرد تنها بټنه وه ی بانگ کردم که پیشانی نه وانم بدات .

پاشان نیمام له پیاو ماقولانی کوچ که رانی پرسى نیوه ده لټین چی و چون تی ده گن له وه فرموده یی خوای گوره که ده فرمویت: ﴿اذا جاء نصرالله والفتح...﴾ تاکوتایی سوره ته که، ده لټیت: :: هه ندیکیان ووتیان: - (خوای گوره فرمانی پی کردووین که سوپاس گوزاری بکه یی و داوای لی خورش بوونی لټیکه یی، کاتیک که سرکه و تنی خوای ده سته به ریوو به رنامه ی خوایی فراوان بوو .

(۱) رواه ابن سعد ابن جریر وابن المنذر/ التریبه النبویه للطفل/ افجاد/ محمد نور بن عبدالعطیض سوید/ (ص: ۱۲۴).

هه نديكى تريان ووتيان: نازانين ماناي چيه، وهه نديكى تريشيان له و پياوه كرچكه رانهى له وكاته دا ناماده بوون، هيچيان نه ووت.

ابن عباس (خوای لپزاي بيت) ده فرمويت: پاشان نيمامي عمر پووي وهرچه رخان به لاي منداو ووتى نهى (ابن عباس) تو ده لى چى له بارهى نه م فرموده يهى خوای گه وره ده فرمووي: منيش وتم: ماناي نه م فرموده يهى پهروه رديگار بريتيه له هاتنى (نه جال) ي پيغمبر (ﷺ) و مردنى و دنيا جى هيشتنى، خوای گه وره زانيارى كردو پى فرمووه كاتيك كه دينى خوای گه وره سهركه وتنى به خووه بينى و به فراوان بوو، فه تى مه ككه كرا نه وا نه وكاته نزيكى مردننه و سوپاس گوزارى پهروه رديگار بكه له سهر نه و سهركه وتنه و داواى ل خووش بونى ل بكه، چونكه به راستى پهروه رديگار ل بوورده يه.

ابن عباس وه فرمووي: - پاش نه وهى كه نه م وه لاهم ته واو كرد نيمامي عمر فرمووي منيش هه رنه وه ندهى ل ده زمانم كه تو لى ده زانى نهى (ابن عباس).

خوينه رى نازين نه مهش به لگه يه له سهر نه وهى كه زور جار بچووكه كان له گه وره كان زانانين، هه روهك خوای گه وره خووى ده فرمووي: ﴿يُؤْتِ الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

واته: - خوای گه وره و زانست دار، دانايى و زانيارى و به سه ليقهى ده دات به ههركهس كه خووى بيه ووت، وه به راستى ههركهس نه م شتانهى پى به خشرانه وا چاكه خيرو بيريكي زردى ده ستگير بووه.

به ندی سی هه م

وه لاهی کۆمه لگه ی بانگ کراو بو بانگ خوازی خوایی

خوینهری نازیز... جارێکی تر گلینه ی چاوه کانت ده خهینه وه سه ر به سه رهاته کانی ژبانه پر له پهنو نامۆزگاریه که ی (نبیراهیم) (علیه السلام) و ده چنه وه خزمه تی نه و که شتی ه ی که به ناو ده ریاکانی میژوی پیتفه مبراندا که شتمان پی ده کات و ده مانکاته میژوو ناسیکی به سه رهاته کانی بانگی خوایی له سه ر زه ویدا.

پاش نه وه ی که باسما ن له وه کرد که چون نبیراهیم (علیه السلام) بیروویاوه ری کۆمه لگه که ی پووچال کرده وه و خوای راسته قینه ی پی تاساندن، ئیستا باس له وه لاهی نه و کۆمه لگه بانگ کراوه ده که یین بو نبیراهیم (علیه السلام). بو نه م مه به سه ته ده چینه خزمه ت قورنانی پیروز و لاپه ره به حیکمه ت و راستیه کانی هه لده دینه وه و گوی پابه ئی راستگوترین ورشه ده یین له هه موو بوونه وهردا.

توای که وره له قورنانی پیروزدا له باره ی وه لاهی باوکی نبیراهیم دا ده فره مویت: ﴿قال اراغب انت عن الهی یا ابراهیم، لئن لم تنته لارجنک واهجرني ملینا﴾ (مریم: ۴۷) واته: پاش نه وه ی که نبیراهیم باوکی بانگ کرد بو به کتاپه رستی، باوکی روتی: نایا تو پشتت له خواکانی من هه لکردوه و بانگ ده که ی بۆلای خوایه کی تاک و ته نها؟! نه گه ره تا زوه واز له م قسانه نه هینیت نه ورا به ردارانت ده که م له خو شه ویستانم ده رده چیت، و به جیم بهیله و لاجۆ له لام به جیه شتنتیکی زۆرخایه ن.

هه روه ها خوای که وره له باره ی وه لاهی که له که یه وه ده فره مویت: ﴿وحاجه قومه﴾ واته: پاش نه وه ی که نبیراهیم بانگی کۆمه لگه که ی کرد بۆلای په روه رگاری تاک و ته نها، کۆمه لگه ئه ری وه ستان و (مجادله) ی نه بوونی به ک خوای تاک و ته نه یان ده کرد و ده یان ترسان به وه ی که خواکانیان ده ستی لی ده وه شتین نه گه ر بیت و په شیمان نه بیته وه. هه روه ها له جیگه یه کی تر له قورنانی پیروزدا ده فره مویت: ﴿لما کان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حر قوه﴾ (العنکبوت: ۲۴)

واته: کۆمه لگه ی نبیراهیم هه موو وه لاهه که یان نه وه بوو که ووتیان: بیکوژن یان بیسووتینن.

بهائی... له پاداشتی نه و هموو بانگ خوازیه جوانه دا، نه ووته شیرینانه دا، نه مه وه لاهه که یان بو، هه رده م دوزمنانی په پیره وه خواجه کان دل وگویی و هه ست و نه ستیان به م شیویه به ستره وه و راستی وه رنارگری و چاویان کویره له ناستی پرشنگذاری پوژدا.

نه مپوش خه لکانیک هه ن که بانگ ده کرین بق سه ر ینگه ی خوازی و داوی نه وه یان لده کری که راستی بکه نه پیشرووی ژانیان، به لام مه خابن، یان به هیچ جریک وه لاهی نه م بانگی خوازی به ناداته وه یا خود به هه موو توانایه کی دزایه تی ده کات و نازاری بانگ خوازان ده دات، که به راستی نه گه ر نه م جوره که سانه ته نه ا توژیک بیر له خویان بکه نه وه و به چاوی (ووژدان) سهیری خویان بکه ن، نه و تاوانباری خویانیان له لوتکه دا بق ده رده که ویت.

نیازی خراپی نبیراهیم (علیه السلام) به رامبه ربه تکه کان

پاش نه وه ی که باوکی و کومه لکه که ی به م شیویه پر له ره قی و ناشیرنه وه وه لایمان دایه وه، زور نیگه رانی نبیراهیمی (علیه السلام) داگرت و له بیرکردنه وه ی گرتنه بهری ینگه یه کی تر دا بو، بق که یان دنی نه م پووناکی به خوازی به و پرکردنه وه ی تاریکه کانی نه فامی پی، هه روه ک چون نه مپو بانگخوازه خوینگه رمه کانی نیسلام ده یکه ن بق پرگارکردنی خه لکی له تاریکی و نه زانی و نه فامی.

نه مجاره یان نبیراهیم (علیه السلام) ینگه ی شکاندن و له ناویردنی بته کانی گرتنه به ر، ویستی برینه که له بنچینه وه چاره سه ر بکات و نه و بتانه ی که بوونه ته جی جی گومرایی خه لکی بشکین و بی سوود و بی ژانیی ده ریکه ویت بق خه لکی هه روه ک پاسگوترین ووته کان که (قورناتی پیروزه) نامازه بق نه م پووداوه ده کات و ده فهرموویت: ﴿النظر نظرة فی النجوم﴾ فقال انی سقیم* فقالوا عنه مدبرین* فراغ الی الهمم فقال الا تاکلون* مالکم لاتتقون* فراغ علیهم ضربا بالیمین﴾ (الصافات: ۸۸ - ۹۲)

واته: پاش نه وه ی که نبیراهیم سهیری نه ستیره کانی کرد بق نه وه ی به ته واوه تی بوی ده ریکه ویت که نه مانه خوانین و بوشی پوون بقوه^(۱) به باوک و خه لکی کومه لکه که ی که ده چوون بق جه ژنیک که هه یان بوو، له م جه ژنه دا خه لکی ده چوونه ده روه وه ی شار بق

(۱) له پاره ی نه م (ده فه) دا خاوه نی تفسیری (مقتطف) د. مصطفی خرم دل .

ده فهرمووی: (النظره التي نظرها ابراهيم في النجوم، مهما اشار اليه سبحانه في) (الانعام: ۷۵ - ۷۶)

واته: نه و به سه رها ته که له سووه ی (الانعام) خوا ی گه ره باسی ده کات.

سیران، به نبیراهیمیان ووت که وهره له گه لماندا، به لام نبیراهیم فرموی: من نه خوشم و نایم له گه لماندا بۆ ئەم سیرانه، پاشان خه لگه که به جی یان هیشت و پویشتن بۆ سیران، پاشان که خه لگه که پویشتن (نبیراهیم) (علیه السلام) پویشتن بۆ لای بته ده سترکه کانیان و چند خواردنیکي بۆ بردن و پئی ووتن: ئەوه جیه ئه لئی ناخۆن ئەم خواردنه؟ به گالته پی کردنه وه، ئەوه جیه نایبستم هیچ ووته به ک بدرکینن به چاک و به خراب، پاشان له داخانداندا به دهستی راستی پیایدا کیشان و شکاندنی.

به لئی.. بانگ خوازی خواپی خه مخوری کۆمه لگه که به تی بۆیه به جۆشه وه بۆ له ناو بردنی نه و شته ی که به رۆ دۆزه خیان ده بات و سه رگه رانی دونیا و دوا پویشیان ده کات.

وه له مه نزلیکی تر له قورئاندا ئەم به سه رهاته ناماژه پیده کات و ده فرمویت: ﴿وَتَاللّٰهِ لَا یَکِیْدُنَ اَصْنَٰمُکُمْ بَعْدَ اَنْ تَوٰلَّوْا مَدَبْرِیْنَۙ فَجَعَلْهُمۡ جَفَّ اِذَا کَبِرَۙ اَلْعَلَمُۙ اِلَیْهِ یَرْجَعُوْنَ﴾ (الانبیاء: ۵۷ - ۵۹)

واته: سویتد به خوی گه وه نه بیته کاریکی وابکه م به بته کانتان، و ایان لیه سه ره بیتم، که بی سوودی و بی زانیان ده ریکه ویت پاش نه وه ی که پویشتن هه موو بته کانی شکاندو پارچه پارچه ی کردن ته نها گه وه که یان نه بیته، بۆنه وه ی بگه ریته وه و لئی پیرسن که کی وای ل کردوون ووه لامیان بداته وه، که هه رگیز توانای وه لام دانه وه ی نیه.

ابن کثیر له رافه ی ئەم فرموده دا ده فرمویت: (ثم اقسام الخلیل قسما اسمعه بعض قومه لیکیدن اصنامهم، ای اینی لیحرصن علی اذاهم و تکسیرهم بعد ان یولوا مدبرین، ای انی عیدهم، وکان لهم عید یخرجون الیه)^(۱)

واته: پاشان نبیراهیم (علیه السلام) سویتدی خوارد، که کۆمه لیک له خه لکی گوی بیستی نه و سویتد هه بوون که به نیازی زیان گه یاندن به بته کانیان خواردی، یا خود سوورده بیته له سه ر زیان پی گه یاندنیان و شکاندنیان پاش نه وه ی که پوویمان وه رگیتا، یا خود پاش نه وه ی که پویشتن بۆ جه ژنه که یان، که جه ژنیکیان هه بوو ده چوونه ده ره وه بۆی به مه بهستی سهیران.

نه مه یه نه و بانگخوازه گه وه ی که دلسوژی بۆ خوا له کاره کانیان خۆیان ده نوینن و راستی په یمان به ستنی نیوان خۆی و خوا ده رده خات، هه لده ستیت به گه یاندنی پوووناکیه پویشن که ره کان بۆ تاریکیه به رچاوو ره شکه ره کان.

(۱) تفسیر القرآن العظیم/ابن کثیر/ج ۲/ (ص: ۱۷۲) /طبعة محققه/دار الیوسف.

داستانى پيغمبرهيران ژيانى نبيراهيم (عليه السلام)

نه و نده خه مخوره ده بيته بزيشك له و بزيشكانه ي كه كاتيك نه خوښى نه خوښه كان تيمارده كات، وای تيمار ده كات كه جاريكي تر سه ره لئه داته وه و بڼه برې بكات، هه روه ك چوڼ ئه م به رېزه هه لده ستيت به بڼه بركردنى ئه و هڅويه كه ئه م كومه لگه يه ي به م شيويه گومرا كړدوه، كه نه و يش بته كانن.

(سيد قطب) له راپه ي ئه م فرموده يه دا ده فرموي: (وتحولت الالهة المعبودة الى قطع صغيرة من الحجارة والاشخاب المهمشة)^(۱)

واته: ئه و خوايه ي كه ده يان په رستو كړنو و شيان بڼو ده براو به گه و ره ده گيرات. بووه چند پارچه يه ك چند به شيكي بچوك له به ردو ته خته ي بې سوود. له هه موو سه رده ميك و له هه موو كاتيكا ئه م خوا ده ستكردانه ئه مه حاليان بووه و هه رگيز له به رده م راستى و پوښنى دا خو يان پي نه گيراوه، بانه گه ر بيت و مرقايش بن، چند هه هاى وه ك (فبره و ونو نه مرود) بن هه ر له ناوده چن، هه ر ده پرووخين مانه وه ي هه تا هه تاى بڼو نيوه نيه، نه وانى كه دزايه تى بانگوازانى خوايه ي ده ك ن، چاښبزانن به لئنى خوايه يه كه پوژنيك هه ر ده شكين وه ك بته كانى نبيراهيم، هه ر له ناوده چن نه گه ر له سه ر نه و حاله به رده وام بن.

پوژنيكي زور گه و ده بوو له ميژوي كومه لگه ي نبيراهيمدا (عليه السلام) به لكو له ميژوي مرقاياه تى دا، وه رچه ر خاننيك بوو كه له لاپه رپه زه رده كانى ميژودا درېزه به مانه وه ي خو ي ده دات، يه كه م هه نكاوى پزگاريون بوو له كلتى نه فامى و نه زانى، برينى يه كه م پليكانه ي به مرقف بوون بوو، لابردي په رده يه كى په شى نه ستور بوو له سه ر چاوه كو پزگراوه كان، هه ر نه و پووناكيه يه كه نه مړى نيمه ي مرقاياه تيش له سه رى ده روين و پياده ي ده كه ين^(۲) خو مانى پي پزگار ده كه ين له تاريخه كان، نيسلام، نه و نيسلامه ي كه مرقف كان ده خاته وه ريزى مرقاياه تى، نه و پزگراهه ي كه له وه چه ي نبيراهيم (عليه السلام) خوا ي گه و ره (محمد عليه السلام) ي بڼو هه لېژارد.

(۱) فى ظلال القرآن / سيد قطب / ج ۵ / (ص: ۵۴۵) / بيروت - لبنان.

(۲) تفسير الكبير / الامام مغر الدين الرازى / ج ۲۱ - ۲۲

ږوږه ږوږونه وې نبيراهيم (عليه السلام) له گڼ کومه لکه که یدا

پاش شکاندي بته کان له لايه ن نبيراهيم و (عليه السلام)، و هيشتنه وې تنها گوره که يان، کاتي نه و هات که خه لکی له سه يرانه که يان بيته و و بگه ږينه و و سه رمال و حال و بته کان يان، به لام کاتيک دينه و چس ببينن؟! سه یرده کن واهموو بته کان شکيتراون و پارچه پارچه بوون و هيچيان به سر هيچوه نه ماوه و تنها بته گوره که نه بيت و هک خوی ماوه ته ی و و ته وراسيک به سر شانیه و ته ی. (۱)

به م ږوږدوه سه رسام ده بنو زږد به ناساسی دتته به ږاوويانو ميشکيان و هری ناگرئ.

قورناني ږيرږز له باره ی نه م به شه و و ناماژه ده کات و هه ستمان ږاده کيشی و ده فه رموی: ﴿قالوا من فعل هذا بالهنا انه لمن الضالين﴾ قالوا سمعنا فتی یدکرهم یقال له ابراهيم * قالوا فأتوبه علی اعین الناس لعلهم یشهدون * قالوا انت فعلت هذا بالهنا نا ابراهيم * قال بل فعله کبرهم هذا فسلوهم ان كانوا یطقون * فرجعوا الی انفسهم فقتلوا انکم انتم الضالمون * ثم نکسوا علی رؤسهم لقد علمت ما هؤلاء یطقون * قال افتعبدون من دون الله ما لا ینفعکم شیئا ولا یضرکم * اف لکم ولما تعبدون من دون الله افلا تعقلون * قالوا حر قوه وانصروا اهتکم ان کنتم فاعلین﴾ (الانبیاء: ۵۸ - ۶۸)

واته: پاش نه وې که گه ږانه و له سه يرانه که يان و نه م به سه رهات يان بينی ووتيان به توږه بوون و سه رسو ږماو یه که و: نه و کی وای به م خویانه ی ئیمه کردوه؟
ثالیره دا نه و کومه ته ی که گوی بیستی نبيراهيم بوون له وکاته دا که سوئیدی خوارده بی زیان يان ږی بگه ی نه ووتيان: بیستو ومانه لویک به خرابه ناویان ده بات و ږه خنه يان لږه گرت که ناوی (نبيراهيم) ه.

پاش نه وې که هیتيان ووتيان: - ثایا تو نه م کاره ت کردوه به ږه رستراوه کانمان نه ی نبيراهيم؟

نبيراهيم: نه خیر من نه م کردوه، به لکو نه م بته گه وږه یه يان وای لی کردون.
ده ی ږرسیاری لی بکن نه گه نه مانه خوان و قسه ده کن، تابوتان ږوون بکاته و که کی نه وې به سر هیتاون؟

که نه م قسه يان له نبيراهيم بیست، گه ږانه و بؤ ژیری و عه قلی خو یان و ږیریان که و ته و

(۱) تفسیر الکبیر/اللامام مخرالدین الرازی/ج ۲۱ - ۲۲

کہ شتیک نہ توائی قسہ بکات و بیستی چون ہلدہ بڑی بہ خوا!!! لیڑہ دا کومہ لیکیان
ہوانی تریان روت نبیراھیم ستم کارنبہ بہ لکو نیوہ ستمکارن کہ نہ شتہ بیگیانانہ دہ پەرستن.

پاشان بہ توژیک یہ کسەر سەرہو ژیریوونہ وہ بڑ بارہ چہ وتہ کہی خویان و گہرانہ وہ سەر
بیروباوہ پرہ چہ وتہ کان و وتیان: بیگومان تو زانیوتہ و نہ زانی کہ نہ مانہ گفتوگو ناکہن،
کہ واتہ چون پیمان دہ لئیت پرسیاریان لبکہن؟

نالیڑہ دا نبیراھیم بہ تورپہ بییہ وہ وتی: نایا جگہ لہ خوی گہ ورہ شتانیکی ناوا
دہ پەرستن کہ ہیچ قازانچ و زیانیکتان لنادہن ؟ بی تاقہ تی و (توف) بڑ نیوہ و
نہ وانہ ش کہ دہ پەرستن لہ باتی خوا، نایا بیرناکہ نہ وہ، ژیرنابن کہ چ کاریکی بی مانا دہ کہن؟

خہ لکہ کہ ش لہ وہ لامی نہ م گوفتارہ ی نبیراھیم دا وتیان: بیسووتینن لہ پاداشتی نہ م
کاریداو ناگری بڑ بکہ نہ وہ، و خواکہ تان سہ رخن بہ سہ ریدہ بہ ہوی نہ م نازارہ وہ
کہ دہ دیدہن، مانای بہ م شتہ بہ توانایی خواکہ تان دہ رخن، نہ گہر نہ تانہ ویت و شتیک بکہن
کہ خواکہ تان سہ ریکہ ویت.

بہ لی.. نازیزان پاداشتی نہ م بانگخوارییہ بہ م شیوہ یہ بوو لہ لاین خہ لکی نہ و
سہ ردمہ وہ، ہاتبوو تاریکیہ کانی ریکہ یان بڑ روشن بکاتہ وہ، بہ لام نہ مان لہ گہ ل خویاندہ
دہ یانووہیست نوقمی تاریکی بہ کانی بکہن، دہ یووہیست بیروہوشیان بڑ بگریتہ وہ، بہ لام
نہ مان زیاتر خویان بی ہوش دہ کرد.

نہ م جۆرہ مرقّانہ بریتین لہ و دلانی کہ خوی گہ ورہ پیمان دہ لہ رموویت:

﴿ثم قست قوبکم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشد قسوة﴾ (البقرة: ۷۴)

واتہ: پاشان دلکانتان پہق بوو ہر وہک (بہرد) بہ لکو پہ قستو بی کہ لک تریش، نہ م
جۆرانہ لہ ہہ مو سہ ردمہ میکا ہن، دیواری نہ ستوری بہ ردمہ پووناگیہ کانن، نہ مانہ
خراپترین کہ سانیکی سہ رزہ وین لہ ہہ مو سہ ردمہ مہکاندا ہن، لہ گہ ل ہہ مو بانگخوازاندا
ہن، لہ ہرکات و لہ ہر شوینیکشدا بیت، ہر وہک لہ گہ ل نیستای بانگ خوازانی نیسلامدا
ہن، بہ ہہ مو شیوہ کان پوویہ پویان دہ بنہ وہ پئگریان لڈہ کہن.

نہ مانہ بی ہوشن، زڈ بی ناگان، بہ لکو نوستون، چونکہ نہ م پووناکی خویاییہ ڈہ واتہ
ناتوانن پئگریہ بن، ناتوانن لہ بہ ردمہ ویستی پہ رومہ رداردا بوہستن، خوی گہ ورہ وہک
نہ وانہ مرقّ نہ، خوا نہ و خویاہ یہ کہ فرمانہ کانی لہ نیوان پیتی (ک - ن) (کن) ہرکات
فہرموی (بیہ) یہ کسەر ہہ مو شتہ کان دہ بی، خوی گہ ورہ نہ و خویاہ یہ کہ (موسای علیہ
السلام لہ مائی (فیرعہ ون) دا گوشت کرد، (یوسف) لہ ناو بیرہ وہ خستہ سہر کورسی

داستانى پېتىئەمبەران ئىبراهيم (عليه السلام)

پاشاي، لەبەرنەووە با ئەم پێگراڤە بزانی چاك، كە ناتوانن بەرەبەست بن لەبەردەم بانگخواری
خواید، هەرچی یان لەگەڵدا بگەن، تازە ئەم پەيامە مل دەنێو وەستانی بۆنێه.

جاریکی تر قورئان لەم بارە یەووە دەفرموویت: ﴿لَمَّا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ (العنكبوت: ۲۴)

واتە: گە لەكەى ئىبراهيم ویتان: بیکوژن بە شمشیر یان هەر شتیك كە گیانی دەریكات
یان بیسووتینن بە تاگر. ^(۱)

ئەمانە هەردەم وابی تاگابوون لە شتەکان، وادەزانن كە ئەگەر بێت و ئەمانە هێرشى
بۆ بەرن و ئازارى بدن ئەوا نیتەر ئەو پەيامە لە پێ کردن دەووستی.

نەخێر.. هەرگیز وانێه ژۆر بە پێچەوانەووە ئەم پەيامە كام كات سەریازەكانی
ئەشكەنجە یان زیاتر چیتت ئەوا ئەو وەختە زیاتر سەر كەوتنی خوایی یان بقی دیت هەروەك
مامۆستایە بە پێز فرمووی: (ئەم پێگە یەى ئیمە دوورە ئیمەش واین لە ناو ئۆتۆمبیلە كە یەدا،
ئەگەر بێت و جاروبار بەرزى و نزمیەك نە یەتە سەر پێگامان ئەوا خەومان لێ دەكەوتت). ^(۲)

ئەبێت ئەم ئازاردان و تاقى كردنەووە هەبێت بۆ ئەو ی پاداشتی راستگۆكان هەردەم
لە زیادبووندا بێت و سزای خراپە كارانی هەردەم لەگەورە بووندا بێت و بێتە بارىكى قورس و
گران بە سەر كۆلیانەووە بقی پێزگاریك كە منداڵ بێتە شە لە سۆزى باوك و هەموو بونەووە
سەرسامن لە ناسۆرەكانى.

یارمەتى خوایی بۆ بانگ خواری خوایی

پاش ئەو ی كە وەلامىكى بە و جۆرە بەرامبەر ئىبراهيم و تراو هەموو خەلكى بپاری
ئەو یان دا كە هەستن بە سووتاندی ئىبراهيم (عليه السلام) لە پاداشتی ئەو ی كە خواكانیانى
شكاندووە و ئەو ی عاریەى بەرامبەر كردوون.

پۆزىكى گەورە یە لە ژوانى ئىبراهيمدا، گرانه بقی ئەم بانگخوازە بە پێزەو بى كە سە،
هەموو خەلكى بە سەریادین تەنھا كە سێك ناماوە پشتگیری بێت، دەرگاكانى دوونیا
هەمووی داخرا بە سەریدا تەنھا تیشكێك نەماوە لە پرووناكى یارمەتى لە دەست ئەو ستم
كارانه پزگاری بكات.

(۱) تەسیری قورئانى پێرۆز/عثمان عبدالعزیز محمد/ ۱۰ (ص: ۳۷۲).

(۲) روتەى بە پێز/ مامۆستا صلاح الدین محمد بهاء الدین.

داستان پيغمبران ژيانس نبيراهيم (عليه السلام)

دریژن به سسر بی دهسته کاندا، بهرامبر به وانه ی که هر دهسه لاته بهر جهسته کانی خویان له بهرچاوه و خویان به دهسه لاته داری سه رزه وی ده زاننو و خه ریکن له نه شکه نجه دانی بانگخوازه خوایی به کاندا، ده ئی: ﴿حسبی الله ونعم الوکیل﴾^(۱)

واته: خوای گوره م به سه و ته نها نه و پشتیوانه وه باشترین زاتیکه که پالپشتم بیت و بیت به یارمه تیه وه.

به ئی... ناگر پریشکی گوره ده هاویژتیت و گوره ی و تینی له نه ندازه دا نیه و له م لاشه وه مه نجه نیق (ئبراهیم) (علیه السلام) ی تیکراوه، (مشهد) یکی زقر سه رسامکه ره به لام له مانه همووی گوره تر نه وه به چرکه به چرکه و پروداو به پروداو به دپهینتری بوونوهر بینهری نه م به سه ره اتانیه و، ته نها بژچاوتروکانیکیش بی تاگانیه له نیژراوه خۆشه ویسته که ی - ئبراهیم ، مه تا وی لئی کار ده کاته کوتایی و خوای جیهان به فرمانیکی بی گه پانه وه ده کاته یارمه تی بانگخوازی خوایی و ناگرستانی بژ ده کاته فینکی هه روه ک قورنان له م باره یه وه ده فه رموویت: ﴿قلنا یانار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم﴾ (الانبیاء: ۶۹)

واته: فرمانلانکرد به ناگر روتمان: ئی، ناگر ساردو سه لامه ت به له سه ر ئبراهیم و ناچمه تی مه که.

ئیمانی (علی کوری ابی طالب) (علیه السلام) له پافه ی نه م ده قه دا ده فه رموویت: (ای لاتضریه).

واته: مانای که زینانی پیته که یه نر، ئی ناگر.

(ابن عباس) (علیه السلام) له باره ی نه م ده قه وه ده فه رموویت: (لولا ان الله قال: و سلاما علی ابراهیم لآذی ابراهیم بردها)^(۲)

واته: نه گه ر بیت و خوای گوره به ناگره که ی فرمان نه کردایه که سه لامه تی ئبراهیم بپازیژتیت، نه و نه وه نده سارد نه بووه وه که ساردیه که نازاری ئبراهیمی ده دا.

نه مه یه نه و (رحمة) ی که هات که س ناتوانی بیگرتیت، نه مه یه نه و یارمه تی به ی که له سه رو هموو هیژه کانه وه یه: نه مه یه نه و پالپشته ی که نه هموو کاته ناهه مواره کانا هه ر پالپشت و ناروخی، هه موو هیژه کانی سه ر زه وی (ئیمبراطور) ی نه و کاته ی سه رزه وی به هه موو تواناگانیه وه دیت به چۆکدا له به رده میدا ته نها به فرمانیک هه موو شته کان

(۱) نه م هویاته له (ابن عباس) هه وه به / ابن کثیر / ج ۲ / (ص: ۱۷۵) / طبع منقحه.

(۲) قصص الانبیاء / ابن کثیر / (ص: ۱۲۸) / الطبعة المخرجة والمحققة.

دهگورپيت، ناگر دهبيته فيتنكى، ناخوشى دهبيته خوښى، ههموو بۇچونه كان ناروه ژوو، نهو
 ذلکهى كه وهستان نيسكى نبيراهيم دهريهيننه وهو بهههموو ژيريه كيانه وه ناگر خه لکى
 دهسوروتينى به لام له گه ل فرمانى خواى دا خزمه تى خه لکى دهکات به لکو دهبيته
 يارمه تى دهى ههروهك چؤن ناگره كه تهنه نهو به تانهى سورتاند كه دهستى نبيراهيميان پى به سنبور.

نمه (حقيقه) تيکه و نهگوره شته كان ههموو به ندهى خوان و گوى ژپايه لين ههروهك خوښى
 دهه فرموى: ﴿ان كل من فى السماء ات الارض الا اتى الرحمن عبدا﴾ ههموو نهوانهى
 كه هه ن به ندهى خوان و گوى ژپايه لى دهبن نينجا كاتيك كه مرؤفيس بهراستى نم
 به ندهيه تى بهى خواى هه لبرارد نهوا بيروبوچون وههست و نهستى له گه ل شته كانى تردا
 دهبنه يهك بيرويهك پرستن ﴿وان من شى الا يسبح بحمده﴾ ههموو شتيك ته سبيحاتى
 پهروه ردگار دهکات و مرؤفيس دهبيته سهه كورسى ههمويان ههروهه شاخه كان له گه ل
 (داود) عليه السلام دهيانكرد ﴿يا جبال اوبى﴾.

واته: نهى شاخه كان پاكوبينگه ردى خواو ته سبيحاتى خوا بكن له گه ل داود به يه كه وهو
 بوى بستيننه ره وه.

نم ناگرهش له گه ل نبيراهيم يهك پرستن بوون ههردووكيان به ندهى خوان خزمه تى كه رى
 يه كترن خه مخورى يه كترن چونكه ههردووكيان گوى ژپايه لى دروست كه ريان كردوه، كاتيك
 كه خواى گه وره فرمانى پى دهکات ساردهبيته وه پريه خوښى خوښى ده رده به پى به لکو زؤر
 به زوى چاوه پى تى نم فرمانه يه له بهر نه وهى هاوه له خوا په رسته كهى پپاريزى له دهست
 دوژمنان - نبيراهيم - پپاريزى نيمامى (على كورپى ابى طالب) ﴿عليه السلام﴾ دهه فرموىت: (اذا مات
 المسلم العابد بكي له موضعان، موضع فى الارض وموضع فى السماء، فاما موضعه من
 الاض فهى موضع عبادته، واما موضعه فى السماء فى مصعد عمله الصالح) ^(۱)

واته: كاتيك مرؤفى نيماندار ده مرى دوو شوين بوى ده گرین، شوينيك له زهوى و
 شوينيك له سهه ناسمان، شوينه كهى سهه زهوى شوينى نهو كاتانهى بوو كه په رستنى له سهه
 ده كردو شوينه كهى له ناسمان شوينى چوونه سهه ره وهى كرده وه چا كه كانى بوو.

نم نه رزو ناسمانانه بوى ده گرین چونكه نهو هاوه له يان وون كردوه كه له گه ل ياندا
 په رستنه كهى نه نجام ده داو يادى خواى ده خسته وه.

(۱) محاضرة للدكتور/عصام البشير/الطالب الجامعى وفقدان الهويه.

به لام نه گهر مرقی خوانه ناس بوو شوا نه خوی گوره شو یارم تی پی ده دات و نه رزو ناسمانیش بقی ده گرین، چنده های وه ک فیرمون که خوی گوره ده فرمویت ﴿لما بکت علیهم السماء وما كانوا نظرين﴾ (سخان: ۲۹)
 واته: کاتیک که له ناومان بردن ناسمان بویان نه گریا، چونکه خواپرست نه بووو له گل ناسماندا به به که وه برپاریان ندبوو که هرمانه کانی خوا به جی بهینن، شم پیکه وه ژبان بوو که ناگره کی پرورش کرد نبیراهیم بیاریزی.

جابوای شه وی که نبیراهیم سلامت بوو له ناگره که دلو یارم تی خوی بڑهات خوی گوره ده فرمویت: ﴿واردو به کیدا لبعلناهم الا حسرين﴾ (الانبیاء: ۷۰)
 واته: نه وان روستیان که نازاری بده و ناره حه تی بکن، به لام نیمه خویانمان دپراو کردو ژیرمان خسترو نبیراهیم راستگویی ده رکوت و سه رکوتو بوو.
 به تی... نازیزان شه به شو یارم تی پی که خوی گوره له موو کاتیکدا بق بانگ خوزانی ریکه ی خوی دا ده نی و دیت به هاواریانه وه ده یان پاریزی له دست ستم کاران، به لام کاتیک شم یارم تی به هیه که دلکان راستگوبن له گل په روه ردگار یانداو بگه نه پله یکی به ندایه تی بینه هارلی همو شته کانی توو به به که وه همو به ندایه تی راسته قین بق په روه ردگار ده رین.

په ندو ناموزگاریه کانی به ندی سیه م

(۱) تی گیشتن له و راستیه که زوریک له خه لکی له بانگی خوی حالتی نابن و نه زانن به رامبری، شم زانیاری به زور پنیوسته بق بانگ خوزان به گشتی له هر کاتیکدان، نابیت شم دیارده ی نه هاتنه سر پی خه لکی بپته هزی بی تاقهت بوون و سار دبوونه وه ی، وابزانی که ره نجه کی بی به ره شه و تا نبیراهیم (علیه السلام) باوکی و کومه لگه کشی به وشیتوه ناخوشه وه وه لایمان دایه وه به لکو نازاریشیان دا به لام نه بوو هزی سار دبوونه وه ی و ازهینان له گه یاندن شو په یلمه خولیی به.

شمه سونه تی شم په پیره و خولیی به وه هر به م شیتوه ش ده بی هه رده م دوژمن دار ده بی و هه رده م کومه تی له نه زانان هه ن که باوه پی پی تاهینن، وه کومه لیکیش هه ن که مردوون و نانی زیندو ده خون که نه مانه به هج شیتوه یه ک دلایان به رامبر شم په پیره وه ناجوتی هه روه ک خوی گوره له م باره به وه ده فرموی: ﴿انما یسجیب اللین یسمعون والموتی یمتھم الله﴾ (الانعام: ۲۶)

واته: تهنه نه وانه وه لاهی نه م په یامی خوایی ده دهنه وه و گوی تی بق ده گرن و ده یکه نه په پیره وی ژبانیان که ده بیستر و دلیمان نه مردوه و به زیندو و ده ژمیریزین، نیر مردوه کان که دلیمان مردوه و باوه شیان کردوه به دونیادا خوی گوره زیندوویان ده کاته وه و ده چینه وه به رباره گای نه ولیمان ده پرسیته وه .

نه ی نه وانه ی که بانگخوزان له مرگه و ته کان و له که ناله کانی (پادیقو ته له فزیون) وه ده بانگتان ده که ن، نه ی نه وانه ی به پوژنامه کان نه م په پیره وی ژبانیان بق پوون ده کرتته وه بیتان ده که به نری، هه تا پوژیک زووتره .

وه لگ می بانگی خوایی باده ینه وه خو مانه له وه سین به و کاروانه وه که زاتی (الله) خه مخوزیه تی، باچیر له و مرغانه نه بین که خواناناسن ، با چیر له چاره ره شه کانی دور له به زه یی خوایی نه بین، باله نیسته وه خو مان ناژه لانه به خیونه که ین بو سوته مه نی ناگری دوزه خ بانزیک بینه وه له م رابوونه ی که رچی متمانه به خو بوونی جاریکی تر به خشیه وه به که نجه کان، ناشتی ناشت وانی خسته وه نادلوده رونمان نیسلامیک به رنامه ی هه موو ژبانی پیتی به خوی گوره له پوژی دواپی دا (نبیراهیم) علیه السلام به (حجه) له سه رقه و مه که ی داده نی، والله باباش بزاین نه م هه موو بانگخوزه ی نیستاش هه یه له سه ر نیمه به (حجه) پای ده گری له کام پوژیشدا ، له پوژیکدا که هاوار ده کرتت و ده وترتت ﴿یا ویلتا مال هذا الکتاب لا یغادر صغیره ولا کبیره الا احصاها﴾ (الکف: ۴۹)

واته: نای داموی و هیلاکت بو نیمه نه م په رتووکه چی به ^(۱) که هیج کاریکی بچوک و که وره ی به چی نه هیشتووه و هه مووی بو ژماردوین و نیستا بی نا پیمانده کات له به رده م هه موو بوونه وهر دا .

وه مرژده بوته وانه ی گوی بیستی نه م ووتانه دهن وپوی راستی دروستی وهرده گپین به لای په پیره وی خواییاندا له م به لینه ی په روه ردگار که وره ترو پاسگوتر نابینین که ده فهرمویت: ﴿الا من تاب وامن وعمل عملًا صالحًا لاولک یدل الله سبیلهم الحسانت...﴾

واته: پاش نه وه ی که نه م ریگه راسته یان هه لیزارد نه و مرژده بیت لیمان که هه رچی کرده وه یکی خرابیان له وه و پیش کردوه نه و بویان ده گرتت به چاکه .

(۱) مانای په رتووک نامه ی کرده وه کانه .

(۲) هـولّ دان بق لابردي هؤكاره كاني بي قهرمانى خوايسى گـوره و نه هيتشتنى زؤربونيان نه ویش كاريكى سره كى نيمافداره و نه مړوى موسلمانان زؤر پتويسته له هموو هـلسوكه وتو جو له به كياندا هم نـركه ي سرشانيان له بيري هـروه ك نـبراهيم چؤن تنها فرسته تى چوونه دهره وه بق سه يرانى هيناو بته كاني شكاند.

به لام هم گورپنى هؤكارانه له م سرده مه ي نيتستاي موسلماناندا پتويسته به ليكدانه وه و بؤچوونو زؤر ودرىاي يه وه بي و دور له نه زانى وه له شـه ي، به لكو به پر له حيكمت و داناي ده بي بـكـرى، چونكه هم مړو داوه كان زؤرن بق موسلمانان و دوژمنان يه ك و دوان نين نه مه ش وويستى خوايه چونكه كاتى باسى نيمان و كفر ده كات ده فرموى: ﴿وجعل الضلمات والنور﴾ (الانعام: ۱)

واته: تاريخه كان و پووناكى دروست كړدوه، بؤيه تاريخه كان به كومه ل باس ده كات به لام نيمان و پووناكى به يه ك و به تاك ناوى ده بات.

نيمه ي هم مړوى موسلمانان پتويسته راسته يه كه هـيه كه بيزانين زؤرباش و بيكه ينه سر مه شقى كاروانه كه مان، نه ویش نه وه يه كه پتويسته چاك بزانيں هم په يزه وه ي نيمه په يره ونگه هموو (عقل) يكي ته واو پى پازى يه و حـز به په يره و كړدى ده كات، وه نه وانـه ش كه بانگيان ده كه ين بق لاي هم به رنامه يه خاوه ن عـقـلن، و ژيرن كه واته پتويسته پيش نه وه ي بچين ده ست و قاچيان به ستينه وه و بلين نـابـى شـتـانـيـك بـكـن كه ده پينه هوى دور له خوايسى، پتويسته هـولّ بـده ين به هوى نزيك كړدنه وه ي ژيرى نه و مرقفه له م په يره وه واى لـبـكه ين (ثوتماتيك) ي ببيتـه مـرـقـفـيـكى نه هـي كـر له خـراپـه.

وه راسته يه كى تر نه وه يه هـروه ك (سيد قطب) ده فرموى نيمه (رهيد الفطرة).^(۱)

واته: چه كى فيطره تمان هـيه، هموو فيطره تيك و هموو مرقفـيـك حـز به وه ده كات كه چا كه ي له گه لدا بـكـرى و چا كه له گه ل خـه لـكـدا بـكـات، هموو مـرـقـفـيـك حـز ده كات له ناو چوارده وړيكي باشخوازا بـژـى، وه هم نيسلامه ي نيمه ش هـر داواى نه وانـه ده كات.

كه واته نه وانـه ي كه له خـزـمـت كـردن و گـه شـهـدان به و شـتـانـه ي كه زيان به خـشـن بق مـرـقـفـه كـان و ده بـنـه هوى دور له خوايسى ژيريان له ده ست داوه له مـرـقـفـايـه تى ده رچوون، وه تاكه شـتـيـكـيـش كه مـرـقـفـه كـان جـيا كـرـدـتـه وه له نـاـژـه ل بـرـيـقى يه له ژيرى (عقل).

(۱) هذا الدين / سيد قطب

مانای تاکه کارى سهره کی بانگ خوازان گه راندنوهی ئەم بیرو هوشانه یه بۆ جینگای خۆی بۆ ئەوهی خاوه نه کانیان خۆیان که دل و عه قلیان پاک بۆوه ئەوا ئەوکات خۆدی خۆیان نه می ئەکن له و خرابانه .

(۳) دۆزینه وهی ئەو هۆکارانهی که خه لکی له گهژاوی نه زانی و وون بوون له ناو تاریکی دا دهرده هیتن، ئەو هۆکارو فرسه تانهی که ده بیه هۆی گه رانه وهی عه قل و بیرو هوش بۆیان ههروه که چون ئیبراهیم به حیکمهت بته گه وره که ی نه شکاندو هیشتییه وه بۆنه وهی خه لکی بی ده سه لاتی هه ره گه وره که یانی بۆ دهریکه ویت .

ئهمه ی بانگخوازانی ئەمرۆی ئیسلامیش پتویسته ئەم جۆره شیوازه پیر له حیکمه ته ی ئیبراهیممان هه بیته و بگه رین به ووردی به دوا ی ئەو هۆیانه ی که خه لکی ووریا ده که نه وه و راستیان وه که خۆی پی پشیمان ده دن، ئەویش به راستی به حیکمه تیکى ژۆره وه ده بیته و پتویسته موسلمانان ره چاوی بکن .

وه ئەوانه ش که بانگی خوا یی ده دریت به په رده کانی گوچکه و دلپاندا و هه ست و بیرو هوشیان دیته وه به رخوا یان پتویسته نه گه رینه وه سه ر بی هوشیه که یان وه که له که ی ئیبراهیم کردیان و گه رانه وه بۆ نه زانیه که ی جارانیان به لگو ده بیته راستیه کان کیشانه ی شته کان بن و هه رکات و ویزدان بۆ راستیه ک جولا ئەوا په ره به و جولاندن به دریت له ته سکی تاریکی بزگاری ببیت بۆ به رینی رووناکی، سه رۆکایه تی به نرخ ترین جهسته که جهسته ی مرۆفه جوانترین به دی هیتراوی خوا به ده بیته باشترین سه رۆک بیکات که ژیری به (عه قل)، وه هه رکات ئەم عه قل ه سه رۆک بوو ئەوا په یوه سستی په یه وهی خوا ی دروست ده بیته چونکه ژیری و نیگای خوا یی وه که هه نگ و گول وان هه نگ هه رچه نده زۆرین بو نه وه ریکى سه رسام بن ئەوا بی شیرین گوله کان بی به ره من .

ژیری مرۆفیش بی له نیگای خوا ی وه که جهسته یه کی بی پۆخوا به ههروه که خوا ی گه وره ده فه رموویت: ﴿و کذالك اوحينا اليك روحا من امرنا﴾ (الشورى: ۵۲).

واته: ئابه م شیوه یه ئیمه ناریمان بۆت به نیگا رۆحیک له لایه ن خۆمانه وه .

ئهم ده قه ئەوه درده خات که عه قلی مرۆف جهسته یه و نیگای خوا ی (قورئان و سونه) ش بریتین له و رۆحه ی که توانای جولاندن و بزواندن بی ده به خشی .

(۴) پتویسته له سه ر بانگ خوازان پیتش هه موو کاریک خه ریکى بنیادنانی قه لای ئەو

ئیمانیه یان بن که هیتره دهره کیه کێ ناتوانن بیروختن له ناخیاندا

چونکه ئەم رینگه ی بانگ خوازیه بریتی به له رپه وه ێک که به ره و باخه نه پراوه کانی به هه شت ده پوات و پره له دژایه تی و ناهه مواری به رامبه ری بانگخوازان ههروه که چون به رامبه ر ئیبراهیم

داستانی پتفه‌سوران **ژیانی نبیراهیم (علیه السلام)**

کرا (علیه السلام)، نه‌مه‌ش راستی نه‌و گوفتاره‌ی شیرینه‌ی پتفه‌سور (علیه السلام) ده‌رده‌خات که ده‌فهرموویت: ((حفت النار بالشهوات وحفت الجنة بالمکاره)).

واته: ناگری دۆزه‌خ پازینراوه‌ته‌وه و چوارده‌وردی‌گیراوه به‌ناره‌زه‌کان و به‌هشتیش چوارده‌وردی‌راوه به‌ناخۆشی و نارپه‌حتی.

له‌به‌رئه‌وه براینی بانگخوای خوی پتویسته چاک له‌یادیان بیت که زۆرجار نه‌م پویه‌پویه‌بوونه‌وه‌یه و دزایه‌تی کردنه پوی تی‌ده‌کات له‌پیره‌وی کاروانیدا که نه‌ویش بق درخستن و پاداشت دانه‌وه‌ی راستگوانه لای خوی گه‌وره، یا خود راستتروایه بلین که نه‌مه سونه‌تی ئیمان و تاقی کردنه‌وه‌یه‌تی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه، هه‌لگرنی ئیمان ده‌بی نه‌وه‌نده‌بن که شایه‌نی نه‌و پیره‌بن.

شه‌یدی ئیسلام (سید قطب) به‌رزترین ووشه له‌زاری ده‌درکینی و ده‌لی: (ان الایمان امانة الله فی الارض، لایحملها الا من هم لها اهل و فیهم علی حملها قدرة)^(۱)

واته: ئیمان سپارده‌و ئامانه‌تی خوی له‌سه‌ر زه‌وی، شایه‌نی هه‌لگرنی نه‌و ناتوانی هه‌لی‌گیری ته‌نا که سانیک نه‌بن که نه‌هلی نه‌وه‌نو توانای هه‌لگرنی نه‌و ئامانه‌ته گه‌وره‌یان تیدایه.

به‌لی... خاوه‌نه‌کانی ئیمان هه‌رده‌م له‌تاقی کردنه‌وه‌ی گه‌وره‌دان بویه ده‌بیت نه‌هلی هه‌لگرنی بن و شایه‌نی بن، نه‌م شایه‌ن بوونه‌ش به‌ئامگرتن ده‌بیت له‌به‌رده‌م تاقی کردنه‌وه‌کاندا و جیگیری نه‌پووخان له‌به‌رده‌م پیاکیشانه‌کاندا.

خۆ کاتیک بانگ خوای توشی نه‌م تاقی کردنه‌وانه ده‌بیت، نه‌وه نه‌بیت که خوی گه‌وره، نازارو زبانی بانگخوای رینگه‌کی خۆی بوو یه‌ت به‌لکو به‌په‌چه‌وانه‌وه هه‌رگیز وانیه به‌لکو به‌شێوه‌یه‌کی تره که وه‌لامه‌کی له‌مرفئیکی بینا به‌م تاقی کردنه‌وانه وه‌رده‌گرن که مامۆستای به‌رز (سید قطب) چونکه خودی خۆی سه‌له‌کانی زبانی له‌نه‌شکه‌نجی به‌ندیخانه‌کانی میسردا برده‌سه‌رو به‌راستی نه‌و تاقی کردنه‌وه‌یه‌ی بینی و خۆپاگیریش بوو له‌سه‌ری تا سه‌ر په‌تی نه‌و قه‌ناره‌یه‌ی سه‌ری به‌رز کرده‌وه لای په‌روه‌ردگاری و له‌پیتنای نه‌م رینگه‌پیره‌زه‌دا شه‌هیدکرا.

(سید) ده‌فهرمووی: (وما بالله - حاشا الله - ان یعذب المؤمنین بالابتلاء، وان یؤذیهم بالفتنه، ولاکنه الاعداد الحقیقی لتحمل الامانة، فهی فی حاجه الی اعداد خاص لایتم الا بالمعانة العملیه للمشاق)^(۲)

(۱) فی ضلال القرآن / سید قطب / ج ۶ / (ص: ۲۸۲) / طبعه بیروت - لبنان.

(۲) فی ضلال القرآن / سید قطب / ج ۶ / (ص: ۲۸۸) / طبعه بیروت.

واته: پاک و بی‌گرمی بق خوی پروه‌ردگارو دوری بی‌خوی پروه‌ردگار که نیمانداران نه‌زیهت بدات به‌تاقی‌کردنه‌وه، هرگیز خوی گوره نه‌زیختی نیمانداران نادات، به‌لکو پیگه‌یاندنو ناماده‌کردنیکی راستی به بق توانای ه‌لگرتنی نه‌وه‌مانه‌ته گوره‌یه که نیمانه، نه‌وانه‌ی که نه‌وه نیمانه ه‌لده‌گرن پی‌ویستیان به پیگه‌یاندنیکی تاییه‌تی ه‌یه له پیگه‌ی خویدا. نه‌ویش به‌ناخوشی سهر ریگاو نارامگرتن له‌سهر نه‌وه ناخوشیانه.

له‌برنه‌وه پیویسته بانگخوازانی خوین گرمی خوی نه‌وه بزانتن که نه‌وه ناخوشیانه‌ی که به‌سهریاندان دیت ه‌مووی بریتی به له پیگه‌یاندنی سهریاز له‌سهریازگی گوره‌ی خویداو دروست کردنی ه‌لگرتنی نه‌مانه‌ته‌که‌یه.

(۵) گرنگ‌ترین خالیک له م چیرک‌وه پهنو ناموزگاریه‌کانیشیدا بریتی به له م خاله، که باس له‌پشت به‌ستن ده‌کات له‌سهر خوا (التوکل علی‌الله) و باوه‌ریونی پته‌وه به‌پشتیوانی خوی گوره بق به‌نده ستم لیکراوه‌کان، نه‌وانه‌ی که به‌بی تاوان نه‌شکه‌نجه ده‌کرتینو ستمیان لیده‌کری.

نه‌وه جوړه باوه‌په به‌په‌نگیکی ته‌واو له‌نیبراهیم دا ه‌ه‌بوو، به‌تاییه‌تی له‌وکاته‌دا که ه‌موو یارمه‌تیه‌کانی سهر زوی بران و هیواکان له‌گورنران و بلتسه و گپی ناگر پهری سهند، ناله‌م وه‌خته ناهه‌مواره‌دا نیبراهیم به‌ویپه‌ی هیمت به‌رنی‌یه‌وه، به‌ویپه‌ی باوه‌ریونی‌وه ووتی: ﴿حسبی الله ونعم الوکیل﴾ و به‌ویپه‌ی پشت به‌ستن به‌خوی گوره‌وه خوی ناماده‌ی نه‌وه سزا گوره‌یه کرد نه‌مه‌ش به‌ری دیارده‌یه‌که ده‌یخوات که بریتی به له (الاتصال الوثیق) په‌یوه‌ندیکی پته‌وه له‌نیوان به‌نده له‌سهر زوی خوی گوره له‌ناسمان، په‌یوه‌ندیکی ه‌موو به‌ریسه‌سته‌کان ده‌پچرتنی‌وه ده‌یان بپی، که به‌نه‌ریک نه‌وه په‌یوه‌ندیکی ده‌گیه نی‌شته به‌رجه‌سته‌کان نیه به‌لکو (الایمان العمیق) ه‌نیمانیکی قول‌وه چوپه‌به‌پروه‌ردگار، نه‌وه په‌یوه‌ندیکی له‌ه‌موو نیمانداریکدا پیویسته ه‌بی‌به‌تاییه‌تی و زور به‌تاییه‌تی له (بانگخوازان) دا.

پیویسته ه‌رده‌م نه‌وه گه‌ی‌نه‌ره که نیمانه، لاواز نه‌بی‌ت و خزمه‌ت بکری له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌کانیانه‌وه، تاکو شایه‌نی نه‌وه‌بی‌ت که خوا یارمه‌تی بدات و پوی نه‌وه‌ی ه‌بی‌ت که بلت ﴿حسبی الله ونعم الوکیل﴾.

هرکات به‌م شیوه‌ی نامیری په‌یوه‌ندیکی به‌که‌می له‌که‌م و کوپی پاراستو ه‌رده‌م له په‌یوه‌ندیکی کردندا بوو بولای پروه‌ردگاری له‌کاته ناسایی به‌کاندا، نه‌وه له‌کاته زور

همواره کانشدا زور به هیمت به رزی و به باوره پتی پته و وه ده لیت: ((اللهم اليك اشكو ضعف قوتي وقلت حيلتي))^(۱)

واته: نهی په روره دگاره بولای تق بی دسه لاتی خرم نه نیرم و شکات ده که م و هیچ که سیک نه ماوه و له توانای هیچ که سیکدانیه یارمته دی دهرم بیت ته نها تونه بی.

نه وکات په حمته خوایی له شیوهی یارمه تیدا دیت به هانوه، به لام کام یارمه تیه ک، نه و یارمته یی که هه موو مرقایه تی ناتوانن بیوه سستین، به لکو بی توانان له ناستیدا نیرت باهه موو سه رزه وی هیزش به ری تازه په حمته هات باناسن و ناگره کان زورین، هرچند بن بی هودن له به رده م نه م په حمته خوایی به دا.

بق زیاتر چه سپاندنی نه م خاله پر له سووده، ده چینه خزمهت شه هیدی قورئان و گوی پاده گرین بق (سید) بزاینن له ناو چوارچیوهی دیواره په قه کانی زینداند له به رده م زه بروزه نگي ستم کارانداو له گه ل نه و هه موو خه مخوریه بق موسلماناندا، چون پوحيه تی نه م پاستیه مان بق ده پالئوی که له پافه ی ده قی: ﴿ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم﴾ (فاطر: ۲)

واته: هیچ په حمته تیک نه که خوای گوره بق بنده کانی کردوه که سیک ناتوانی بیگری و هر شتیکیشی گرت نه و که س نیه بتوانی بینیری، به پاستی خوای گوره به توانایه که په حمته بینیری و نه شزانی و به حیکمه ته بق کی ده نیری و ناینیری.

ده فهرموویت: (انها تقطعه عن شبهة كل قوة في السماوات والأرض وتصله بقوة الله، وتيسنة من مضنة كل رحمة في السماوات والأرض وتصله برحمة الله. وتوصد امامه كل باب في السماوات والأرض وتفتح امامه باب الله وتفلق في وجهه كل طريق في السماوات والأرض وتشرع له طريق الى الله)^(۲)

واته: نه م (ده قه) و مانا پر له جوانیه که ی مرؤف دانه بری له نه گری هه موو هیزک له سر زه وی له ناسمان و ده بیه سستیه وه به هیزی خواوه، وه بی هیوای ده کات له هه موو به زه یی سوزکی له ناسمانه کان و له سر زه وی و ده بیه سستیه وه به سوزو میهره بانی خواوه، هه موو ده رگاکانی زه وی و ناسمانه کانی به پرودا داده خواو ده رگای خوای به خشنده ی له ده کات وه وه هه موو ریگه گرتنه به ریکی له ناسمانه کان و زه ویدا له به رده مدا داده خات و ته نها ریگی خوای پیش ده م ده خات.

(۱) نه م نزایه پیتغمبهر (محمد) (ص) لوی نه و ناره حه تیانه کردی که له (طائف) به سریدا هات.

(۲) فی خلال القرآن اسید قطب ج ۱ / ۶ / (ص: ۶۸۸) / طبعه بیروت.

بهائی... (سید) چاک له مانای ئەم دەقه گەشتیوو بۆیه هەتا دوا ساتەکانی ژيانی لەخزمت پەرزەوی خاویدا بەخت کردوو، نەترسا لەناگرو ناسنی زۆرداران چونکە پەرحمی خوای لۆه نزیك بوو، شەویك پيش ئەوهی کەبیریت بۆ سەر تەختە ی مەرگی، خەویك دەبینی کەپيغمبر (ﷺ) هاتۆتە خزمتی و مژدە ی پێداوه کەدیتەلای. باوه پێوون بەم پەرحمەتە یە بانگخواز بارگاوی دەکات و بەرگی ناخۆشیه کانی پێ دەگری.

باشان نەگەر مرقۆی ئەمە بوو کە ئەم پەرحمەتی خوایی یە ی بۆ بیّت ئەوا لەهەموو کات و ساتیکدا گران نیە پەرحمەت داوابکات و بەهانیە وەبیّت، واتە لەوکاتانەدا کەهەموو یارمەتیه کانی دەبێن و نامینن هیچ گران نیە پەرحمەتی خوایی جێی هەموویان پێدەکاتەو.

جاریکی تر دەچینه وە خزمت (سید) و هەست و نەستی بۆ ووشە پێ لە گەوهەرەکانی پادەگرین کە دەفەرموویت: (ورحمة الله لاتعز علی طالب فی ای مکان ولا فی ای حال. و جدها ابراهيم - عليه السلام - فی النار، و جدها يوسف - عليه السلام - فی الجب کما و جدها فی السجن. و جدها یونس - عليه السلام - فی بطن الحوت فی ظلمات ثلاث. و جدها موسى - عليه السلام - فی الیم وهو طفل مجد من کل قوه ومن کل حراسه. کما و جدها فی قصر فرعون وهو عدو له متربص به و يبحث عنه. و جدها اصحاب الکف فی الکف حین اقتدوها فی القصور والدور. فقال بعضهم لبعض ﴿فأروا الی الکهف ینشر لکم ربکم من رحمته﴾ و جدها رسول الله (ﷺ) و صاحبه فی الغار والقوم یتعقبونها و یقتصون الاثار...^(۱)

واتە: پەرحمەتی خوا بەهیچ شێۆه یە ک گران نیە بۆ کەسیک داوای بکات لەهەرکات و لەهەر حالیکدا بیّت. ئەو هەتا نبراهیم لەناگردد دەیدۆزیتەو، یوسف - علیها السلام - لە ناو بێردا دەیدۆزیتەو هەروە ک چۆن لە بەندیخانەدا دەیدۆزیتەو. یونس - علیه السلام - لەسکی نەهەنگە کەدا دۆزیو، جاریکی تریش ئەم پەرحمەتە موسا لەناو دا دۆزیو بەمنداڵی کەهیچ تواناو زانیاریه کی نەبوو تەنها لەناو سەبەتە کدا بوو، هەروە ک چۆن لەکۆشکی (فیرعەون) دا دۆزیو وە کە دۆزمنی بوو بە داویدا دەگەرا. هەروە کە نەجەکانی ناو ئەشکە و تەکە. لە ئەشکە و تەکە دا دۆزیانەو. سائیک ئەم پەرحمەتە یان لەکۆشک و خۆشیه کانی ناوشاردا وون کرد، بەیەکتریان ووت (بێوون بۆ ئەشکە و تەکە خوای گەورە پەرحمی خۆیتان بۆ دەنێرێ). وە پيغمبر ی نبراهیم محمد (ﷺ) لەوکاتەدا دۆزیو وە کە لە ئەشکە و تەکە دا بوون لەگەڵ ئەبووبەکر (رضی الله عنه) دۆزمنانی داویان کە و تێوون.

بهائی... نازیزان ئەم پەرحمەتی خوایی یە لەهەرکات و لەهەر شوێنیکدا بیّت تەنها داوای بکەیت و شایه نی ئەو داواکردنە بیّت ئەوا هەموو بەریه سەتەکان دەبێ و دێرکە کانی دەکاتە

(۱) فی ضلال القرآن / ج ۶ / (ص: ۶۷۰) / طبعه بیروت.

ناوریشم، ناگرو ناسنی تو او ده کاته دانیشتگایه کی فینک، مائی دوژمن ده کاته شویتنی حه وانه وه و خوئشی. که واته نیمه ی موسولمان به گشتی بانگخو ازان به تاییه تی، بیرمان بیتوه که نم په حمه ته خوایی به هیهو بن هیوا نه بین نه گه ربیتو له نارجره گی ناگریشدا بووه.

(۶) راستیه کی تر له م بهنده دا نه وه به که نیمانداران و مرقفایه تی یش چاک بزائن که زیان و مردن ته نها به دست په روه ردگارو، هه موو هیژی سه رزه وی ناتوانی مرقفیک له زیاندا نه هیلی نه گه ربیتو وویستی خوای له سه ر نه بی وه هه موو مرقفایه تی ناتوانی مرقفیک له زیاندا بهیلی نه گه ربیتو ویستی په روه ردگار له سه ر نه وه بیت که به ره پوزوایی بکویته پی.

نیبراهیم هه موو هیزه کان بوی کوبونه وه، خه لکی هه مووی چوارده وریان گرت. نایا تونیان پژی ده ربیتن؟. نایا ناگه که بلیمه دارنه بوو؟. نایا فری نه درایه ناوه رستی نه ناگه وه؟ نه مانه هه مووی پووی دا به لام وویستی خوای گه وه له سه ر نه وه بوو که بی زیان بیت.

پیتغمبری نازیمان (ﷺ) فرموده به کی شیرین به په کیک له هاوه لان فرمووه که (ابن عباس) ه ده فرمویت: - پوزیک له گه ل پیتغمبر (ﷺ) ده پوزیستم له دویا وه (له سه ر نازه ل) پی تی وتم: ((یا غلام انی اعلمک کلمات: احفظ: الله یحفظک، احفظ الله تجده تجاهک، اذا سألت فسأل الله، واذا استعنت فاستعن بالله واعلم ان الأمة لو اجتمعت علی ان ینفعوک بشیئ لم ینفعوک الا بشیئ قد کتبه الله، وان جتمعوا علی ان یضروک بشیئ لم یضروک الا بشیئ قد کتبه الله علیک، رفعت الاقلام وجفت الصحف))^(۱)

واته: نهی میگرد مندال چه د روتنه یکت فیترده کم، که پره له پهنو خیر، بژنو بیان زانه.

سنوری خوا بیاریزه و په یوه ست به فرمانه کانی وه، نهوا ده ت پاریزیت له هه موو خرابه یه ک. سنوری خوا بیاریزه، هه رده م ده بیوزیتوه له یارمه تی دانت دایه له هه رکو بیت. نه گه ر داوای هه رچیه کت کرد، نهوا داوا له خوا بکه، وه نه گه ر پیوستیت به یارمه تی بوو له هه ر کات و شوینیکدا نهوا داوا له خوا بکه وه چاک بزانه، نه گه ر هه موو بوونه وه ر کوبینه وه له سه ر نه وه ی که خیرو چاکه یه کت پی بگه یه نن، هیچت پی تاگه یه نن، ته نها نه وه نه بی که خوای گه ر ده دیاری کردوه بژت.

وه نه گه ر کوبینه وه له سه ر نه وه ی که زیانت پی بگه یه نن، ناتوانن زیانت پی بگه یه نن به هیچ شیوه یه ک، ته نها به وه نه بی که خوا وویستی له سه ره، هه موو شتیگ له زانیاری خوای گه ر ده دا نوسراوه و، نه وپه رهی زانیاریانه ی له سه ری نوسراون ووشک بوونه وه، و به هیچ شیوه یه ک ناگروپی^(۲)

(۱) رواه الترمذی حدیث صحیح.

(۲) الوالی فی شرح اربعین النوویه/مصطفی البغا - محسن الدین.

به نندی چواره م

پوویه پوویونوهی نبیراهیم له گه ن پادشادا

نازیزان... جاریکی تر هاتینه وه خزمه تی باخچی به سه رها ته کانی زبانی نبیراهیم (علیه السلام) پاش نه وهی که به وشیتوه دیاره باسما ن له به نندی سی هم و به سه رها ته کان و په نده کامان کرد، ئیستا ده دوین له به شیکی تر له زبانی ئه م پیغمبره شیرینهی خوی گه وه و بریکی تر له زبیرمانی پزیندوو ده کهینه وه و ده یکهینه په ندو ناموزگاری بۆ زبانی پۆژانه مان.

داوی نه وهی که نبیراهیم (علیه السلام) به ساغی و بی نازار له ناگره که هاته دهره وه به هۆ یارمه تی خوییه وه بۆی،^(۱) نه مجاره دهستی کرده بانگ کردنی پادشای نه سه رده مه که داوای خوییه تی ده کرد بۆ خۆی^(۲)

وه هه ولتی نه وهی ده دا که بۆی سه له مینتی که هرگیز ناشی که نه م به نده یه که و داوای خوییه تی بۆ خۆی بکات، به لکو خوییه تی پتویستی به ده سللات و گه وه یی و خاوه نداریتی یه کی ته واوه و زۆر له وه گه وه تره که نه م به نده یه - پادشا - تی گه یشته وه .

(مفسرون) و زانایانی میژوو ده لئین: نه م پادشاییهی پادشای (بابل) بووه و ناوی (نمرود بن کنعان بن کوش بن سام بن نوح) بووه^(۳) و پاشای سه رزه وی بووه^(۴)

قورئان له م باره یه وه ده فه رموویت: ﴿الم تر الى الذي حاج ابراهيم في ربه ان اتاه الله الملك اذ قال ابراهيم ربى الذى يحيى ويميت قال انا احيى واميت قال ابراهيم فان الله ياتى بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب فبهت الذى كفر والله لا يهدى القوم الضالين﴾ (البقرة: ۲۵۸)

(۱) مفسرون ناکلکن له سه ر نه وهی نه م پوویه پوویونوهی به پیتش سه رواتنده که بوو یان پاش سه رواتنده که، ئیغه بۆیه له داوی سه رواتنده که باسما ن لیه کر بووه چونکه له زبیره ی په رتووکه کانی چیرۆکی

پیغمبراندا وانوسرلوه وه ک (ابن کثیر، عبدالوهاب نجار

(۲) قصص الانبياء/ابن کثیر/ (ه: ۱۲۹). الطبعة المخرجة.

(۳) هه مان سه رچاوه ی پیتشو، تفسیر الکبیر/ الامام فخرالدین/ ج ۷ - ۸/ (ه: ۲۱).

(۴) قصص الانبياء/ابن کثیر/ چوار که سه هه بووه که هه موو سه رزه وی له زمان کریمی نه ویش لوانیان (کافر) لوانیان (ئیماندان)، موو کافره که (نمرود، بختش) وه نووئیمانداره که (نو القرنین و سلیمان پیغمبر (علیه السلام)).

واته: نايانە تەبىئىي ئەوھى كەچاوى دلى كۆپرۈۈ بوو، لەخۆى بابى بوو بوو ئىنكارى ئەكرد بەرامبەر بە ئىبراھىم كە باسى تاكە خوايى بۇ دەكرد.

كاتىك ئىبراھىم پىئىووت: خواى من خوايە كە دەژىنى دەمىنى بە تىكرىنى پۇج بە ناو جەستە داو دەرهيتانەوھى ^(۱) ئاليزە دا (نەرود) ووتى: منىش دەژىنىم دەمىنىم.

ئىبراھىم: ووتى دەى خواى من پۇژ لە پۇژە لاتەو دەهينىت بى پۇژئاوا دەى تىق لە پۇژئاواو بېيتە بۇ پۇژە لات ئەگەر پاست دەكەى تىق خوايت، ئاليزە دا بى دەسە لاتى دەركەوت و لەقسەكەوت و لەخۆبايى بوونى ئەما وە بە پاستى ھەركەس ئاوا ستم كارىيت ئەوا خواى گەرە يارمەتى دەرى نابى.

ئىمام مخرالدين الرازى (خواى لپازى پى) لە بارەى ئەم دەقەو دەفەر مووى: باس كرىنى هيتانى پۇژ لە پۇژئاواو دابەزىن نىە لە دەلىلى بەكەم كەزىندو كرىنەو و مردنە، بەلكو بەنەرود دەلەيت ئەو مردن و زىندو بوونەو بەى كە لە دەسە لاتى تۆدايە و مرف دەتوانى بىكات، ھەموو جوت بوئىك مندال پىك دەهينى و ھەموو (ژەھرىك) پىش مرف دەكوژى ^(۲)

بەلكو ئەو زىندو كرىنەو و مردنە بەھۆى ئەو پۇژەو بە كە لە پۇژە لاتەو ھەلە تو دەيدا لەزەوى و پەك پىك دىنى و مرف دەبخوات و پاشان دەبىتە ئەو تىككە ئاوەى كە مرفى لپىك دى و مردنىش بەھۆى ئامرازە بەجەستەكانى سەرزەوى نىە وەك (ژەھر) و كوشتن بەچەك بەلكو كاتىك پۇج دەردەچى كەس نازانى كى دەرى دەكات، نايانەم پۇژەيتانە بەم ھەموو حىكەتو چاكەو بەلگە نىە لەسەر ئەوھى كە دەستىكى بەپۆئە بەر دەبىات بەپۆئە.

دەى تۆ ئەى (نەرود) ئەم ھەموو حىكەتەشى باتىدا ئەبى بەلكو تىق لە پۇژئاواو بېيتە ئەگەر پاستىەكەى كە خوايت.

بەلەى.. ئازىزان ھەردەمو لە ھەموو سەردەمىكدا ئەم لىوت بەرزانە ئەمە بىرۈپۈچۈون بىر كرىنەو ھەيان بوو، ھەركەمىك دەسە لات و دەولە مەندى پووى تى كرىون لەخۆيان بايى بوون و سەركەش و گومپاى پىشەى سەرەكيان بوو ئىستاش زۆرىك لەشپەوى نەرودا ھەبە كە بەتەنھا تۆزىك دەسە لات لەخۆبايى بوون پويان تى دەكات و دەبنە خواى دەستكردى خەلكى، ئىتر بى تاگان لەگەرە خواى گەرەو فراوانى دەسە لاتى، ئىتر بىريان دەچىتەو

(۱) تفسیر المقتطف / د. مصطفى خرم دل / (ص: ۷۷) ..

(۲) مفسرین دەلەین كە ئەم پادشایە بوو كەسى ھىتاو بە كىكەيانى كوشتووو ئەوى تریانى بەرە لاگروو بە پۇچونى خۆى ئەمىش مردن و زىندو بوونەوھى كرىو.

داستان پیتفه مبران **زبان نبیراهیم (الطیلة)**

که له تنوکی ناوی قیزه وهند دروست بوون که چی نیستا ناوا لووت به رزن نازانن که به ندهی خاوه ندارن و ناسنامه ی به نده یه تی یان به ناوچه وانه وهیه، به کورسیه که له ساری دانیشتووه نیتر واده زانی گوره ی جیهان نه وه، نازانی که نه گره نه و کورسیه به بۆ پیشیانی خوی به مایه نده گه یشته نه و (لودام الکرسی لغیرک ماوصل الیک)^(۱)

نازانن له بارانی خوا ناو ده خون، له زهوی خواوه خوارده مهنی دهرده هینن، له سه رخاکی خوا ده ژین، هوای خوا هله ده مشه ن، هه تاری خوا گرمیان ده کاته وه، له هه مووی سه رووتر خویان خوا دروستی کردوون.

له گه له هه موو نه م نیعمه تانه دا دزایه تی شوین که وتوانی دینی خاوه که ن و ده بنه خوی سه رزه وی وهک (نه مروود).

تا که شتیکی زهر گه وره که جیا یمان ده کاته وه له نازه له کان له هه لاس وکه وتدا بریتی به له ژیری، به لام مهخابن نه مانه نه وه نده دوی هه واو نه فسی خویان که وتوون نه م ده سته که وته مروفانه به شیان له ده ست داوه.

کوچ کردنی نبیراهیم (علیه السلام) و به جی هیشتنی دۆستانی دوور له خوا

پاش نه وی که بانگخوازی خوی به به رده وامی خه ریکی ناساندنی خوا بوو به خه لکی و هه ولکی زوری له گه لدا ده دان و له سه ر نه م هه موو هه ول دانه شه وه نازاریشیان داو ناگریان بۆ کرده وه که بیسوتینن بۆی ده رکه وت که نه م کاره ی نه م بی سووده و نه گه ریبت و زیاتر تیا یاندا به مینیته وه نه و زیاتر زیانی پی نکه یه نن. له به رنه وه بریاری رۆیشتنی دا نه ویش به ئیزی خوی گه وره و رینهای پی سه رده گار، چونکه پیتفه مبران خوی گه وره ری نیشانده ریانه، نه وه بوو له لاپه ره کانی پیشوودا باسمان له وه کرد، که چون کاری بانگخوازی به جی ده هینا له گه ل باوک و کۆمه لکه که ی داو باوکی و کۆمه لکه که ی چون وه لامیان دایه وه، له دوی نه مانه هه مووی به وه هه ستا به جی هیشتنیان و رۆیشتن له وخاکه.

هه ره ک قورئان ده فه رموی نبیراهیم روتی: ﴿واعتزلکم وما تدعون من دون الله﴾ (مریم: ۴۸)

واته: به جیتان ده هیلیم و خۆم به دوور ده گرم له وشتهانی که نیته جگه له خودا داویان لیده که ن.

نه م قسه یه، نبیراهیم له وکاته دا بوو که باوکی بانگ کرد بۆ یه که تاپه رستی به لام باوکی زۆر به دل ره قیه وه وه لامی دایه وه.

(۱) خطبة جمعة لدكتور يوسف القرضاوی - القيامة -

داستانی پیغمبر (ﷺ) در باره یه وه ده فرموی: (یلقی ابراهیم اباہ آرز یوم القیامۃ وعلی وجه آرز قترۃ وغبرۃ، فیقول له ابراهیم: الم اقل لك لاتعصنی؟ فیقول ابوہ: فالیوم لاعصیک. فیقول ابراهیم: یارب انک وعدتنی ان لاتخزنی یوم یبعثون، فأیی خزی آخری من ابی الابد؟ فیقول الله تعالی: انی حرمت الجنة علی الکافرین. ثم یقال: یالبراهیم ماتحت رجليک فینظر فاذا هو بذبح ملتحط، فیؤخذ بقوائمه فلیقی فی النان))^(۱)

پیغمبر (ﷺ) له م باره یه وه ده فرموی: (یلقی ابراهیم اباہ آرز یوم القیامۃ وعلی وجه آرز قترۃ وغبرۃ، فیقول له ابراهیم: الم اقل لك لاتعصنی؟ فیقول ابوہ: فالیوم لاعصیک. فیقول ابراهیم: یارب انک وعدتنی ان لاتخزنی یوم یبعثون، فأیی خزی آخری من ابی الابد؟ فیقول الله تعالی: انی حرمت الجنة علی الکافرین. ثم یقال: یالبراهیم ماتحت رجليک فینظر فاذا هو بذبح ملتحط، فیؤخذ بقوائمه فلیقی فی النان))^(۱)

واته: له پۆژی دوایدا ئیبراهیم ده گات به باوکی که ده م وچاری ره شی و ته پ وتوو پیسی له سه رنیشتوره به هژی کافر یه که یه وه. ئیبراهیم پی سی ده لی: پی م نه ووتی له قسم ده رمه چوو گوی پاپه لم به بۆ نه و فرمانانه ی خوا که دوا ی لی ده کردیت.

باوکی ده لی: ده ئیستا به بی فرمانیت ناکم - واته له قیلمتدا چونکه راستی و گه وده بی په روه ردگاری بۆ ده رکه وتوه - و به گویت نه کم.

ئالیره دا سۆزی ئیبراهیم ده جولی و پووده کاته په روه ردگارو ده لی: نه ی په روه ردگارو تق په یمانت دامی که توشی پوزه ردیم نه که ی هه رگیز، ده ی کام پوو زه ردی له وه گه وده تره که حالی باوکی درور له په حمه تی تیدایه؟

خوای گه وده وه لأمی ده داته وه ده فرموی: ئیبراهیم من به به هشتم حه رام کردوه له سه ر کافران، پاشان پی سی ده وتویت نه ی ئیبراهیم نه وه چی یه له ژیر قاچتدا سه یر ده کات، که وا لاکیکی زۆر ناشرینی خویناوی که وتوه - که باوکیه تی بۆیه له وشیتوه یه دا پیشانی ده دریت بۆ نه وه ی به زه یی پئیدا نه یه ته وه، پاشان چوارپه لی ده گیری و فری ده دریته ناو ناگره وه.

نه وه یه عاقیبه تی نه و باوکانه ی که ناکوکن له گه ل کوره کانیاندا له سه ر نیسلام قسه یان پی ده لئین و ده یانشکیتن و پئنگریان لی ده کهن، نه و باوکانه پۆژی زیندوو بوونه وه ی گه وده پوو زه رده بن به و کارانه ی که به رامبه ر به پۆله خواناسه کانیان ده یان کرد. ده بی یارمه تی ده ریان بن له سه ر نه و پئنگه راست و دروسته نه ک پئنگر،

، چونکه له پۆژی دوایدا باچاک بزانه نه گه ر پۆله خراب په وشت بیت له پیشدا له باوکی ده پرسیته وه نایا چاکت په روه رده کردو له گه لیدا خه ریک بوویت بۆ سه ر پئنگه ی راست؟ نه گه ر هاتو نه و باوکه نامه پۆگاری که ری بوو پی نیشانده ری بۆ پئنگه ی راست نه و لئیرسینه وه ی قیامه تی له سه ر لاده چیت.

(۱) رواه البخاری / فتح الباری / ج ۶ / (ص: ۲۸۷) / دار الفکر

داستان پیغمبران (الکتاب)

به لام نه گره به پیچه وانوه بوو له پئی لادانی کوره که ده بیته دژده خینکی دواړوئی بو هردوکیان، له برنه وه باوکانی موسولمان له کاتی نیستادا زور پیویسته که ری نیشاندرو هاندوری منداله کانیان بن بق سره ریگی خویسی و هاتنه ناو مزگه و ته کان و تیکه لاو بوونی نیماندارانی رابوونی نیستای نیسلام.

نهوسا له دونیاو دواړوئیشدا ده بیته مؤمیکي پرشنگذارو له خزمهت و باوک و دایکدا ده سووتی، نه مه حالی باوکی نیبراهیم بوو له گه لیدا. گه له که شی زور چاکتر له م وه لایمان نه دایه وه به لگو که وتنه نازار دانیشی که له پیشوودا خستمانه به ردیدی خوینره.

پاش نه مانه هه مووی بریاری پویشتنو به جیته شتنی (بابل) له لایه ن (نیبراهیم) وه به پیره وکراو کوچی کرد بق وولائی (شام) بویه شی (بیت المقدس)^(۱)

کاتیک هاتنه نه م شوینه سهیر ده گن برسیتی و نه بوونی کی زور نه م زه ویی هی داگیر کردوه، له برنه وه کوچیان کرد بق (مصر)^(۲)

قورنان له م باره یه وه ده فهرمووی: ﴿فامن له لوط ، وقال انی مهاجر الی ربی انه هو العزیز الحکیم﴾ (المنکبوت: ۲۶)

واته: ((لوط))^(۳) ی برزای باوهری پی مینا پاش نه وه ی که به لگی پیغه مبرایه تی و معجزه ی نه سووتانی لیبنی، پاشان ووتی - نیبراهیم - من ده پرم بولای نه و شوینه ی پیره دگاری لی ده په رستم به تاكو و تنهای، به راستی په روه دگارم به توانایه که له ده ست خرابی نیوه بمباریزی و دانایه که بق کویم ده نیزی.

نیمامی پایه بهرز (فخرالدین الرازی) له رافه ی نه م فرموده یه دا ده فهرموویت: (لما بالغ ابراهیم فی الارشاد ولم یهد قوم، وحصل الیأس الکی حیث رای القوم الایة الکبری (ولم یؤمنوا)، وجبت المهاجرة، لان الهادی اذا هدی قومه ولم ینتفعوا فبقائه مفسدة لانه ان دام علی الارشاد کان اشتقالا بما لا ینفع به)^(۴)

واته: پاش نه وه ی که نیبراهیم بریکی زور خه ریک بوو له گه لیانداو ریگی پویشی پیشان ده دان، به لام گه له که ی هر هیدایه تیان هه لته بژارد، وه به تاییه تی له و کاته دا زوری هیوا بوو

(۱) قصص الانبیاء/ابن کثیر/ (ص: ۱۲۲)/ الطبعة المحققة والمخرجة/

(۲) هه مان سرچاوه ی پیشو (ص: ۱۲۳).

(۳) نه و (لوط) یکه نیردرا به پیغه مبرایه تی بق سره قومی سدوم و برزی نیبراهیم به لام له م کاته دا هینستا نه کرابوه پیغه مبر.

(۴) تفسیر الکبیر/اللامام مخرالدین الرازی/ج ۲۵ - ۲۶ (ص: ۵۴) جزء ۱ - ۱.

داستان پیغمبران ثیانی نبیراهیم (علیه السلام)

که که له که ی (معجزه) ی نه سووتانی شیان بینی که چی هه ریاهه پریان نه مینا که چه نده بوو داویکی گه وره بوو، لیره دا به چی هیشتیان بووه ناچاری و کاریکی (حتمی)، چونکه بی پیشانده ر کاتیک زدر خه ریک ده بیت له گه ل گه له که یدا به لام هیج سوودی نه بی مانه وه ی بی سووده، له به رنه وه ی نه گه ر هه ر به رده وام بیت له سه ر بانگوازی و که س نه بوو وه لامی نه م بانگه ی بداته وه، نه وکات وه ک کاریکی بی بهری لیدیت و هیلاک بوونیکی بی سوود.

هه روه ها قورئان له به شیکی تر دا باس له م به سه رها ته ده کات و ده فرمویت: ﴿وَلَوْ نَجِّنَا لَوَلَّوْا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۷۱)

واته: ثیبراهیم و لوطمان پزگار کرد له دهستی تاوانکاره کانی گه له که یان بو نه و زهوی بیی که خیرو به ره کات دارمان کر بووه بو خه لکی، واته زهوی شام (الارض المقدسه).^(۱)

له م کلچ کردنه دا خیزانه که ی له گه لیدا بوو که ناوی (ساره) بووه و کچی مامی بووه له گه ل (لوطی) ی برازای و خیزانه که شی.^(۲)

به لئی نه مه یه نه و زاته ی که نیمانی داوی به جیهشتنی هه مو شته کانی لیده کات، یادگاریه کان، خزمان، مال و سامان، زهوی باویا پیران هه موویان نرخیان نیه نه گه ر نیمان سه لامه ت نه بی.

مادام نیمان که وته به ره تیرشو خه ریکه زیانی پی ده گه یه نری ده بی نه مانه هه مووی به چی به تیری، چونکه نیمه هاتووین نیمانمان سه لامه ت بیت نه ک شته کانی تر.

جاریکی تر له م چیرۆکه دا نافرته تان پۆله سه ره که که ی خویان ده بینینه وه و ده بنه وه ته و اوکری پیاو، (ساره) بو ثیبراهیم کۆله که ی پاوه ستاویوو، نه و زاته بوو که هه نگاهه کانی ثیبراهیمی گه رم تر ده کرد، نه و زاته بوو که بووه تاکه له خۆگری هه ناسه سارده کانی ثیبراهیم.

نیستای نیسه لامیش پیویستی به چه نده ها (ساره) هه یه، پیاوان ته نها بائن نه گه ر نافرته تان نه بن، ثیبراهیمه کان بی ساره کان ناتوانن ری بکه وین و بپۆن.

جوانترین په روه رده له قوتابخانه ی نه واندا ده بینین که پۆله ی داهاتوو بو نیسه لام په روه رده بکات، هه روه ک چۆن (ساره و هاجر) سه رچاوه ی پیغمبه رانیان په روه رده کرد (نیسحاق و نیسماعیل).

به تاییه تی نیستای رابوونی نیسه لامی نه مرقی جیهان پیویستی به بالی دووه می هه یه

(۱) تفسیر القرآن العظیم/ابن کثیر/ج ۳/ (ص: ۱۷۶)/طبعة منقحة.

(۲) قصص الانبیاء/عبدالوهاب نجار/ (ص: ۸۲).

داستان پیغمبران ژیانی نبیواھیم (ﷺ)

کہ خوشکانیان لہہ موو بوارہ کانی کاردا، پیوستہ یارمہ تی دہری پیاوان بن چونکہ نہ م پابونہ یہ دریزکردنہ وہی پہرہ وی نبیواھیم و محمد (علیہم السلام).

پیوستمان بہ کچر کردنہ بہ لام کام کچر کردن؟ کچر کردن لہنوستن بق بیدار ی، لہنہ زانی بق زانیاری، لہوہستان بق جوولہ، لہتیرامان بق کارکردن، لہخہ یال بق راستی. نہ مہ ویستی پہرہ وردگار بووہ کہ بہ م شتوہ پر لہحیکمہت بیت (پیاو لہ گہل نافرہت دوو بائی تہ اوکری یہ کتری بن تہ و تا بہ ناشکرا لہ گہرہ ترین کاردا دہرہ کہ ویت کہ ناوہ دان کردنہ وہی جیہانہ (ادم، حواء)).

وہ لہ پوزانہ ی ژبانی نازیزمان (محمد) (ﷺ) دا دہرہ کہ ویت کہ چنن خیزانہ کانی لہ گہ یاندنی نہ م پھیامی نیسلامی یہ دا پوئیکی گہرہ یان ہہ بووہ. تہ و تا سہرہ تائی پہرہ ارکان و قورسایہ کانی نہ م پھیامہ خوایی یہ (خدیجہ) (خوای لی پازی بیت) بہ جوانترین و بہرترین ووشہ لای دہ بات لہ سہر پیغمبر (ﷺ).

تہ و تا پیغمبر (ﷺ) سہرہ تائی ہانتی نیگاہی ہوی و لہنہ شکوتی (حراء) (جبریل) علیہ السلام نیگای بق ہیناوہ و پوداویکی ناٹاسای بہ سہر دا ہاتوہ، زورتر ساوہ دہ گہریتہ وہ بق مالہ وہ و دہ لئی: دامپوشن، دامپوشن، تاوہ کو دیتہ وہ سہر خوی نہ م بہ سہرہاتہ گہرہ یہ لای کولہ کہ ی ژبانی (خدیجہ) باس دہ کات، وہ کو بیہ ویت نہ م ہمو قورسی یہ بہ سوژی ہاوسہری لابدات، دہ لئی ترسام لہ خوم کہ ناتہ واوبم؟

نالیرہ دا گہرہ ترین و پرماناترین و نارامترین ووشہ و پالپشت و مژدہ ناراستی پیغمبر دہ کری کہ دہ ہرموئی: ((ابشر، کلا والله ما یخزیک الله ابدًا، انک لتصل الرحم، وتصدق الحدیث، وتحمل الکمل، وتکسب المعدوم، وتقری الضیف، وتعین علی نوائب الحق...))^(۱) واتہ: مژدہ بدہ سویندبی بہ خوا ہرگیز خوای گہرہ توشی پوزہ ردیت ناکات، بق پیاوئیکی سہردانی خزمان و ناشنایان دہ کہ بیت و راستگری لہ گوفتارتداو لہ گہل ہموودا باشیت و دہست گیرئی بی دہستان دہ کہ بیت پیز لہ میوان دہ نیت و ہر دہ م لہ سہر راستی نامازہ دہ کہ بیت.

نہ مہ گہرہ ترین یارمہ تی و دل نارامکارہ وہیہ بق مروف، بہ خشینی متمانہ بوونہ بہ خق سہرہ کی ترین سہرچاوہی گہ شہینہ بق پیغمبر (ﷺ). وہ گہرہ ترین نمونہ ی جوانی و گہرہ یی سوزہ بق خوشکان کہ ہر دہ م تہ و تہ اوکری بہ رامیہرہ کہ یان بن.

(۱) شبہات و اباطیل حول تعدد زوجات النبی / محمد علی الصابونی / (ص: ۳۶) / الحدیث متفق علیہ.

کوچ بومیسر

خوینهری نازیز.. پاش نه‌وهی گه‌یشتینه نه‌وهی نبی‌براهیم (علیه السلام) زه‌وی بابلی به‌جی‌هیشته له‌گه‌ل لوطی برزازی و خیزانی ه‌ردوکیان پرویان کرده وولاتی شام (بیت المقدس) (فلسطین). پاش ماوه‌یه‌کی که م له‌فله‌ستین نه‌بوونی و نه‌داریه‌کی نذر پروی کرده نه وولاته‌که ناچاری کردن کوچ بکن بؤ (میسر)^(۱)

کاتیک پرویان کرده نه‌م وولاته‌و به‌نیازی نیسته‌جی‌ی بوون تیایدا، له‌م وولاته‌دا پادشایه‌ک به‌پرویه‌ی ده‌برد که ه‌ندیک زانیانی میژوو ده‌لین که نه‌م پادشایه‌ برای پادشای خوین پریژ (ضحاك) بووه، و نه‌و له‌سهر میسر دایناوه.^(۲)

ده‌گپرنه‌وه کاتیک که ده‌چنه نه‌م وولاته‌وه ه‌ه‌وال ده‌بریت بؤ پادشاکه، پیاو ژنیک هاتونه‌ته ناو شاره‌وه.

پادشاش کاتیک نه‌م ه‌ه‌واله ده‌بیستی ده‌نیری به‌دوای نبی‌براهیم داو لی‌ی ده‌پرسی که نه‌م نافرته چی‌یه له‌گه‌لتدا؟ نه‌ویش له‌وه‌لامدا ده‌فهرمووی نه‌وه خوشکه!

- پاشا ده‌نیری به‌دوای (ساره)ی خیزانی نبی‌براهیم دا، نالی‌ره‌دا نبی‌براهیم ده‌لی نه‌گه‌ر

لی‌ی پرسیت ووتی توچی نه‌و پیاوه‌یت؟

- له‌وه‌لامدا بلئی خوشکیم چونکه من وام پی‌ووتوه‌و به‌ردنم مه‌خه‌ره‌وه.

پاشان ساره بانگ کرا بؤلای پادشا.

لی‌ره‌دا پادشای خوانه‌ناس و کافر وویستی ده‌ست دریزی بکاته سهر به‌لام خوی گه‌وره کاریکی به‌سهردینی که خوشی سهری سوورده‌میننی له‌سهری نه‌ویش نه‌وه‌یه له‌وکاته‌دا ده‌سته‌کانی ره‌ق ده‌بیت و گوج ده‌بیت.

له‌م باره‌ نا‌ه‌مواره‌دا نه‌بیت به‌(ساره) ده‌لئ: دوعام بؤ بکه که چاک بیمه‌وه هیچت لی‌ناکه‌م.

(ساره)ش دوعا ده‌کات و چاک ده‌بیته‌وه‌و وه‌ک خوی لی‌دیته‌وه.

بؤ جاری دووه‌م ه‌ر ده‌یه‌ویت که ده‌ست دریزی بکاته‌وه سهری، نه‌مجاره‌ش خوی گه‌وره تووشی ه‌ناسه‌ تووندی (سهر) و لرخه‌ لرخه‌ ده‌کات، نه‌مجاره‌ش به‌(ساره) ده‌لئت که دوعام بؤ بکه چاک بیمه‌وه نه‌م جاره‌یان به‌راستی وازت لی‌ده‌هینم.

(۱) مع الانبیاء/عقیف طیاره/ (ص: ۱۲۲).

(۲) قصص الانبیاء/ابن کثیر/ (ص: ۱۲۵) الطبعة المخرجة.

داستان پیغمبران ژیانی نبیبراهیم (ﷺ)

پاش نه وهی که نه جاروش دعای بق ده کات و چاک ده بیته وه، هوار ده کات - پادشاکه - له دارو ده سته که یو بانگیان ده کات و به توپه بوئی که وه ده لئی: نیوه مرقئتان بق نه هیانوم، به لکو جنوکه و شه یاتانان بق هیانوم لایه ن له لام و بیبه نه وه بق نبیبراهیم (هاجر) یشیان بده نی.^(۱)

پاشان (ساره) ده گه پیته وه بۆلای نبیبراهیم ده بیینی نویتژ ده کات و ناسۆری و ناخوشیه کانی (ساره) ی خیزانی بق لای خوا (شکات) ده کات.

پاشان نبیبراهیم پرسیار له ساره ده کات که چی بووه؟
نه ویش به خوشحالی به وه ده لئی: خوی گه وره خراپی و پیسی نه و کافره ی گه پانه وه به سهر خۆیدا و به سهر خۆیدا شکایه وه.^(۲)

نیمامی (ابن حجر) له (فتح الباری) دا حیکمه تی نه وه مان بق باس ده کات که بۆچی نبیبراهیم ووتی (ساره) خوشکمه، نه ویش به وهی که له نیمامی (منذری) به وه ده گزیته وه له (حاشیه السنن) له نه هلی کیتا به وه ده فرمو ویت: (انه كان من رأي الجبار المذكور ان من كانت متزوجة لا يقربها حتى يقتل زوجها فلذلك قال ابراهيم هي اختي)^(۳)

وته: بۆچوونی نه و سته م کاره - پادشاکه - وابوو، که هر که س میرددار بوایه نزکی نه ده که وت نامیرده که ی نه کوشنتایه، له بهر نه وه نبیبراهیم ووتی خوشکمه بق نه وهی که نه یکوژی.

به لئی... سته م کاران هرده م له خه یائی هیرش بردنه سهر موسلماندا بوون و هرده م شوین که وته ی عهیب و عاریان بوون و، له هه وئی تیرکردنی هه واهه نفسیاندایه بوون نیتر باپادشای وولاتیکیش بی کاتیک دوی ناره زوی ده که ویت ده چیته شیوه ی منداله وه، چون ده ست ده با بق پشکو واده زانی خواردنه وه هرده م بی تاگان له وهی که خوی گه وره هرده م پاریزه ری دواکه و تووه کانی په تیره وه که یه تی هه روه ک چون (ساره) ی پاراست.
له هه ندی (ریوایه) تی ترده هاتوه که خوی گه وره په رده ی له نیوان نبیبراهیم و ساره دا نه هیشتوه بۆنه وهی دلی نارام بیت که تووشی هیچ نابیت.^(۴)

(۱) (هاجر): نه وکاته جاریه و نیشکری نه وه کیله بووه به دیاری دلویه تی به ساره و نبیبراهیم، دایکی پیغه مبه ر (نیسماعیل) ه، پاشان له گه پانه وه دا بق شام نیسماعیلی ده بییت که له داهاتودا باس لۆه ده کری نینشاء الله.

(۲) فتح الباری/ابن حجر العسقلانی/ج ۶ (ص: ۲۸۸)/دار الفکر.

(۳) فتح الباری/ابن حجر العسقلانی/ج ۶ (ص: ۲۹۲)/دار الفکر.

(۴) قصص الانبیاء/ابن کثیر/ (ص: ۱۲۵)/الطبعة المخرجة.

گه‌رانه‌وی نیبراهیم بؤ شامو له‌دایک بوونی نیسماعیل

نازیزان پاش ئه‌وه‌ی که نیبراهیم و ساره خوای گه‌وره پاراستنی له‌دهستی پادشای زۆرداری ئه‌و سه‌رده‌مه، و هاجریشیان پی‌درا (ابن کثیر) ده‌فه‌رموویت: (ثم ان الخليل رجع من بلاد المصر الى ارض التيمن، وهي الارض المقدسه التي كان منها، ومعها اتمام وعبيد ومال جزيل، وصحبتهم هاجر القبطيه المصريه)^(۱)

واته: له‌پاشاندا نیبراهیم گه‌رپه‌وه بئۆ وولاتی (فلسطين) - که له‌وه‌و پیش لئی نیشته‌جی بوو به‌هزی نه‌بوونی زۆده‌وه به‌جی‌تی هیشته‌بوو له‌م گه‌رانه‌وه‌یه‌یدا زۆرێک له‌ناژهل و بنده و سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری پی‌دابوو. وه‌هاجریشیان له‌گه‌ل‌دابوو. به‌ئێ... گه‌رانه‌وه بئۆ وولاتی شام و کۆمه‌لێک سه‌روه‌ت و سامانیان پی‌بوو، ئه‌وه‌بوو به‌فه‌رمانی نیبراهیم هه‌رچی به‌شی (لوطی) برازای هه‌یه دراپه‌وه به‌خۆی و له‌شاری (سدوم)^(۲) له‌گه‌ل خێرانیدا دامه‌زراو نیشته‌جی بوو.

نیبراهیم هه‌چ مندالێکی نه‌بوو له‌ (ساره) ی خێزانی و ته‌مه‌نیشیان به‌ته‌واوی پیربوو بوو، له‌به‌رئه‌وه نیبراهیم زۆر تامه‌زۆری مندالێک بوو که خوای گه‌وره پی‌بیه‌خشی. ئه‌م مندال نه‌بوونه واده‌رده‌که‌ویت که له‌ (ساره) ی خێزانی‌یه‌وه بووه بۆیه پاش ئه‌وه‌ی که نیشته‌جی ده‌بن له‌شام (ساره) به‌ نیبراهیم ده‌ئێ: بجیته‌ لای (هاجر) به‌لگو خوای گه‌وره له‌و مندالێکی پی‌بیه‌خشی پاش ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌ئێتی و ده‌یکاته خێزانی دووه‌می. به‌ئێ خوای گه‌وره ناوات و نامانجه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆی دیتنیته‌دی و (نیسماعیل) ی پی‌ده‌به‌خشی.^(۳)

قورئان له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموویت نیبراهیم وتی: ﴿رب هب لی من الصالحین﴾ (الصافات: ۱۰۰)

واته: خوای گه‌وره پێم بیه‌خشه مندالێک له‌صالحان و بئۆ خوا گونجاوان.

خوای گه‌وره‌ش وه‌لامی ئه‌و داواکاری‌یه‌ی داپه‌وه که خۆی ده‌فه‌رموویت ﴿لبشرناه بغلام

حليم﴾ (الصافات: ۱۰۱)

واته: مژده‌مان پی‌دا به‌مندالێک، به‌ کوپێکی ژێرو خاوه‌ن نارامی زۆر.

(۱) قصص الانبياء/ابن کثیر/ (ص: ۱۲۶)/الطبعة المخرجة.

(۲) سدوم: شارێکی کۆنه له‌هه‌له‌ستین له‌سه‌ر قه‌رانی ده‌ریای سوور، شاری قه‌ومه‌که‌ی لوطه که خوای گه‌وره وێزانی کرد به‌سه‌ریاندا. ئه‌م به‌سه‌رهاته له (قصص ابن کثیردا) باس کراوه (ص: ۱۲۶).

(۳) مع الانبياء/عفيف طيارة/ (ص: ۱۲۲).

راستی خویاہ تی (الله) ئەمە یە، ھەموو شتێکی لێ داوا دەکەیت و بە تواناشە لەسەر ھێنانەدی بۆ داواکار، خویاہ تی بەم شتێوە یە دەبیت لە کام شت گرانە، لە کام شویتدا ناپەھەتە، لە کام کاتدا کە ناسۆرە، داوی لێکەیت دیت بە دەم بەندە و یەو، گەورەترین و جوانترین دیاری، مندالتیک... کە ھەموو مەزۆفایەتی ناتوانی تەنھا ئەندامیکی بەدی بەیت، ئەمە یە پەروەردگار، شویتەواری دەسلاتی گەورەیی زاتی دەسلەمتی، ھەموو گەورە یە کیش شایەنی ستایشە.

بۆ ئەوانە ی کە خوی گەورە لەسەر نەبوونی مندالەو بەرناکەنەو کێ ھە یە جگە لە خوی گەورە پێیان ببەخشی، بۆچی تر پووناکەنە زاتیک کە دیاریەکی پێ بەخشیوون لە توانای مەزۆفایەتی دا نە پێشکەشیان بکات.

پەندو نامۆزگاریەکانی بەندی چوارەم

(۱) پەیمانی خویایی بریتی یە لەو پەیرەو پێرگراھە ی کە بۆ ھەموو تاکەکانی کۆمەڵ ھاتوو و پێویستە ھەول دێری کە بگە یە نریتە ھەموو تاکەکان ئیتر لەسە پانیکەو و تاپادشایەک، ھەرەک چۆن ئیبراھیم بە پادشای سەردەمی خۆی گە یاند.

ئەم پێوی ھەلگرانی پەیمانی خویایی و بانگخوازان بۆلای دینی خوا پێویستە ئەم راستیە باش بزانی و ھەردەم و بە ھەموو تاکەکانی بگە یە نەنن بچوکتیرینی فرسەت بدۆزینەو و بۆ گە یاندنی ئەم راستیە بە خاوەن دەسلەتان.

چونکە ئەمە فەرمانیکی خویایی یە بە پیغمبەرە کە ی داو و بۆ دواکە و توانیشی: ﴿کتاب انزل الیک فلا یکن فی صدک حرج لتذر به و ذکر ی للمؤمنین﴾ (الاعراف: ۲)

واتە: پەرتووکیک و پەیرەو پێرگراھیکمان بۆ نابە زاندویت، دلتەنگی و قورسای پووت تی تاگات و لە دلتدا نەبیت بۆ ئەو ی خەلکی پێ تاگاداریکە پتەو لە پۆژی دوا یی و سزای خوی و بیکی یە یاد خستەو ھەش بۆ ئیمانداران.

بەم دەقە قورئانیە دا مانایەکی پوون و ناشکرای بانگەوازی خوی دەردە کە ویت کە ماھییە تە کە ی بریتی یە لە ناگادارکردنەو ی ھەموو لە پێ لادەریک و یادخستەو ی ھەموو ئیمانداریک.

مانای لە پێشدا مە بەست لە هانتی ئەم پەیمانی خوی یانە بریتی بوو لە ناگادارکردنەو ی لە پێ لادراوان کە زۆریە یان دەسلەت دارن.

(۴) ئەم بەشە لە چیرۆکی نبیبراهیم (علیه السلام) گەورەترین و دیارترین پەندی تێدایە بۆ دەسەڵاتداران لە ھەموو کات و شوێنێکدا.

ئەویش بریتی یە لەوەی کە ھیچ کات، نەفس و دەسەڵات و تەختی زۆر توشی لەخۆبای بوونیان نەکات و لووت بەرزیان نەکات لە ئاستی خۆیاندا. چونکە ھەرچەندە دەسەڵات لە بەرچاوی مۆڵەکان گەورە بن لە بەرامبەری دەسەڵاتی خۆیدا بچوون و بی تەرزین.

بۆ پەند لە بەسەرھاتی نبیبراهیم وەرناگرن؟

ھەموو سەر زەوی و چوار دەوری و ھەموو دەسەڵاتی (نەمرود) دژی وەستا بەلام لە بەرامبەر ھیزی خۆیدا ھەموویان وەک پەتی (جالجالۆکە و ابوون)^(۱) ئەو بە چۆک داھاتنە کەسێ (نەمرود) لە بەردەم نبیبراهیم دا کاتێک ووتی من خوام! دەژینم و دەمرینم؟

دوای ھەموو ئەم لووت بەرزیاوە چون دیت بە چۆکدا، بۆ دەسەڵاتی خۆی بۆ دەردە کە ویت. ھەردەم دەسەڵاتداران پێویستە راستی بەک چاک بزانن و لە یادی نەکن و لە ناو جەرگەیی بیریاندا ھەردەم بێدەر و شیتەو، ئەویش ئەو یە کە کاتێک ھاتنە دوونیا بە پروتی ھاتن، وە کاتێکیش دەرفێنەو تەنھا چەند (مەتریک) خامی سپی دەبن لە گەل خۆیاندا.

ئیتەر دەسەڵات و سامان و خزمانی زۆر ھیچ سوودیان نیە ھەر وەک پەروردگارمان دەفەرموویت: ﴿یوم لا ینفع مال ولا بنون﴾

واتە: رۆژێک کە مال و مندال سوودیان نیە.

- بۆ مسۆگە کردنی ئەو رۆژە کام بەرنامەیان لە بەردەمدایە؟

- کام کاریان بۆ کردووە؟

بارە کە بیان زۆر گەرەبە ئەگەر ناگاداری خۆیان نەبن؛ بەڵە دوونیا دا خۆش بژین بەچی دەچی؟ زیانی نەبڕاوە بە تووڕەیی یەوہ چاوەروانیانە.

ئای چەندە ترسناکە ئەو دەقە قورئانییە پێرۆزەیی کە دەفەرموویت: ﴿ومن لم یحکم بما انزل الله فأولئک هم الفاسقون﴾ (المائدة: ۴۷)

واتە: ھەرکەس بە فەرمانی خۆی و پەیزەوی پەروردگار کارنەکات و پەیرەوی زیان نەبات بەرپێو، ئەو بەراستی ئەوانە، فاسقەکانن.

بادەسەڵات داران باش جاویک بخشیننەو بە کاری بەرپێو بردنیاندا.. بزانن چەندی

(۱) بۆ زیاتر تریگە یشتن و دلتیابوون لە دەسەڵاتی خۆی، سەیری تفسیری (فی خلال) بکە ج ۶

داستان پیغمبران (زبان نبیبراهیم (علیه السلام))

بهوشیوهیه که خوا بهرنامه‌ی بؤداناوه و چه ندیشی ثم ده قه به سیری دا ده چه سپی -
 باجاریکی تر گوی زپایه لی فرموده یه کی پیغمبرین (ﷺ): ((ما من عبد یسترعیه،
 یموت وهو غاش لرعیة، الا حرم الله علیه الجنة)).^(۱)

واته: هیچ به ننده یه که نه که کومه لیک پی بسپیژی که بیان بات به ریوه و سرکه وره یان
 بیت، کاتیک که ده مریت نه گهر مافی نه پاراستین و فیلی لی کردیتن.
 بهرامبر به مانه همووی خوی گوره به ههشتی له سر حرام ده کات.

نه وه ووتی (صادق الامین) ه، تنها نه وهی له سر بو پی تی گه یاندوین نیتر کام
 له ده سه لاتداران کاری پی ده کات نه وه باوه پی به خاوهن و ته خوی خاوهن و ته هیه و
 نه وه ش کاری پی تاکات بی گومان به قه د نه وه که سر (ژی ره) که، به یانی سه فره یکی
 دووردریژو زهویه کی (لماوی) ووشکی له به رده مدایه که زور ناره حتی ده کات، که چی هه ولی
 هه لگرتنی به لایه نی که وه چه ندیک نان و ناو نادات !!!

نیمام (ابن قیم جوزی) له باره ی مرؤف و مال و مندال و کرده وهیه و نمونه یه کی به رز
 ده هینیته وه که ده فرموویت: نمونه ی مرؤف و مال و مندال و کرده وه کانی وه ک پیاو تک وایه
 که سی برای هه بیت -

پاشان ده چیته سه فره یکی دوور دریژو ناخوش، له م سه فره دا هاوارده کات له هر
 سی براکی واته: مال و مندال و کرده وه - و پی یان ده لی: نه وه تا له م حاله دام که ده بینز و
 زور ناره حتم و له هه مو کات زیاتر لی ره پیویستم به نیوهیه بین به هانامه وه -

لیره دا یه که میان - مال - وه لأمی ده داته وه ده لی: من برات بووم تانه هاتبوویته ثم
 سه فره !! نیتر له م ساته به دواوه برات نیم!! پاشان هاوار له برای دووه میان ده کات -
 مندال و عه شیرت - نه ویش وه لأمی ده داته وه ده لی: منیش برات بووم هه تا نه وکاته ی
 که نامادم کردی بق ثم سه فره، به لأم لی ره دا به هیچ جوریک برایه تیت ناکه م و توانای
 یارمه تی دانی تو م نیه -

نالیره دا کابرا به ناسؤریه که وه ده لی: به راستی برایه کی خراب بوون و لی ره دا هیچ
 باشه یه کتان پی ته گه یاندم و نه هاتن به هانامه وه -

پاشان له کورتایدا بانگ ده کات له برای سی هم - کرده وه کان - و پی یان ده لی نه ی تو
 یارمه تیم ناده ی؟

(۱) رواه البخاری (۷۱۵۰).

داستان پیغمبران (الصلوة)

برای سینه‌م که کرده و کانیه‌تی له دونیادا له لاه لاهی ده‌داته وه و ده‌لی: من هاوه‌لت بووم له‌ش ساغیتدا و له‌خوشیتدا و نیتساش هر هاوه‌ل و براتم، وه له‌گه‌لتدا بووم که سواریوویت بوئم سه‌فهره، وه له‌رنگه‌شدا هر هاوه‌ل و براتم و بق کوئی گه‌یشتی نه‌وا له‌گه‌لتدام وه هرده‌م له‌هموو شوینیک له‌گه‌لتدام و لیت جیانا بمه‌وه !!

نالی‌ره‌دا کابرا ده‌لی: به‌راستی تو باشترین و چاکترین هاوه‌ل و برابره‌ک بوویت بق من، که‌چی من نه‌زان بووم زیاتر (فضلی) نه‌و دوانه‌ی ترم دابوو به‌سه‌ر تودا، خوزگه‌ وه‌ختی خوی له‌دونیادا هه‌قی تو م بزانیایه و زودتر له‌گه‌لتدا خه‌ریک بوومایه.^(۱)

ده‌ی باخه‌لکی به‌گشتی و ده‌سه‌لاتداران به‌تاییه‌تی پیزی نه‌م هاوه‌له‌یان برگن چونکه له‌سه‌فهره ناسوره‌دا ته‌نجا نه‌و دیت به‌هانایانه‌وه.

باچیتر ده‌سه‌لاتداره‌کان (نه‌مرود) ناسا نه‌بن و په‌په‌وی کومه‌لگه‌یان به‌شیتوه‌یه‌ک بکن که‌خواه‌نی هموو ده‌سه‌لاته‌کان ده‌یه‌ویت به‌لکو له‌پوژی دایدا بینه‌یه‌کیک له‌و کومه‌له‌که‌سه‌ی که‌له‌پوژی دایدا له‌ژیر سیبهری خوی گه‌وره‌دان که‌هیچ سیبهریک نیه‌ته‌نجا سیبهری نه‌ونه‌بییت.^(۲)

(۳) خالیکی‌تر له‌په‌ندو ناموزگاریه‌کانی نه‌م چیرۆکه‌ په‌یوه‌سه‌ت ده‌بییت به‌بانگ خوازانه‌وه، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌که‌بانگخواز هرده‌م ده‌بییت له‌کاتی کاری بانگخوازیدا شیتوه‌ی گفتوگوو مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ل به‌رامبه‌ردا به‌شیتوه‌یه‌کی پوون و ناشکرابیت، واته‌به‌رامبه‌ری‌تی‌بگات و وه‌ری‌بگریت.

له‌وانه‌یه‌ خوینهری بلتی: نه‌م خاله‌ په‌یوه‌ندی چیه‌به‌باسه‌که‌وه؟

نه‌وا بق وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت کلیلی زانیاریه‌کانی قورئان مفسری به‌ریز نیمام (فخرالدین الرازی) که‌ده‌فه‌رموویت: (له‌وانه‌یه‌یه‌کیک بپرسی بلتی له‌زود شوین له‌قورئاندا خوی گه‌وره‌ باسی مردنی پیش زیندووکردنه‌وه کردوه وه‌ک ﴿کیف تکفرون بالله وکتیم امواتا فاحیاکم﴾ وه‌له‌ شوینیکی‌تردا ﴿الذی خلق الموت والحیاة﴾ وه‌له‌شوینیکی‌تردا ﴿والذی یمتیئ ثم یمین﴾.

(۱) عدة الصابرين ونخبة الشاکرين/للعلامه ابن قیم الجوزیه/ (ص: ۲۳۶).

(۲) نه‌م روتیه‌ مانای له‌رموده‌یه‌کی پیغمبره (ﷺ) که‌ده‌فه‌رموویت ((سبعة یظلهم فی ظلّه یوم لا ینزل الا ظلّه: امام عادل...)) تاکوی له‌رموده‌یه‌که‌ بخاری (۶۶۰) و مسلم (۱۰۲۱) روایه‌تیان کردوه.

داستانى پيشه مبران **ژيانى نيبراهيم (الکبر)**

له م ده قاندا هم مووى مردن پيش زيندوو بوونه وه كراوه ئه ي بوجى نيبراهيم له گه ل
(نمروددا) ده لى (ربى الذى يحيى ويميت) و زيندو كردنه وه پيش مردن ده كات؟
پاشان نيمان (فخر) ده لى وه لاهه كى نه وه يه:

(المقصود من ذكر الدليل اذا كان هو الدعوة الى الله تعالى وجب ان يكون الدليل فى غايه
الوضوح، ولا شك ان عجائب الخلقة حال الحياة اكثر، واطلاع الانسان عليها اتم، فلا جرم وجب
تقديم الحياة ههنا فى الذكر)^(۱)

واته: مه بهست له هينانه وهى به لگه نه گه ر بؤ كارى بانگخوازي بيت بؤلاى خوا؟ نه وا
پيويسته نه به لگانه ي كه ده به ينينه وه له ويه پى پوونى و پووشنى دا بيت، واته به رامبه ر تى
بكات و نالوز نه بيت به لايه وه، وه گومانى تيدانیه كه نه يتيه كانى دروست كردن له ژيانى مرؤدا
زۆرتره، وه كه له مردن، وه مرؤف له به رچاويداو ده بيينى باشتر له وهى كه مردن و دواى مردن
بيينى، له به رنه وه پيويست بوو كه نيبراهيم له م شوينه دا، باسى ژيانى بخاته پيش مردن،
چونكه (نمرود) واتى ده گه يشت.

به لى... له م روتانه ي نيمان (فخرالدين) دا كومه لىك له په ندو ناموزگارى باش
ده رده كه ويت كه ده بيت بانگخواز نه و پوونى و پووشنى به له ووته ي دا هه بيت له گه ل به رامبه ردا.
به تا بيه تى نه مرؤى پابوونى نيسلامى زۆر پيويستى به م پوونى به هيه له گوفتارو
په فتارى دا، چونكه زۆريك ته مرؤى به ده ووريدا دروست كرلوه له هه موو لايه كه وه گومانارى ده كرى.
له لايه كى تر وه هه رده م خه لكى پاستى و پوونى له به رچاوه گه شو دياره.

(۴) كوچ كردنى نيبراهيم و به جيه يشتنى هه موو يادگار به كانى ژيانى گه وره ترين و
به رزترين نمونه ي بانگخوازي و گه وره ي نرخی نيمان ده رده خات.

نه وه ده رده خات كه سه لامه تى نيمان زۆر له پيش سه لامه تى جهسته وه يه ، هه موو
كارىك ده بيت بكرىت له خزمه تى پاراستن و خزمه ت كردنى دا له به رنه وه ي رزگار كرى
خواه نه كه يه تى له رۆزىكدا ﴿يوم لا ينفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم﴾.
سه لامه تى دلش به نيمان نه بيت به هيج شتىكى تر نيه.

نيبراهيم له به ر خوشحالى جهسته ي و پاراستنى ژيانى كوچى نه كرد به لكو ته نها
مه بهست له م كوچ كردنه دا برىتى بوو له پاراستنى نيمان و سه ركوت نه كردنه وهى به نازادى
به ندايه تى كردنى.

(۱) تفسير الكبير (مفاتيح الغيب)/للإمام فخرالدين/ج(۷ - ۸) (ص: ۲۴).

هروه ماموستای پایه به رزی نیسلام (سید قطب) ده فہرموویت: (انہ لم یہاجر للنجاۃ.. ولم یہاجر إلی أرض أو کسب أو تجارۃ، إنما ہاجر إلی ربہ متقربا لہ ملتجاء إلی حماہ ہاجر إلیہ بقلبہ وعقیدتہ قبل أن یہاجر بلحمہ ودمہ، ہاجر إلیہ لیخلص لہ قلبہ ویخلص لہ کیانہ کلہ فی مہجرہ)^(۱)

واتہ: کوچی نہ کرد بق نہ وہی بحویتہ وہو پزگاری، یاخود کوچ بکات بق بہ دست ہینانی مال و کاسبی! بہ لکو کوچی کرد بولای پەروردگاری بق نزیک بوونہ وہ لی و خودانہ پال مولگای سوزی،

کوچی کرد بولای پەروردگاری بہ دل و باور پیرہ وہ پیش نہ وہی کوچ بکات بہ جہستہ و خوینی، کوچی کرد بق نہ وہی تہ نھاو بہ تہ نھا نہ و پیرستیت و کسب تر، دلی تہ نھا بق نہ وہی و ہموو ژبانی تہ نھا بق نہ و پەروردگارہ کوچکاتہ وہ لہ کوچہ دا.

بہ لی... دہ بیت ہموو کارہ کان لہ ہر خاتری پەروردگاریت و بق نہ و بیت و تہ نھا پەرزامہ ندی پەروردگاری تیدابیت.

نبیراہیم دہ یوانی پہ شیمان بیتہ وہ کوچ نہ کاتو جہستہی سلامت بیت، بہ لام نایا کردی؟ - محمد (ﷺ)، کاتیک کوچی کرد بق (مدینہ) لہ ہر خاتری جہستہی نہ پڑی بہ لکو ہموو خوشی و باشی دونیای خرایہ ہر دہمی کہ از لہ م بانگہ بہینت و کوچ نہ کات بہ لام ہر کردی چونکہ لہ و شویتہ دا نیمان سر رہستی خوبی بہ دی دہ کرد.

نہ پڑی شوین کہ وتوانی نیسلامیش، ہر دہم دہ بیت نہ مہ بق چون و ہستیان بیت لہ کام دانیشتن؟ لہ کام شوین؟ لہ گہ ل کی؟ چونی؟ بہ چی؟ نیمان کہ م دہ کات و زہرہ ردار دہ بیت بق نیمان نہ وانہ جی بہینت و کوچی لی بکن^(۲)

وہ بہ ہمان شیوہ لہ ہر کام لہ مانہ دا ہست بہ زیاد بوونی نیمان و سر رہستی نیمان کرا نہ وا بہ رده وام بیت لہ سہری و خوشحال بیت کہ نیمانہ کہی لہ سہ لامہ تیدایہ نہ مپوش لہ ہموو شتہ کان زیاتر پتویستیمان بہ کوچ کردنہ لہ تاوان نہ ک لہ ولاتمان چونکہ سو پاس بق خوا گہ لہ کہ مان خوی ناسیوہ و پیتغہ مبرہری خوی ہہ لپژاردوہ..

(۱) فی ضلال القرآن/سید قطب/ج ۶/ (ص: ۱۰۰) /لیروت لبنان.

(۲) نہ م روتنہ نہ وہ ناگہ بنی کہ مروف کہ نارگیر بنی بہ لکو دہ بیت پزیشکی نہ خوشیہ کان بق چواردوہ، بہ لام نہ گہر بہ میچ رنگہ بہ ک چارہ نہ مارہ کہ نبیراہیم بہ سہری ہات، پاشان بیتہ پزیشک لہ ناو کلزمہ لیکتری دا.

== داستان پيغمبرهيران == ژيانس نبيبراهيم (عليه السلام) ==

(۵) به پري کردني کارواني دينداري له سره تاي هاتنيه وه - واته له نادم (عليه السلام) وه تا - محمد - (ﷺ) - جي دهستي نافر تاني تيدا دياره و ناشکرايه .
 نه وه تا گوره ترين کارتي که ناوه دان کردنه وه ي زه وي به به تهنيا به (نادم) ناکري نه گره (حواء) نه بيت .

- نبيبراهيم له گه ل (ساره) نه بيت کوي چ ناکات و هروه ها .

- (ايوب) (عليه السلام) - له کاته ناسوره کاني ژيانيدا که هه موو خه لکي پشتي لي هل ده کات خيزاني به لايه وه ده بي .

- محمد (ﷺ) زوريه ي ژيانس خيزانه کاني گه و ره ترين يارمه تي دهر ي بوون به تاييه تي (خديجه و عائشه) (ﷺ) .

- زوريه له هاره لان خيزانه کانيان گه و ره ترين ته واره کريان بوون وه ک (رقيه) خيزاني (عوسمانی کوري عه فان) که کوي له گه لدا ده کات بوي حه شه .

نه م ميژوهه نه وه ده سه لميني که هه رده م دينداري و بانگخواري و خزمه ت به م به رنامه خويي يانه ، بالنديه که دويا له کي پياوان و نافر تانن

به تاييه تي نه موي رابووني نيسلامي پتيوستي به چه نده هاي له و جوره هيه که بينه هاوشاني براکانيان و بينه مهيداني خزمه ت کردني نيسلام ، به داخه وه نيستاش زوريه له موسلمانان واتيده گن که نه م کاره له سرشاني خوشکان نيه !! !

که نه مش بي تاگايي به له ده قيني ووتسي خوي پوره رديگار که ده فهرموويت :
 ﴿المؤمنون والمؤمنات بعضهم اولياء بعض﴾

واته : نيمان داران له نيرو له مي به کتري ته واره کزن و يارمه تي دهر ي به کتري .

نايا گه و ره ترين يارمه تي دان نه و يارمه تي به نيه که بوي سرکه و تني ديسي خويه ؟ هروه ک چون چه ند زاتيک له نافر تان له سرده مي پيغمبره ي نيسلامدا (ﷺ) نوانديان ، نمونه ي به کم شهيدی نيسلام (سميه) خوي لريزي بيت ، که ده بيت به کم قورياني له پيتاوي په پروه ي خويدا .

(۶) نه و مرفانه ي له ژيانس دو نيادا بانگيان لده کري بولاي په پره و پرپرگرمسي خويي ، به لام وه لاميان نيه و به لکو له زوري کاتا دزايه تيشي ده کن ، له پوري تيکي ترسناکي وه ک پوري دواييدا حاليان له حالي باوکی نبيبراهيم باشتر نابيت .

به راستي نامويه ، خه لکي چاک و باش ده زنان که نه گره له م ژيانس دنيا کورت و که مه دا

به گویی پی پیره وی خویسی نه که ن و نه چن به پیره، ئەوا ژبانیکی هه تا هه تایی له ناسۆری و ناره حه تایی نا. ئەبن، به لام هه ر پشت هه ئده که ن !! .

- کام له و خه لگانه هه ز ده کات له پۆژی دوایدا بپارپیته وه بئیی: خوی گه وره ته نها نه مجاره بمگیره وه ئەوا چاکه ده که مو باش ده بم، به لام گه پانه وه نه بیته .
- کام مروف ده توانی چهنه چرکه به ک بشکریه ک له ناو دهسته کانیدا پابگری و به رگه ی گه رمیه که ی بگریته ؟

- کام له نیتمه ده توانین پۆژیک هه تا ئیواره له به رده م سووره ی هه تا ودا بووه ستین؟ له کاتیکی که ته نها پۆژیکی قیامه ت په نجا هه زار ساله !

به راستی خه لکی له غه فله تدا ده ژین و بئ ناگان له و پۆژی که چاوه پئیانه و به پۆکیان ده گری ﴿اقرب للناس حسامهم وهم في غفلة معرضون﴾ (الانبیاء: ۱)
به تاییه تی خه لکانی نه مپۆی جیهان نه گه ر وه لامی ئەو هه موو بانگخوازانه نه ده نه وه ، ئەوا به راستی لای په روه ردگار هه چ جۆره بیانوو به کیان نامینی ، چونکه سوپاس بۆ خوا نه مپۆ له هه موو مزگوت و مالتیکدا بانگخوازان هاوای له خه لکی ده که ن بۆلای دینی خواو پزگاریان ده که ن له نه هه مه تیه کانی ئەو پۆژه ناسۆره .

جاهه رکه س ده یه ویت رز گاری بیته له و پۆژه ناهه مواره و عاقیبه تی وه ک باوکی نیبارهیمی ئی به سه ر نه یه ت ئەوا باوه لامی بانگخوازان پۆکی خوا بداته وه له پۆژی دوایدا لای په روه ردگاری سه ر به رز بیته .

﴿اتبوا ما أنزل إليکم من ربکم ولا تتبعوا من دونه أولیاء قليلا ما تذکرون﴾ (الاعراء: ۲)
۷- خالتیکی له م به شه چیرۆکه راستیه کی زۆر گه وره ده رده خات له پۆژانی ژبانی مروف دا ، که بریتی به له په نابردنه به ر هۆکاره کان و پاشان پشت به ستن به خوی گه وره .

نیبراهیم کاتیکی کۆچی کرد بۆ ولاتی شام بیسی که قات و قریه و بئ پۆزیسی روهی تینکردوه ، نه بووت نیت من له م شوینه دا ده مینمه وه هه تا خوا شتیکم بۆ ده کات !!! ، به لکو هۆکاری گرت به رو کۆچی کرد بۆ میسر ، ئەمه ش نامۆزگاری و په ندیکی زۆر به نرخی تیدایه بۆ نه مپۆی پابوونی ئیسلامی و موسلمانان که به هه موو توانایه کیانه وه هۆکاره کانی ماددی بگرنه به ر بۆ خزمه ت کردنی بانگه وازی خوی و پۆنه چن له مانای (توکل علی الله) ، (قضاء و قدر) داو بلتین ئەمه قه ده ره ده بی وایی .

نهم جوره هسته پیلانی دوژمنانی دینی خویبه و نهمامی پرویتنراوی دهستی نهوانه له کیتگی بیبری موسلمانان دا^(۱)

(۸) داواکردن و پارانه وه له خوی گوره پیشه ی نیمان داره پتویسته نه و نیمان دروست ببیت بۆ موسلمان که کام شتیک زۆر گرانه و مرۆف توانای به دیهیتانی نیه ، نهوا به داوا کردنیکی به کوۆ له خوی گوره دیته دی .

ههروه ک چون خوی گوره نیسماعیلی به خشی به نبیبراهیم (علیهم السلام) ، که هه رگیز له زیری مرۆف داو له توانای مرۆف دانیه ، پتویسته به نده کان به گشتی و بانگخوزان به تایبه تی نه و راستیه بزنان که هیچ کام له شته کان لای خوی گوره گران نییه و ، نهوانه ی که هیواو ئاواتیان له دل دایه به راستی و به پاکی داوا له پهروه ردگاریان بکن و پر است گۆبن له گه لیدا ، نهوا هه موو ئاوات و ئامانجیکیان بۆ دیتیته دی و بی ئومیدیان ناکات .

(۱) بۆ زیاده نیکه یشتن له م پیلانه سهیری (اجنحة المکر الثلاثة) بکه - عبد الرحمن حسن حنبله العیدانی

بہندی پیتجہم

کۆچ کردنی ھاجرو ئیسماعیل (علیہ السلام) بۆ مەککە.

نازیزان.. پاش ئەوێ که ئیبراهیم و سارو ھاجەر، بە مەرۆمالاتو ھە گەرانیو ھە بۆ شام و خوای گەرۆ ئیسماعیلی بەخشی بە ئیبراهیم لە ھاجەر، پاش ماوێک سارو ھاجەر ھەندی ناخۆشی لە نیوانیاندا دروست بوو، ئەویش بەوێ که ھاجەر مندالی بوو بەلام سارو نەزۆک بوو. ^(۱) لە بەر ئەو سارو داوای لە ئیبراهیم کرد کہ بیگوزیتتو ھە بۆ شوئینیکی ترو لە بەرچاوی نەبیت.

بەلێ.. ئیبراهیم (علیہ السلام) ھاجەر و ئیسماعیلی (علیہ السلام) ھەلکرت و کۆچی پی کردن بۆ مەککە، کہ ئەوکاتە زەویەکی ووشک و بی ئاو بوو، ھیچ کەسێکی لێ نیشته جێ نەبوو ^(۲) وە کہ ئەوکات ئیسماعیلیش شیرە خۆرە بوو.

پاشان لە شوئینی ئیستای کەبە نیشته جێ کردن، و بەجێ ھیشتن، لێرەدا ھاجەر داوای ئیبراهیم دەکەوێ و ھاواری لێ دەکات:

بۆ کوی دەبۆی بەتەنھا بەجیمان دەھێتلی لەم شیوہ چۆلەدا؟ چەند جارێک ئەمە دووبارە کردو ھە، بەلام ئیبراهیم ھەر وەلامی نەدەدایەو ھە.

پاشان ھاجەر ووتی: ئایا پەرۆردگارت ئەم فەرمانە پی کردویت؟

ئیبراهیم وەلامی دایەو ھە: بەلێ

ھاجەر کہ ئەم وەلامە بیست ووتی: ئەگەر خوای گەرۆ فەرمانی کردبی، ئەو پی

بەشمان ناکات.

ئالەم سات و ھەختە زۆر سەختەدا ئیبراهیم (علیہ السلام) پوو دەکاتە پەرۆردگار و پی

دەسەلاتی خۆی بە دەسەلاتی خوای گەرۆ دەسپێری و دەفەر مویت:

﴿رَبَّنَا آسَكُنْ مِنْ لَدُنِّي بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ رَبَّنَا لَقِيْمُوا الصَّلَاةَ

فَاجْعَلِ الْفِتْدَةَ مِنَ النَّاسِ قَوْمِي الْيَهُمِ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (إبراهيم: ۳۷)

واتە ئەم پەرۆردگارە، بەشیک لە ئەو کەم لەم زەویە چۆل و بی پو ھەکی لای مائە

پاریزواو ھەکت لە ھەموو دەست درێژەک جێگیر کرد، ئەم پەرۆردگارە چاوی بەزەبی

(۱) قصص الأنبياء / ابن كثير / (ص: ۱۲۸) الطبعة المخرجة.

(۲) رواه البخاري / قصص الأنبياء / ابن كثير / (ص: ۱۲۸).

بہ سہریاندا بیتہ بقئوہی بینہ نویژ خوینان لہ دہوری ئم مالہ، وہ خہ لکانیکی باشو خیرخوازیان بولا بہرہ کہ جیگیر بن لایان وہ پتیاں بہ خشہ لہ ریزی بقئوہی سوپاس گوزارت بن بہ نویژو پارانہ وہ^(۱)

بہ لئی.. خوای گہورہ وہ لامی ئو داوایہی ئیبراھیم پیغمبرہی دایہ وہ ہر وہ ک باسی لیوہ دہ کہین: ہاجر (ﷺ) بہ گوتی فرمانی خوای گہورہی کردوو نارامگری نواندو لہ گہل ئیسماعیلدا (علیہ السلام) مانوہ جا پاش ئوہی کہ ہموو ئو ئاوی کہ پتیاں بوو تہ او بوو بہ پادہ یہ ک ئیسماعیل توشی تینقوتیہ کی نذر بوو کہ بیتاقہ تی کرد، ہاجریش بہ بینینی ئم دیمہ نہ پر لہ بہ زہی یہ، نارامی لہ بہر براو لہ تاودا خہ ریک بوو بی ہوش بیت۔ پاشان بہ پاکردن چووہ سہر بہ زایی (الصفا) کہ سہیر بکاتو بگہ پی بہ دوا ی ئاودا بہ لام نہ بوو، جاریکی تر نذر بہ شپرزہی دہستی کردہ وہ بہ گہران تا چووہ سہر بہ زایی یہ کی تر کہ ناسراوہ بہ (المروۃ) بقئوہی گہران بہ دوا ی ئاودا بہ لام ہر نہ بوو۔

ئم ہر پاکردنہی بقوسہر (صفا و مروۃ) حہوت جار دوویارہ کردہ وہ، کہ پیغمبر دہ فہرموی (صفا و مروای خہ لکی حہج لہ م بہ سہر ہاتوہ ہاتوہ و خوای گہورہ لہ ریزی ہاجر و خہ مخوری بقئوہی مندالہ کہی کردو تیتہ بہ شیکی حہج۔^(۲)

پاش ئم ہموو ہاتوو چوو شپرزہی یہی ہاجر، لہ کوتاییدا لہ سہر بہ زایی (مروۃ) فریشتہ یہ ک ئاوی (زہ مزہم) ی پی پیشان دہ دات، و بہ فرمانی خوای گہورہ ہ لڈہ قولئی، و ہاجر و ئیسماعیل (علیہ السلام) لی دہ خونہ وہ و فینکی رہ حمہ تی خوایی بہ دل و دہرونیاندا دیت، پاشان فریشتہ کہ بہ ہاجر دہ لئی: مہ ترسہ و خہ مہ خق، لہ م جیگہ یہ دا مالیک ہ یہ بقئوہی گہورہ، کہ ئم مندالہ و باوکی بینادی دنین پہرہ ردگاریش خاوہ نہ کہی لہ رہ حمہ تی بی ہش ناکات۔^(۳)

دوا ی ماوہ یہ ک لہ دہر کہ و تنی ئاوی زہ مزہم، خوای گہورہ پارانہ کہی ئیبراھیمی گیرا کردو ئم اوہی پی بہ خشینو خہ لکیشی لا جیگیر کردن، کہ ئم ہی خوارہ وہ بہ سہر ہاتو گہ پتی۔

(۱) تفسیر المقتطف / د . مصطفی خرم دل / (ص: ۴۵۰)۔

(۲) مع الانبیاء / عفیف طبارة / (ص: ۱۲۲ - ۱۲۳)۔

(۳) قصص الانبیاء / ابن کثیر / (ص: ۱۲۷) / الطبعة المخرجة۔

داستانى پيغمبهيران

- له و بيا بانه وشكانه دا جوړه بالنده يه كه هيه به سر هر شويتنيكدا بسورپته وه، نه وه نيشانه يه له سر نه وه ي كه له و شويتنه دا (ناو يان لاک) هيه .

- كومه ليك له خلكي گه پركيش كه له ممله كه تي (سبأ) وه هاتيون پاش پوخاندني سده ي ناوه كه يان كه كون بوو به لام نه يانتواني چاكي بكن له يه من، نه وه بوو نه و سده پوخوا و ولاتيان نوقمى ناو بوو، نه و ناوه يان به جي هيتشت و پوويان كرده وولاته عه ربه يه كافي ده وريان.^(۱)

كومه ليك له خلكي نه م ممله كه ته كه قبيلې (جرهم) بوون له قحطانيه كان، پوويان كرده مكه، كاتيك له بيا بانه كه ي چواره وري مكه لايان دا له پووي خواروي يه وه، نه م بالنده يان به دي كرد له سر نه و شويتني نيسماعيل و هاجر كه به لگه بوو له سر نه وه ي كه له و شويتنه دا ناوه دانېه كه هيه . واته ناو يان لاک، له بهر نه وه نيردراويان نارد كه هه واليان بق بيتني، له گه پانه وه دا هه والي بووني ناوي بق هيتان.^(۲)

پاشان هه ستان و چونه لاي هاجرو نيسماعيل و داوي نه وه يان لي كرد، كه پريگه يان پي بدات نيشته جي بن له و شويتنه دا، هاجريش پزي بووني خوي نيشان دا، نيسماعيل كاتي گه وړه بوو ژني لي هيتان و هه له مانيشه وه زماني عه ربه ي فير بوو، چونكه له وه وه وپيش زماني عه ربه يان نه ده زاني به لگو (عبراني يان سريالي) قسه يان ده كرد (واته نيسماعيل و هاجر)^(۳)

هه له بهر نه م هوي يه كه به پيغمبه ر محمد (عليه الصلاة والسلام) ده لين له نه وه ي عه ربه ي (مستعريه) ن واته له بنه په تدا عه ربه نه بوون به لگو بوون به عه ربه، چونكه له نه وه ي نيسماعيل (عليه السلام) پيغمبه ره.^(۴)

به لي... هه موو كات به م شيوه يه ره حمتي خوايي ده پريژيت به سر نه و به ندانه دا، كه چاوه پري سوزي نه ون، نه گه ر بيت و له به بيا بانكي چول و ووشكيشدا بي، نيتر با هه موو مرقا يه تي بي ناگابن له نه هه مته يه كان، ته نها خواي گه وړه ناگادار بي نيتر با هه موو يارمه تي به كان بپرېت، ته نها يارمه تي خواي به سه ته نها داوي لي بكرې كام شت له ژيري مرقدا ناسته نگو و نايه ته دي قودره تي خوايي ده به يتيته دي و ديت به يارمه تي به نده راستگوكاني يه وه، هه روه ك چون هات به ده م هاجر و نيسماعيل بي ده سالاته وه.

(۱) تاريخ الاسلام / حسن ابراهيم حسن / ج ۱ (ص: ۸-۹).

(۲) قصص الانبياء / ابن كثير / (ص: ۱۲۹) / الطبعة المفرجة .

(۳) تاريخ الاسلام / حسن ابراهيم حسن / ج ۱ (ص: ۱۱).

(۴) رحيق المختوم / صلى الرحمان المبارك فوري / (ص: ۴) / ۱۳۹۷

مل که چ کردنی نیسماعیل (علیه السلام) له ناستی فرمانی خوابیدا

به شتیکی تر له به سهر هاته کانی ژبانی نبیراهیم (علیه السلام)، په یوه سته به نیسماعیل پیغمبره کوربه و تووشی تاقی کردنه و یه کی گوره ی ده کات، نه ویش به وهی کاتیک نیسماعیل گوره ده بیت و هه زه کاره، خوی گوره کور و باوک ده خاته تاقی کردنه و یه کی گوره وه، که له خه وی نبیراهیم دا فرمانی پی ده کری له لایه ن په روه ردگاره وه، که نیسماعیل سه ریبری!!

هه روه ک قورشان باسی لیوه ده کات و ده فرمویت ﴿لَلْمَلَأَ بَلِغَ مَعَهُ السَّعْيِ قَالَ يَا بَنِي آدَمَ ارْأَى فِي الْمَنَامِ إِنِّي أَدْخُلُكُمْ...﴾ (الصافات: ۱۰۲).

واته: نهی کورپی شیرینم له خه ودا فرمانم پی کراوه له لایه ن په روه ردگاره وه که سهرت بپریم!!^(۱)

به راستی تاقی کردنه و یه کی گوره یه، نیمانی ده ویت هه لیکری قه لایه کی پته و له باوه پری ده ویت، گوره یی به کی له وه دا خوی ده بینیته وه که داوی (پوچ) ده کات، خۆشه و بست ترین شته له ژبانی مرفوذا.

به لئی نبیراهیم نه م هه واته ده دات به کورپی شیرینی که تاکه پۆله یه تی له داوی نه و هه موو پیرییه!! پاشان لئی ده پرسی که تو ده لئی چی کورپی شیرینم؟ ﴿لَا تَنْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾ (الصافات: ۱۰۲).

نه م یه جوانترین و به رزترین پله ی په یوه ندی نیوانی باوک و کور، زۆر به سوژه وه، به دل گوشراوی یه وه، به سهر دانه واندنه وه ده لئی: تو ده لئی چی کورپم، نه مه فرمانی خودایه و داوی گهردنی تو م لئی ده کات؟

نهی نه بیت وه لایه نیسماعیل (علیه السلام) چی بی که هه موو کاره کان له سهر گهردنی نه و هه ستاوه و چاره پری وه لایه یه تی؟

کورپی خواناس و پوو له خوا به گوره ترین و دلیرترین ده نگه وه، به وپه پری مل که چی له ناستی نه و په روه ردگاره دا که یه که م جار نه می به خشی وه به باوکی پیری ده لئی: نهی باوکی شیرینم هه چی فرمانت پی کراوه له لایه ن خوی گوره وه به جی بی بهینه!!

(۱) فرموده به که هه به له پیغمبره وه گپروه ته وه که فرمویتی: خه وی پیغمبران نیگابه (وحی) به . (رؤیا الانبیاء وحی) (رواه البخاری).

داستان پیغمبرهبران // ثیانی نبیبراهیم (علیه السلام) ۱

﴿قَالَ يَا اِبْنِيَ اَفْعَلْ مَا تَوَمَّرُ سَتَجِدُنِي اِنْ اَللّٰهُ شَاءَ مِنْ الصّٰبِرِيْنَ﴾ (الصافات: ۱۰۲).

واته: نهی باوکی شیرینم چیت فرمان پی کراوه جیبه جی بی بکه انشاء الله له نارا مگران ده مبینیتوه له سهر نازاری نو سهر برینه !!!

به لئی... پاش نه وهی که کوپو باوکی خواناس خویان ته سلیمی فرمانی خوی گه وره کردو به پپه پی دامه زوای پی وه هاتنه ژیر باری نه م فرمانه ی خوی گه وره، ده ست کرا به به جی هینانی فرمانه که ی خوا، که ده چینه خدمت قورنانی پیروز بزاین چون وینه ی نو رود او ده مان بؤ ده کیشی، ده فرموویت: ﴿فَلَمَّا اسْلَمَا وَتَلَّ لِلْحَبِيْبِ﴾ (الصافات: ۱۰۳).

واته: پاش نه وهی که کوپو باوک ته سلیمی فرمانی خویان بوون، نبیبراهیم نیسماعیلی دابه زه وی دا له سهر لایه کی، که ناماده ی کرد بؤ سهر برین، وده مووچاری له زه وی دا.

چهنده گرانه خویته ری نازیز... نه مه نهوپه پی به رزی پیشانی مرقایه تی ده دات له گوئی پرایه لئی کردن و خۆبه خت کردن له لایه ن باوک و کوپکی نیمانداره وه.

ابن کثیر له رافه ی نه م ده قه دا ده فرموویت: (صرعه علی وجهه لیدبجه من قفاه لایشاهد وجه عند ذبجه لیکون اهون علیه)^(۱)

واته: له سهر ده م و چاو دای به زه وی دا، بؤ نه وهی له پشته ملی به وه سهری به پی و ده موچاری نه بینو و هه ست و سۆزی بووژینی.

نای... چهنده ناسۆره و چهنده تاله، باوکیک جهرگی خۆی به ده سه کانی خۆی له زه وی دا خستوه و کۆتایی به ثیانی ده هینی، له هه مان کاتیشدا فرمانی خوی و ده بیته به جی به پی ری.

له ناو نه م هه موو روداو ویزدان هه ژیتانه دا، نیسماعیل سه بیرکی باوکی پر له سۆزی ده کات که ته نها چهنده ساتیک ماوه له ژیاندا چاوی به چاوی ده که ویت و ده لئی: نهی باوکی شیرینم پاش نه وهی که پرجم درده چیت هیچ پارچه قوماشیک نیه که تیتیدا کفم بکه ی ته نها نه م کراسه سپی به م هه یه بیدرپته له به رمداو، له دوی مردنم تیم بنالیتنه^(۲) به لام ناخو خوی گه وره به و هه موو سۆزو به پرهمی به ناگاداری مهرگی به بنده کانی نه بی، نایا نبیبراهیم به جی ده هینلی که نیسماعیل سهر به پی؟

نه خیر... هرگیز له گه ل به زه یی خوی گه وره دا ناگونجی بؤیه کاتیک که هه ولئی دا که ندنی کراسه که ی ده دات و ده بیدرپتی له به ری نیسماعیلدا له لایه ن خوی گه وره وه بانگی لی

(۱) تفسیر القرآن العظیم / ابن کثیر / ج ۴ / (ص: ۱۴) / الطبعة المحققة .

(۲) نیین عه باس ووتویه تی / تفسیر القرآن العظیم / ابن کثیر / (ص: ۱۴) - ج ۴ -

== داستان پیغمبرهبران == ژبانی نبیراهیم ==

ده کری، که نبیراهیم نه وهی خوی گوره ویستی لیت له خه وه که تدا به جیت هیناو به پراستی ههستان به به جی هینانی فرمانی خوا، که ههستایت به سه برینی کوره که ت.^(۱)

پاشان خوی گوره وه سفی نه م تاقی کردنه وه گوره به ده کات که به سه نبیراهیم نیسماعیلدا پوری داو ده فهرموویت: به پراستی نه م تاقی کردنه وه به، تاقی کردنه وه به کی گوره به و پراستی نیمانی تیدا ده رده که ویت.

﴿ان هذا هو البلاء المبين﴾ (الصفات: ۱۰۷).

له پاداشتی نه مه دا خوی گوره به رانیکی بق ناره خواره وه که سه ری ببری له جیاتی نیسماعیل ﴿ولديناه بذبح عظیم﴾ (الصفات: ۱۰۷).

له لای جمهوری زانایان و مه شهوره که نه و به رانه، به رانیکی سپی و چاو زقد په شو شاخ گوره بووه.

له م به سه هاته وه قوریانی کردنی جه ژنی قوریان که چوار پژه لروست بوو، وه بووه سوونه تی ئومه تی محمد (ﷺ)، که نه گه ه بیت سونه ته جه ژنان به ران بکری به قوریانی.

به لئی نازیزان.. تاقی کردنه وه کانی خوی گوره پیویستی به نارام گری زقد هه به و پیویستی به نیمانی دامه زوا هه به، نه م تاقی کردنه وانه ش ته نها بق ده رختن لایه نی پاستگی و ناپاستی باوه په، که داواکارین له خوی گوره بمان کاته نه و که سانه ی که نارامگر ده بیت له ناستیاندا (لمین)^(۲)

هه ره له بهر نه م هه مو نارامگری به ی نبیراهیم بوو که خوی گوره له پاداشتی دا ده فهرموویت:

﴿وتركنا عليه في الاخرين سلام على ابراهيم كذلك لجزى المحسنين انه من عبادنا المؤمنين﴾ (الصفات: ۱۱۱)

واته: نه وه نده شایه نی ریز بوو، کردمانه به کی که نه وانه ی دوی خوی که دین، له سه ره زمانیان وه به چاک باسی لی بگن، سه لام و ستایش بیت له سه نبیراهیم، نا به م جهوره پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه، به پراستی به کی که بوو له به نده باوه پرداره کانمان.

(۱) قصص الانبياء / ابن كثير / (ص: ۱۴۲) / الطبعة المخرجة.

(۲) له م جهوره که دا به دریزی باس له نیسحاق ناگهین، به لگو هه مو پیغمبره ریک ژنی سه ره خومان بق داناه، هه روه که چون باسمان له لوط نه کردو له نیسحایش به دریزی ناگهین ته نها نه و پیغمبره رانه بیت که زقرکه م باسیان هاتوه، ده یان به ستین به پیغمبره ریکی تره وه.

مژدهی به خشینی نیسحاق (علیه السلام)

پاش نم هموو تاقی کردنه وانه، خوای گه وره پاداشتیکی گه وره ترو خیرا تری دایه وه به نبیراهیم که نه ویش به خشینی نیسماعیل بوو پی‌ئی، له (ساره) ی خیزانی دووه می که نه زوک بووو مندالی نه ده بوو، نه میش نه وپه ری گه وره یی خوای گه وره ده ده خات و فراوانی ده سه لاتی ده سه لعینی.

قورنانی پی‌رژ له م باره په وه ده فهرموویت:

﴿وبشرناه بأسحاق نبیا من الصالحین﴾ (الصافات: ۱۱۲).

واته: وه مژده مان پی‌دا به نیسحاق که پیتھمبریکی صالح ده بیئت.

نم مژده یه له سه ر ده می چند فریشته یه که وه ترا به نبیراهیم (علیه السلام) له کاتیکدا که ده چوون بۆ به هیلاک بردنی که له که ی (لوط) پیتھمبر (علیه السلام) ^(۱)

قورنان به سه رهاتی نم مژده یه مان بۆ ده گپیتته وه که ده فهرموویت: ﴿ولقد جاءنا رسلنا ابراهیم بالبشری قالوا سلاما، قال سلام، لما لبثوا ان جاء بعجل حنید فلما رای ایدیهم لاتصل الیه نکرهم وارجس منهم خفیه قالوا لاتخف انا ارسلنا الی قوم لوط وامراته قائمه لضحکت لبشرناها بأسحاق ومن وراء اسحاق یعقوب قالت یاویلنی اَلِدُوْنَا عَجُوزَ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا اَنْ هَذَا لَشَيْ عَجِيبٌ قَالُوا الْعَجِيبُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَةً اللّٰهِ وَبِرْكَانِهِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْاَبِيْتِ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ (هود: ۶۹-۷۰).

واته: کاتیک که نیردراوه کانمان - واته فریشته کان - هاتنه لای نبیراهیم و ساره ی خیزانی مژده ی به خشینی مندالیک تری پی‌ بده ن که نیسحاقه، سه لامیان کرد له نبیراهیم نه ویش وه لامی سه لامی دانه وه، زوریک تری نه برد نبیراهیم (گوپره که) یه کی برژای له بهره میاندا دانا بۆ نه وه ی بیخون - چونکه نبیراهیم نه یده زانی که فریشته ن - ^(۲)

کاتیک بینی ده ستیان دریز نا که ن بۆ خواردنه که پی‌ئی سه یر بوو، له نه فسیدا ترسی لی نیست لیره دا فریشته کان پی‌ئی ده لاین که مه ترسه نیتمه نیردراوین بۆ له ناو بردنی گه لی (لوط) (علیه السلام) وه ساره ی خیزانی وه ستابوو گوی‌ئی له م گفت و گویانه بوو پیکه نی له خووشی له ناو چوونی گه لی لوط چونکه زور تاوانکارو بی باوه پ بوون ^(۳)

(۱) چیریکی له ناو بردنی قوم که ی لوط، به دریزی له چیریکی لوط دا باس ده که ی (انشاء الله).

(۲) یه کیک له دیار ترین په وشته بهره کانی نبیراهیم نه وه بووه که سه رده م حه زی به میوان و خزمه ت کریه کربوه.

(۳) تفسیر القرآن العظیم / ابن کثیر / ج ۲ / (ص: ۴۱۱).

داستانى پيغمبهبران

پاش نه مانه له لايه ن فرشته گانه وه مژدهى نه وه مان پى دا، كه مندالتيكى ده بيت به ناوى (نيسحاق) (عليه السلام) وه له نيسحاق (يعقوب) (عليه السلام).

ساره له وه لامى نه م مژده يه دا به سهر سوپماوى يه وه ووتى:

چهنده سهيره!! نايان من مندالم ده بيت له سهر نه م هموو پيرى يه وه، وه ميترده كه شم

بياويكى پيرو تهمه ن گه وره يه؟

فرشته گان له وه لامدا پى بيان فرموو: نايان سهرت سوپ نه ميئن له كارى خواى گه وره وه به ده سيلات؟ به زه يى و په حمت و به ره كاتى خواى گه وره له سهر نيوه يه كه نه وه ي پيغمبه راننان پى ده به خشى نه ي خاوه نى مالى پيغمبه رايه تى كه عبه ي پيرؤز.

به راستى په روه ردگار شتانيك ده كات كه شايه نى سوپاس گوزارى و حه مده گه وره وه به ده سيلات به بؤه خشينى نيعمه ت. نيعمه تى خواى گه وره كاتيك ديت بق مروفه گان و فرمانى خواى له گه لدايه كه نه و نيعمه ته بگات، هموو قياسه مادديه گان ده وه سستيت نه وه ي پوو ده دات ژيرى مروف ناتوانى ه لى گرى چونكه نامرازه گان له وه گه وره ترو به هيترترو به پيرؤز ترن كه له خه يالى مروفدا به رجسته بكرى.

نيراهيم له سهره تادا ته نها مندالتيكى نه ده بوو، هموو مروفايه تيش نه يده توانى بوى بينيته بوون، به لام ... كاتيك (قدير) فرمان ده كات ته نها پتيويستى به (ك.ن) يك هيه!! و له جياتى مندالتيك دوانى پى ده به خشى.

هه وره ها خواى گه وره له شوپنيكى تر له قورناندا ده فرمووى:

﴿وَبْنِهِمْ عَنِ ضَيْفِ اِبْرَاهِيمَ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِمْ لَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اَنَا مِنْكُمْ وَجَلُونَ قَالُوا لَا تَوَجَلْ اَنَا بَشْرِكٌ بِغَلَامِ عَلِيمٍ قَالَ ابشِرْ قَوْمِيْ عَلِيْ اِنْ مَسْنَى الْكَمْرِ لِيْمٌ تَبْشُرُونَ قَالُوا بَشْرًا كَ بِالْحَقِّ فَاَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِيْنَ ، قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ اِلَّا الضَّالُّونَ﴾ (المجر: ٥١ - ٥٦).

واته: باسيان بق بكه نه ي محمد (ﷺ)، له باره ي ميوانه گانى نيراهيم وه - واته فرشته گان - كاتيك چونه لاي ووتيان سه لام و ناشتى خوا له سهرت پى، پاش نه وه ي كه خواردنه كه يان نه خوارد، نيراهيم ووتى: نيمه ده ترسين ليتان كه له وانه يه له ميوان نه چن؟

فرشته گان بق دل نه وايى نيراهيم ووتيان: مه ترسه هيچ زيانمان بؤتان نيه به لكو له لايه ن په روه ردگار وه هاتويين كه مژده ي مندالتيك پى بده ين كه دواپؤز زاناو زانيار ده رده چيت - واته نيسحاق -

داسٽانه پيڻه بهران **ثبانی نیراهیم (الکتاب)**

نیراهیم ووتی: چڙن مڙدهی مندالم پی ددهن له دایک بی، که وا گیشته مه ته ته منی پیری و له وه دا نه مام که مندالم بی، نهی چڙن ټیوه مڙده ددهن؟ فریشته کان ووتیان: نه مهی ټیمه مڙدهت پی ددهین راسته و گومانی تیدا نی، چونکه فرمانی په روه ردگاره، مه به به و که سانهی که نا نومیدن له په حمی خوا، نه وه په حمی خوابی به.

نیراهیم ووتی: من هرگیز له م که سانه نیم که نا نومید دهن له به زهی خوابی، چونکه نه وانه بی نومید دهن له په حمی خوا، که بی ناگان و بی خه برن له گه وره یی و ده سلات و په حمی خوا.

به ټی.. سنووری ده سلاتی خوابی نه وه نده بلوه هرگیز هه ستیاره ماددی به کانی مروف ناتوانی هه ستیان پی بکات، نه وه نیراهیمه و سرسام ده بیت؟! ده سلات و په حمه ته که نه وه نده گوره په پیڼه به رانیش سرسام ده کات؟! نه مه په نه و خوابی که شایه نی په رسته، نه که نه وانه ی که ناتوانن زیان و باشه به خویان بگه یه نن، کرنوش بردن بق ذاتیکی ناوا ده سلاتدار ده بی بکری نه که بق نه وانه ی که خویان کردوته خوی سر زوی، داوا کردن ته نها شایه نه له م زاته بکری، نه که له دروستکراوه کانی، ترسان ته نها له م بیت نه که له هه موو شته کانی تر.

چهنده گوره به.. هه موو مرقایه تی.. هه موو ژیره کان هه موو نامرازه کان... هرچی هیه له بوونه وهردا توانایان به کسانه به هیچ له به رامهر تواناو ده سلاتی (الله) دا. نوای نه وه ی که نه م مڙده گوره په ددهن به نیراهیم و ساره هوی هاتنی خوشیان - واته فریشته کان - بق نیراهیم پوون ده که نه وه، نه ویش نه وه په که هاتوون بق له ناویردنی که له که ی پیڼه مبر (لوط).

﴿قال فما خطبکم ایها المرسلون * قالوا انا ارسلنا الی قوم مجرمین﴾ (المجر: ۵۷-۵۸).^(۱) شوینی نه م مڙده دانه له لایه ن فریشته کانه وه وولاتی شام بوو، چونکه ساره له م شوینه دا جیکر بوو، به لام هاجر له مه که هه روه که پیشتتر باس کرا.

(۱) هه روه که له پیشتدا باسمن لیوه کرد، نیراهیم مامی لوط بوو (علیه السلام) وه هه روه کیان له په که سرده مدا بوون، وه نه م به سه رها ته به نرځی له چیرکی لوط دا باسی لیوه ده که یین (انشاء الله).

دروست کردنی یه‌که‌م مال بۆ خوای گه‌وره له‌سه‌ر زه‌وی دا (که‌عبه)

نازیزان .. گه‌وره‌ترین و دیارترین پووداوێک له‌چیزکی ئەم پیتفه‌مهره خۆشه‌ویسته دا خۆی له‌م باسه‌دا ده‌بینیتوه، گه‌وره‌ی خودی ئیبراهیمیشی تیدا ده‌رده‌که‌وت، که‌چه‌نده ریزو قورسای هه‌بووه له‌لای خوای گه‌وره.

ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌هه‌لده‌ستیت به‌ دروست کردنی یه‌که‌م مال بۆ خوای گه‌وره له‌سه‌ر زه‌ویدا، بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کان خوای خۆیانی تیدا بپه‌رستن.

که‌ ئه‌ویش (که‌عبه) به‌ له‌ شاری مه‌که‌کی پیرۆز، ئه‌و که‌عبه‌یه‌ی که‌ سالانه‌ چه‌نده‌ها خه‌لک له‌ چوارده‌وری هه‌موو جیهانه‌وه‌ پووی تی ده‌که‌ن، به‌مه‌به‌ستی په‌رستش، که‌ پوکئینکی^(۱) ته‌واوه له‌ نیسه‌لما.

دروست کردنی مائیک بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ی تیدا بپه‌رستری له‌سه‌ر زه‌وی له‌لایه‌ن ئیبراهیمه‌وه، فه‌مانئیک خوایی بوو، واته‌ خوای گه‌وره ئەم کاره‌ گه‌وره‌ی خسته‌ ئه‌ستوی ئەم پیتفه‌مهره‌ دلسۆزه، که‌ ئسماعیل پیتفه‌مهری کورپیشی له‌گه‌لیدا بوو.^(۲)

قورئان باس له‌ دروست کردنی ئەم ماله‌ ده‌کات، که‌ده‌فه‌رموویت:

﴿وَاذْبُرْ أَنْتَ لَأَبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ إِنَّ لَإِثْرَكَ لِي شَيْءٌ وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ، وَآذِنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿۲۶-۲۷﴾ (الحج: ۲۶-۲۷).

واته: کاتیک پیتنوی ئیبراهیم مان کردو شویتنی (که‌عبه) مان پیشان داو فه‌رمانمان پسی کرد که: هاوه‌ل بۆ په‌روه‌ردگار قه‌رار نه‌دا له‌ په‌رستندا - واته‌ جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی تر جی به‌جی نه‌که‌یت و هه‌لیبژیری به‌ خوا - و ئەم ماله‌ - که‌عبه - پاک بکه‌روه له‌ هه‌موو پیسی‌یه‌کی بته‌ ده‌ستکرده‌کان و له‌ هه‌موو پیساییه‌کی تر، بۆ ئه‌وه‌ی ناماده‌ بێت و بێته‌ شویتنیک بۆ به‌نده‌سه‌ور خوارده‌کان به‌ چوارده‌وری که‌عبه‌دا، ئه‌وانه‌ی که‌ هه‌لده‌ستن به‌ گه‌وره‌ کردنی خوا به‌ هه‌موو جوړیک له‌ په‌رستش، ئه‌وانه‌ی نوێژ ده‌که‌ن و ده‌چنه‌ رکوع و ده‌چنه‌ کپنوش بۆ په‌روه‌ردگاریان. ئەمه‌یه‌ په‌حم و به‌زه‌یی خوایی بۆ به‌نده‌کان، به‌وه‌ هه‌موو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی که‌ هه‌یه‌تی، خاوه‌نی هه‌موو بوونه‌وه‌ر، ئه‌و زاته‌ی فره‌شته‌ له‌ ژماره‌

(۱) پوکئ: واته‌ به‌شیک فه‌رمان پیکروه، که‌ موزفی موسولمان ده‌بیت هه‌ج بکات و سه‌ردانی ئەم که‌عبه‌ به‌ بکات نه‌گه‌ر هات و توانی.

(۲) سورة البقرة: (۱۲۵).

داستان پیغمبران **ثبانی نبراهیم (علیه السلام)**

نهاتووہ کان ہر دم له پرستی دان خہ مخوری بہندہ گانی بہ تی و نامازہ دکات بہ وہی کہ بہ تابیہ تی و ذاتی خوی کہ جینگہ یک ہہ لبرتری بق بہندہ، نہ بی شو شویتہی بہرہ ردگار کی ناوا زانا و دانا ہہ لبرتری چہندہ پیرؤز بی؟

فرمان دہدات بہ پیغمبرہ کہی کہ ہم شویتہ یان بق بیاد بنی و بویان بکاتہ ماتیک شویتنگاہیک کہ بہ راستی نہمش نہوپہری ناگاداری خوی زانا دہگہ بہنی بہ بہ ندہ گانی، و بہ لگہ بہ لہ سہر پیزی مؤرف لہ لای بہرہ ردگار.

لہ جینگاہیکی تر قورنادا خوی گورہ ناوی نیسماعیلش دہخاتہ ناو ہم فرمانہ وہ، و نہ و پیزہ لہ نیسماعیلش دہنی ﴿و عهدنا الی ابراهیم و اسماعیل ان طهر بیتی للطائفین و الرکع السجود﴾ (البقرہ: ۱۲۵).

بہ لئی... فرمان کراوہ لہ لای بہرہ ردگارہ وہ نیستا پیوستی بہ جی بہ جی کردہ لہ لایہ نہردو پیغمبرہ وہ - ابراهیم، اسماعیل - (علیہما السلام).

قورنادا لہ بارہی چونیہ تی دروست کردنہ کہ یہ وہ دہ فرموویت ﴿واذ یرفع ابراهیم القواعد و اسماعیل ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم ربنا واجعلنا مسلمین لك و من ذریتنا امة مسلمة لك و ارننا منا سکنا و تب علینا انک أنت التواب الرحیم ربنا و ابعث فیہم رسولا منهم یتلو علیہم آیاتک و یعلمہم الکتاب و الحکمۃ و یرزقہم انک انت العزیز الحکیم﴾ (البقرہ: ۱۲۷-۱۲۹).

واتہ: کاتیک کہ و نبراهیم و نیسماعیل بناغہی مالہ کہ یان بہر ز دہ کردہ وہ - کہ عبہ - دہ پارانہ وہ و دہ یان ووت: نہی بہرہ ردگارمان ہم کارہ مان لی و ہر بگرہ و پاداشتمان بدہرہ وہ لہ سہری و بیکہ بہ کاریک کہ تہنہا لہ بہر زہ زمانہندی تر کرابیت. نہی بہرہ ردگارہ تر ناگاداری و بیسہری لہ داوہ کہ مان و لہ نیتہ کانمان.

نہی بہرہ ردگارہ بمانکہرہ دو بہندہی یہ کتابہ رست و دلسؤز بق خوت و لہ نہ وہ کانیشماندا کومہ لیک کی دلسؤز یہ کتابہ رست دروست بکہ و ہدایہ تیان بدہ و پینموی بہرستہ کانمان بکہ و لیمان خوش بہ لہ تاوانہ کانمان، چونکہ بہ راستی ہر تر لیبور دہ و بہ بہرہ بی ت بہرمانہر تاوانہ گانی بہندہ کان و نہی بہرہ ردگارہ لہ نہ و کانماندا پیغمبرہ ریکیان بق بنیرہ کہ نیایتی تو یان بہ سہردا بخویتی و فیری بہرہ وہی خویان بکات - واتہ قورنادا - وہ فیری کاروہ و شتی بہر زو جوان و دانای و زانای یان بکات - واتہ سنہ - و بہرہ ردہ یان بکات لہ سہر گوپرا بہ لئی بہرہ ردگارو پاکیان بکاتہ وہ لہ

== داستان پیغمبرهبران == **ژیانی نبیبراهیم (علیه السلام)** ==

تاوان به پراستی تو به تواناو دهسه لاتی بۆ وه لام دانه وهی ئه م داوایانه ی ئیمه و زاناو داناشی به کام شت باشه بۆ بهنده کان. ^(۱)

ئه م ماله پیرۆزه ی خوی گوره له سه ر زه وی ئه وه نده به پیرۆ پیرۆزه لای په ره رده گار، که هه رکه س چوه ناوی ئه وا له ئاسایش دایه و زیانی پی ناگات له هیه لایه که وه، وه جارینکی تریش خوی گوره به یه که م مال ناوی ده بات له سه ر زه وی دا که بۆ خوی گوره بنیاد نرابیت.

﴿ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركة وهدى للعالمين فيه آيات بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان امنا﴾. ^(۲)

به دروست کردنی ئه م ماله له سه ر زه وی بۆ ئه وه ی بهنده کانی خوی گوره په رستشی تیدا بکه ن ناوی لیترا (حه ج) به مانای کۆبوونه وه له ده وری که عبه و (طواف) کردن به ده وری دا. ^(۳)

ئه م کۆبوونه وه یه له لای ناینه کان به کارینکی پیرۆز سه یر ده کریت و سالانه له هه موو لایه کی جیهانه وه خه لکی دینه خه زمته ی ئه م مالی خوی به که ئه م په وکردنه که عبه یه هه ر لۆزۆد کۆنه وه هه یه و عه ره بیش پیش ئیسلام کردوویانه، نه ک هه ر ته نها له سه رده می پیغه مبه ردا ^(۴)

هاتنی ئه م خه لکه بۆ چواره وری که عبه، به بانگ کردنی ئیبراهیم بوو، به فه رمانی خوا، واته خوی گوره فه رمانی کرد به ئیبراهیم که خه لکی ناگادار بکه ره وه که ئه م مالی خوی به دروست کراوه بۆ ئه وه ی بهنده کانی خوا تیدا په رستش ئه نجام بده که ناوی (الحه ج) ه، فه رمانی که له سه ر ئه وانه ی ده توانن ﴿واذن في الناس بالحج ياتوك رجالا وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق﴾ (الحه ج: ۲۷).

به ئی: به ناشکرا گه وری به سه زنی خوی گوره له م به سه رهاته دا ده رده که ویت، بۆ ئه وه ی فه قیره کانی سه ر زه وی هه موویان به یه که وه هه ست به که می نه که ن، پادشاکان و ده وله مهنده کان هه ست به به رزی نه که ن، بۆ ئه وی چاک بزانه که له کیشانی خوی دا کام به نده په وشته به رزو کام به ته قوا تهره، ئه وا به ریز ده بیته پادشا له دوا ی باره لگه ره وه رابکاتو بۆشی نیی نا په زایی ده رپری، چونکه هه موو له به رده م کیشانه ی (رب العالمین) دا وه ستاوان.

(۱) بۆ زیاتر شاره زایی سه یری - روح الدین الاسلامیة / عقیف طبارة بکه (هه: ۲۵۸-۲۶۵).

(۲) تفسیر ابن کثیر: ج ۱ / ۱۶۱. الطبع المنتقمة.

(۳) له پۆتی نرابیشدا (دجال) ته نها ناتوانی بچیته مه که که مه دینه وه له سه ر زه وی دا. (هدیث الجساسه) (رواه مسلم).

(۴) روح الدین الاسلامی: عقیف طبارة: (هه: ۲۵۸).

داستان پيغمبران (عليه السلام)

خوای گوره نه ونده کاره که ی نبراهیمی به لاره گوره بوو، قورسای نبراهیمی لابه رجه سته بوو، که نه م مآله ی کرده نه و شوینه ی که له هموور جیهانه وه، هموور بهنده کانی سر زهوی کاتیک بوو ده که نه په روه ردگاریان و گوره ترین کاریک که (نویره) بو نه وه ی به جی بهیتن ده بیت رهو بکه نه (که عبه)، که نه وه ش به فرمانی په روه ردگار بوو له پیشدا مورسو لمانان رهویان ده کرده (بیت المقدس) بو نویره، پاشان خوای گوره فرمانی کرد که رهو وه ریگین بولای که عبه. (۱)

﴿واتخذوا من مقام ابراهیم مصلی﴾ (۱۲۵).

به لئی.. که عبه بووه جیگای په رستشیک سهریه ست که هر که س توانای هاتنی هه بوو بو نه م په رستشه پیویسته درخی نه کات.

﴿والله علی الناس حج الیت من استطاع الیه سیلا...﴾.

هه ندیک له دهنگو و باس ده لئین که، که عبه پیش نبراهیم (علیه السلام) دروست کراوه، به لام هیچ به لکه یه کی راستی (صحيح) له سهر نه هاتووه.

خوای گوره ش وه لامی به رزترین و جوانترین نژای دایه وه، به چاگترین که سیک که پیغمبر محمد (علیه الصلاة والسلام) داوایان کرد که خوای گوره بینیری بو نه وه کانیان. پیرلزی نه م مالی خوابه له به سه رهاتیک تری گوره دا ده رده که ویت، نه ویش به سهر هاتی (فیل) ه که خوای گوره له قورنندا توماری کردووه بزمان، که نه م به سه رهات که یه تی به کورتی:

له سهرده می (عبد المطلب) دا باپیری پیغمبر (ﷺ) پادشایه که له یه من به ناوی (نه بره هه) که گاورد (مسیح) بوو، که نیسه یه کی دروست کرد بو نه وه ی خه لکی وه که عبه بین بو حج به دهوری داو بیته وینه ی که عبه، عه ره بیش نه م کاره زور نار هه تی کردن و پیمان ناخوش بوو، هه روه که له (تفسیری ابن کثیر) داهاتووه، که مه لیک له که نجانی قورده بیش ده چن نه م که نیسه یه ده روخینن و ده یسووتینن، کاتیک نه م هه واله ده گاته (نه بره هه ی) پادشای یه من، سویند ده خوات که بجیته سر که عبه و پیروختینی.

به له شکر تکی زوره وه رهو ده کاته مه که و فیلیان له گه ل دا ده بیست، له پیش هه مور شیهانه وه فیلیکی گوره و چاک، که (نجاشی) خوی بو نه بره هه ی نار دبوو.

به لام کاتیک ده که نه ده وره یه مه که، فیل دیت به چو کاو هه نگاونانی به ره و رهوی

(۱) نه م رهو وه ریگانه له نویره نکدا بوو له مدینه، که به جماعت ده کراو پیغمبر رهوی تیدا وه گتیرا.

په ندو ناموژگاري په کاني به ندى پيټجه م

(۱) ديار ترين خالتيك كه په ندو ناموژگاري زږدى تيدا بيت بق نيمانداران له م چيرنگه دا، برينى به له به سر هاتى كوچى (هاجرو نيسماعيل) بق مه ككه، كه نه وپه پى مل كه چى نيبراهيم و هاجرى خيترانى دهرده خات بق فرمانى خواى گوره، و نه وپه پى حيكه تى خوا دهرده خات له فرمانه كاني دا.

كوچ كردن به مندالتكى شيره خوړه و دايكى بق شوينيكى ووشك و بى ناوو بى كشتوكال و بى مرؤف، هروا كارتيكى ناسان نى به و كه م بيرو بق چون ه ليده گرى و ناهرينى لى ده كات.

به لام ده بينين نيبراهيم (عليه السلام) به وپه پى باوه رپوون و متمانه به حيكه تى خوايى، هردووكيان ه لده گرى و كوچيان پى ده كات، چونكه باوه رپه كه گه يشتوته پل به كه كه هردم فرمانه كاني به لاوه ناسان بيت، و پشت نه ستور بيت به خواى گوره و باوه داربيت به حيكه تى.

نه مړى موسولمانانيش پيوسته نه و راستى به بزنان، كه هر كارتيك فرمانى خواى له سر هاتبوو خواى گوره پى چاك بوو بكرى، نه وا له عاقبه تى نه ترسن و هردم به رفروانى حيكه تى خوايى يان له به رچاو بيت، هروهك چون (هاجر) يش كاتيک هوار له نيبراهيم ده كات له چن له م ووشكاني به به جريان ده هيتيت، كاتيک له وه لامدا پى ده هتيت.. واته نيبراهيم، كه نه مه فرکانى خوايه، نه وا زږ به نارامى په وه ده هتيت، كه واته بى خه م !!!

نه مه ش راستى نه و ده قه قورناني به ده سه لمينى كه ده فرموى: ﴿ومن یرکل علی الله فهو حسبه﴾ هر كه س پشت به ستى به خواى گوره نه وا نه وى به سه.

باوه رپوون و له به رچاو گرتنى حيكه تى خوايى له كاره كاندا زږ گرنه بق نه مړى موسولمانان، به و واتي به كه هه مو فرمانه كاني خواى گوره مان له لا په سه ند بيت، نه گره هات و له گه ل بيرو بق چونى نه وساتى خوشماندا نه گونجا، چونكه حيكه تى خوايى زږ له بيرو بق چونى مرؤف به رزتره، هروهك چن هيچ ژيرى به كه به جى هيشتنى هاجر و نيسماعيل قبول ناكات.

به لام زږ جار له وانه به كارتيك به لاي خومانه وه باش بيت، به لام خراپه تى تيدايه بومان، ياخود كارتيك به لاي خومانه وه خراپ بيت، به لام چا كه تى تيدايه بق نيمه:

داستان پیغمبران (رضی الله عنہم)

پیروزترین مالتی خواہر چہندہ زوری لی دہ کری، خہلکی مہککش لہ سر ہموویانہ وہ (عبد الطلب) ہیچ دہ سہ لاتیان بہ رامبر (نبرہہ) نابیتو، عبد المطلب وتیہ کی بہ نایوانگ دہ لی بہ نبرہہ لہ بارہی پاراستنی کہ عہ وہ لہم ہیرشہ۔
 نہ ویش نہ وہیہ کہ دہ لی نہم مآلہ خواہنی ہیہ - واتہ خوا - ہر نہ ویش دہ پیاریزی۔ (وان للبت ربا سیحیہ)۔

بہ لی... خوی گورہ مالتی خوی بہ شتوہ یہ ک پاراست کہ لہ بچوونی ہیچ کہ سیکدا نہ بوو، نہ ویش بہ ناردنی (طیر الابابیل) بؤسر نہم لہ شکرہ و بہر دباران کردنیان لہ لایہن نہو سہریازانہی خوی گورہ وہ^(۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْم تَر كَيْفَ لَعَلَ رَبِّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ، الْم يَجْعَلُ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ وَارْسَلْ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ (الفيل).
 نہم بہ سہرہاتہ پچ لہ گورہی و سہیرہ، لہ سالی لہ دایک بوونی پیغمبر دا (ﷺ) پوی دا ہر وہک میژوو باسی لیوہ دہ کات۔ (۵۷۱) زاینی۔

کہ عہش جاریکی تر لہ لایہن (قریش) وہ بنیاد نراوہ تہ وہ لہ دوی نہو لاقاوی کہ نہو ناوی کرتہ وہ و پیغمبرہی نازیزمان (محمد) (ﷺ) بہ دہستی پیروزی خوی (الحجر الأسود) بہرہ پشہ کہی بؤ دانایہ وہ۔

نہم بہرہ پشہش بہر دیکی پیروزہ لہ سوچی کہ عہ، کاتیک کہ حاجیان (الطواف) بہ چوار دوری کہ عہ دا دہ کن حوت جار، ہموو خولانہ وہ یہ ک لہو بہرہ پشہ وہ دہست پی دہ کن، وہ پیغمبرہی نازیزمان ماچی کردوہ
 لہ بہر پیروزی، بہ وہی کہ لہ بہ ہشتہ ہاتوہ و سپی و بی گہرد بوہ یہ کم جار، بہ لام تاوانی بہندہ کان پشہ کردوہ۔^(۲)

بہ لی.. خوی گورہ ہر دہم پاریزہری مآلہ کانہتی لہ دہست گومرایان، نیتر با ہموو ہیزہ کان ہولی پوخاندنی بدن، تازہ بپاری خوا دہ چوہ کہ دہ بی پاریزاو بی، نیتر با کہ س نہ بی بیپاریزی، با ہموو مرقہ کانی سہر زوی بی دہ سلات بن، با ہموو ہیزہ ستم کارہ کانیش بین، لہ لای ویستی خوی گورہ لہ جیی نہ بوون، بہ چہند سہریازیکی خوی پویان شوپ دہ کات و سہریان نزم دہ کات، کہ ہر گیز نہوان بیریان بؤی نہ چوہ بہ راستی راستت فرموہ نہی پہرہ دگارہ کہ، ہیچ کہ سیک نازانی و نایانز میزی سہریازہ کانت ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ (الموتّر: ۳۱)۔

(۱) تفسیر ابن کثیر / ج ۱ / (ص: ۵۰۰-۵۰۴)

(۲) روح الدین الاسلامی / عقیف طبارة / (ص: ۲۶۲) / الحدیث رواہ الترمذی.

== داستان پینغه مبه‌ران == **ژبانه نیبراهیم (علیه السلام)** ==

﴿وعسی ان ترکھوا شینا وهو خیر لکم و عسی ان تحبوا شینا وهو شر لکم﴾
 (۲) داواکردن و پاران‌وه له خوای گه‌وره له کاته ناسۆره کاندای پیشه‌ی مرقوسی
 نیمانداره، ه‌روه ک چون نیبراهیم له کاتی به‌جی هیشتنی هاج‌رو نیسماعیلدا کردی.
 چونکه ده‌سه‌لات و گه‌وره‌ی خوا زۆر به ناشکرا له م کاتانه‌دا د‌رده‌که‌ویت،
 نه و جیاوازی‌یه گه‌وره‌ی نیوان بۆچوونه‌کانی مرقوف و خوای گه‌وره له م به‌سه‌ره‌اته‌دا
 به ناشکرا د‌رده‌که‌ویت، چۆن و له کوی‌توه هاج‌رو نیسماعیل هاتن، و له کوتای‌ی‌دا خوای
 گه‌وره مه‌به‌ستی چی له‌وشوینده‌دا بوو، که دام‌زاندنی مالیک بوو له‌سه‌ر ه‌موو
 سه‌رزوی بۆ به‌نده‌کان.

(۳) رینو قه‌دری د‌سۆزان له‌لای په‌روه‌دگار ه‌رگیز وون نابێ
 کاتیک ناو له‌لای هاج‌رو نیسماعیل نه‌ما، نه‌وپه‌ری د‌سۆزی و خه‌مخۆری هاج‌ر خۆی
 نوادن، نه‌ویش به پاکردنی حه‌وت جار بۆ سه‌ر (سه‌فا) و (مه‌روه)، نه‌وه‌تا خوای گه‌وره
 له کاتی حه‌جدا، که ده‌بیت هه‌مان حه‌وت جار، وه‌ک هاج‌ر بێن و بچن له‌سه‌ر نه‌م دوو گ‌رده،
 که نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ری پ‌یزه له هاج‌ر.

نه‌وانه‌ی که به د‌سۆزی کارده‌که‌ن بۆ خوای گه‌وره، پ‌یویسته نه‌م به‌سه‌ره‌اته بکه‌نه
 میوانی ه‌رده‌می بیرو هۆشیان و خۆش‌حال بن به‌وه‌ی که د‌سۆزان ر‌یزلی ن‌راو ده‌بن له
 دوونیاو له قیامه‌تدا، و نه‌و کاره بچووکانه‌ی که نه‌وان له بیریان کردوه ب‌ی ناگابوون له
 پاداشتی، نه‌وا لای خوای گه‌وره وون نی‌یه‌و، پاداشتی له پ‌ۆژیکدا ه‌رده‌دریت‌وه چ له
 دوونیاو له قیامه‌تیشدا، ه‌روه‌ک چۆن هاج‌ر ب‌ی ناگابوو له‌وه‌ی که چه‌نده‌ها سه‌ده، نه‌م
 ر‌یزه ده‌بیته ملوانکه‌ی ملی.

(۴) خالیک‌ی تر له په‌ندو نامۆزگاری له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا نه‌وه د‌رده‌خات، که باوه‌ر
 چه‌ند بوو نه‌وا به‌جی هینانی فرمانی خوایی نه‌وه‌نده ده‌بیت.

مل که چ کردنی نیسماعیل له ناستی نه‌و فرمانه‌ی خوای گه‌وره‌دا، نه‌وپه‌ری به‌رزنی
 پله‌ی نیمانی نیسماعیل پ‌یشان ده‌دات، با نه‌وانه‌ی که له‌شیان قورسه بۆ فرمانه‌کانی
 خوای گه‌وره له نیمانیان ب‌رسن چونکه گه‌وره‌ترین کار له‌لای باوه‌ر دام‌زراوان ناسانه‌و
 به‌جی‌ی ده‌هینیت، وه بچووکترین کار لای باوه‌ر لاوازن گرانه‌و به‌جی‌ی ناهیتن.

نه‌م‌پۆی موسولمانانیش پ‌یویسته‌کی زۆریان به‌وه هه‌یه که چاویک بگ‌یرنه‌وه به
 خۆیاندا، بزنان نیمانه‌که‌یان له چ ناستیکدا‌یه و چه‌نده مل که چه له ناستی فره‌مانه‌کانی
 په‌روه‌دگاری‌دا؟

نایا نیمانی خوشی و کاته خوشه‌کانه، یاخود خۇپراگره له ناست کاته
ناه‌مواره کانیشدا؟

تا چەند له ژبانی پۇژانەدا، فرمانە ناسانەکانی پەروەردگاری بەجی دەهینۆ، بە
پیچەوانەوه گەیشتۆتە ئەویله‌یهی خۆی نامادەکردبێ بۆ فرمانە قورسەکان؟

ئەمانە و چەندەها پرسباری تر، سەر له چیرۆکی ئیسماعیلەوه دەردەهینۆ، بانگهێشتی
ئیماندارانی ئەم سەردەمە دەکەنۆ، که پیاچوونەوهی هەردەمی ئیمانیاں بکەن.

(٥) خۆای گەوره هەرگیز فرمانیک نادات بەسەر بەندەکاندا که زیانیانی تیدا بێ.

وکاریکیش ناکات که له بەرزەوهندی مرۆف نه‌بیت.

فرمانی سەر بپینی ئیسماعیل، له‌زانیاری خۆای گەوره‌دا هەبوو که تنها بۆ

دەرخستنی راستی و بەرزنی ئیمانی ئیبراهیم ئیسماعیل، نەکیان له‌دەست دانی ئیسماعیل بێ هۆ!!

بەلکو بۆ دەرخستنی راستی ئەو ئیمانەیه له‌و سەردەمه‌دا، بەخشینی بەرانیك

بۆیانو، بەجی هیشتی ئەو سونەته بۆ نەوه‌کانی دواي خۆیان - واتە سونەتی جەژنی

قوریاو و سەرپیرینی بەران تیدا - و دلخۆش کردنی چەندەها بێ دەست و هەژاران له‌و

جەژنەدا، که بەدی دەکرێ و بەناشکرا دیاره، که مەبەستی خۆای گەوره بەرزەوهندی
بەندەکانی بووه، له‌سەر یکی تره‌وه پەندو نامۆزگاری بەکی زۆری بۆ مرۆفایەتی بەجی هیشتوه.

که‌ه‌موو ئەوانە ئەوه دەسه‌لمیتن، کارەکانی خۆای گەوره بێ حیکمەت نین و پەر

خێرو بەرەکه‌تن، بەلام ژیری مرۆف هەستیان بێ ناکات.

(٦) گوێ رایەلی بۆ فرمانی خۆای گەوره و بەجی هینانی، خاوه‌نه‌که‌ی سەرپەرزو

پێژدار دەکات له‌لای نەوه‌کانی دواي خۆی.

(٧) کاتیك ئیبراهیم (علیه السلام) راستەوخۆ هەستا بە جی بەجی کردنی فرمانەکه‌ی

خۆای گەوره، ئەو پەپی راستگویی نواند له‌ناستی پەروەردگاردادا.. خۆای گەوره، هەر له

دوونیدا، له‌پاداشتی ئەم کارەدا له‌بیرو هۆشی نەوه‌کانی دواي خۆیدا کردبەخاوه‌ن پێزو

سەرپەرزنی کرد، بەلگەش بۆ ئەم راستییه، ئەوه‌یه که هەموو ئاینەکانی وه‌ک (جوله‌که‌و

مسیحیەت و ئیسلام)، له‌لایەن ئیبراهیم پێژیکسی تاییه‌تی هەیه‌و بەسەرپەرزنی

پیغمبرانی دەزانن.

هەتا هاوه‌ل قەراردەره‌کانی (المشرکین) سەردەمی پیغمبریش (علیه السلام) خۆیان

بە شوین که‌وته‌ی ئیبراهیم دەزانی و شانازییان بەناوی‌یه‌وه دەکرد.

(٨) هەول‌دانی بەردەوام بۆ نزیک بوونەوه له‌ خۆای گەوره و گرتنەبەری ئەو پێگایانە‌ی

که‌ دەبنە هۆی نزیک بوونەوه له‌واته‌ پێژۆه.

داستانای پیغمبرهبران (علیه السلام) ۱۱۴

دروست کردنی که عبه بق بنده گانی خوا بوو، چونکه تاکه شوینیک له سهر زهوی دا نه بوو، که به ناشکراو بی خه م خوای تیدا بپرستری بق خه لکی نه و سهرده مه، نه مش به دهمه وه هاتنی خوا ده گیه نی بق هموو نه و داوایانه ی، که خه لکانی نیمانداری پیش نبراهیم کردویانه،

خو ده کرا له سهرده می (نوح) دا نه م ماله بکرایه، به لام حکمه تی خوای گوره و ابوو که له وکاته دا بیت، و ناگاداری خوای گوره ی تیدا دهریکه وی له بنده گانی.

(۱۱) گوره یی خوای گوره و به کسانی هموو به بنده گانی تر له کوبونه وه ی سالانه ی چوارده وری (که عبه) دا دهرده که ویت بق مرقفایه تی.

باشترین په ندیک بق هموو مرقف لووت به رزه کان، دروست کردنی که عبه به له لاین خوای گوره وه.

نه ویش بق نه وه ی پوون و ناشکرا بی له لای به بنده گانی که هموو له برده م دیدی خوای گوره دا به ک ناسترو به رزی و نزمی نی به له نیواندا، مه گره به ته قوانه بی.

وه گوره یی خواش جارنکی تر خوای پیشانی هموو مرقفایه تی ده داته وه، به وه ی که له چوارده وری هموو جیهانه وه، به بنده کان دینه خزمه تی نه م ماله و داوی لی خویش بوون ده گن.

وه نه وپه پی به رزی رینموی خوای پیشان ده دات بق بنده کان، نه ویش به وه ی مرقف به هرچه ندیک تاوانه وه بجیته خزمه ت نه و مالتی خویسه، نه و به بی تاوان دینه دهره وه و خوای گوره له هموو تاوانه گانی خویش ده بی چونکه له ماله که یدايه.

مرقفه گانش پیویسته لی بوورده بن به رامبر نه و که سانه ی که تاوانیان به رامبر نه انجام داون و دینه ماله گانیان، هر وه ک چون خوا له تاوانی نه وان خویش ده بی له ماله که یدا.

(۱۲) خالیکی تر له م به سهره اته دا، نه وه دهرده خات که باشترین کاتیک بق پارانه وه ی به بنده کان له خوای گوره و داوکردن لی، بریتی به له وکاتانه ی که خه ریکن به به جی هینانی فرمانیکی خواوه.

پارانه وه گانی نبراهیم و نبراهیم (علیهما السلام) له کاتی کاره که یاندا بوو کردیان و جیگیر بوو له لای په روه ردگار.

نه مرقی کارکه رانیش بق خوای گوره هرده م له بیری پارانه وه داوای خیرداین له خوای گوره له کاتی کارکردندا، و که سی لی بی بهش نه که ن، و داوای سهریه رزی نیسلام و موسولمانان بکه ن.

به لکو خوای گوره پارانه وه ی به کیک له و کارکه رانه جیگیر بکات و به رپه حمه تی خوایی بکه وین (انشاء الله)

داستان پیغمبران (علیهم السلام) ثیاب نبراهیم

چونکه کاتیک مرّاف گیشته ئو پله بی له خوی گوره نزیك كه و ته وه، ده بیته ده سلات/دارترین كه سیک له دوونیاو خوشبخت ترین كه سیک له دوارژدا.

له دونیادا به وه ده سلات داره كه نزیك له خوا، كام كار له بیرو بچوونی مرّافدا گرانه و، نابی، ئم نزیك له خویه تنها به هوی داواکردنی وه له خوی گوره بوی دیته دی، نیتر با ئو شته مه حال بیت له توانای هموو مرّافایه تی دا.

به خشینى ئیسحاق به دوی ئیسماعیل دا، به هوی نزیکی ئیبراهیم وه بوو له خوی گوره، هموو مرّافایه تی نهیده توانی و هرگیزیش ناتوانی نیوه مندالتیکیش ببه خشی، به لام نزیکی ئو زاته ده بیه خشی.

ئه مرّی رابوونی ئیسلامیش زور پیویسته ئو راستی به بکه نه سه ره تای ههنگاوه کانیان، وه رده م خه ریکی نزیك بوونه وه بن له خوی گوره، به لکو ئو کارانه ی كه له بیرو بچوونی خوماندا مه حاله بیته دی، خوی گوره بۆ ئه مرّی موسولمانانی سه ر زهوی ئاسان بکات و بگه ینه ئو ئاسته ی شایه نی ئو یارمه تی به خوی به بین.

(۹) ریزگرتن و خزمهت کردنی میوان، پیشه ی هه رده می پیغه مبه ران بووه.

ئو شتیه خزمهت کردنه ی ئیبراهیم (علیه السلام) بۆ فریشته کان، ئه وپه ری به رزی پله ی خوو ره وشت پیشان ده دات له ئیبراهیمدا، وه هیتانی ئه و جو ره باشه بۆ خو اردن، بیشکه ش کردنی باشترین شتاتیک پیشان ده دات بۆ میوان، كه خودی ئیبراهیم به خزمهت کردنی میوان به ناویانگ بووه.

له ئابینی په رۆزی ئیسلامیشدا، كه هه رده چیته وه سه ر ئابینی ئیبراهیم، خزمهت کردنی میوان له لایه ن پیغه مبه ری نازیزمانه وه (ﷺ) فه رمانی پی کراوه و خراوه ته پال پله ی باوه ره وه. (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه)

واته: هه ركهس باوه ر به په روه رداگاره و رۆزی زیندو بوونه وه ده هیتن با رتزی میوانی بگری.

(۱۰) دروست کردنی مالیک له سه ر زهوی به فه رمانی خوا، بۆ ئه وه ی به نده کانی په رستشی تیدا نه نجام ده ن، ئه وپه ری ئاگاداری و خه مخوری خوی گوره پیشان ده دات بۆ به نده کانی.

ئم راستی به ده بیت هه رده م بیرو هۆشی به نده کانی خوادا روشن بیت، كه خوی گوره هموو كات ئاگاداری به نده کانی به تی و خه مخوری نه هامة تی به کانیا نه، رۆژیک له و رۆژان دیت به ده م پیدایستی به كانمانه وه.

دوا ووتو دوا زانیاری له باره‌ی نیبراهیموه (علیه السلام)

له کورتای ئه م چیرۆکه پر له خیرو به‌ره‌که‌ته‌دا، به پتویستمان زانی که له م دوا باسه‌دا نه‌و زانیاریانه باس بکه‌ین له باره‌ی نیبراهیموه، که له‌ناو چیرۆکه‌که‌دا باسیان لیتوه نه‌کراوه، چونکه پتویست نه‌بوون و باس کردنیان لیتوه‌دا به‌جی تره، هه‌روه‌ک چۆن سه‌ره‌تای ئه م چیرۆکه‌مان به‌وه‌سفی که سایه‌تی ئه م پیتغمبه‌ره نازیزه ده‌ست پی کرد، نه‌وا کورتای به‌کشی هه‌ر به وه‌سفی ده‌هینین هیشتا به‌لامانه‌وه هه‌رکه‌مه..

۱- به‌که زانیاری نه‌وه‌یه که نیبراهیم له لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه کراوه به نیمام بۆ خه‌لکی و خوای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی ﴿انی جاعلك للناس اماما﴾ (البقرة: ۱۲۴).

۲- به باوکی پیتغمبه‌ران ناسراوه چونکه هه‌موو پیتغمبه‌رانی دوا‌ی خۆی له نه‌وه‌ی نه‌و بوون - واته دوو کوره‌که‌ی ئیسه‌حاق و ئیسه‌ماعیل (علیه السلام) - هه‌موو پیتغمبه‌ران له ئیسه‌حاق، ته‌نها (محمد) (علیه والسلام) له ئیسه‌ماعیل بووه.

﴿ووهنا لإسحاق يعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا قبل ومن ذريته داود وسليمان وايوب وموسى وهارون وكذلك لجزى اغسنيين وزكريا ويحيى وعيسى والياس كل من الصالحين واسماعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين﴾ (الانعام: ۸۴-۸۶).

۳- چه‌نده‌ها جار په‌نا‌ی گرتوه به خوای گه‌وره له شه‌پو پيسی شه‌يتان بۆ منداله‌کانی (ئیسه‌حاق و ئیسه‌ماعیل)، و ووتویه‌تی: په‌نا نه‌گرم به خوای بی که م و کورت له هه‌موو شه‌يتانیکی زه‌ره‌رمه‌ندو هه‌موو چاوکی پيس.^(۱)

۴- چه‌زی بینینی چۆنی‌به‌تی زیندو کردنه‌وه‌ی مردوو ناشکراو دیار بووه و له سه‌رو نیمانی پته‌وه‌وه، چه‌زی به بینینی چۆنی‌به‌تی زیندو کردنه‌وه‌ی مروو کردوه.

وه داوا له خوای گه‌وره ده‌کات که پیشانی بدات که چۆن مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه، خوای گه‌وره‌ش داواکه‌ی بۆ دینیتته دی و نیبراهیمی پی نارام ده‌کات.

نه‌ویش به‌وه‌ی پی‌ی ده‌لێت: جوار بالنده به‌ینی و له‌ت و په‌تیان بکات و تیکه‌لیان بکات له په‌روگۆشت دا، پاشان بیانخاته سه‌ر شاختیکی جیاوازو دوور له‌یه‌کتر پاشان بانگیان لی بکات، هه‌ر بالنده‌یه و به‌گۆشت و په‌ری خۆیه‌وه به زیندوویی دینه لای، که به‌پاستی نه‌وپه‌پی گه‌وره‌یی خوای گه‌وره له م به‌سه‌ره‌ته‌دا په‌نگ ده‌داته‌وه.

(۱) ئه م نوعا به پیتغمبه‌ر (ﷺ) ده‌ی خویند به‌سه‌ر حسن و حسینه‌دا ده‌ی فه‌رموو ئه‌مه نیبراهیم ده‌ی خویند به‌سه‌ر ئیسه‌ماعیل و ئیسه‌حاقدا، رواه البخاری قصص الأنبياء / ابن کثیر / (ص: ۱۵۷) الطبعة المخرجة.

داستان پیغمبران **ثبانی نبیراهیم (الصلوة)**

هوذا قال ابراهيم رب اربني كيف تحي الموتى ، قال اولم تؤمن ؟ قال بلى ولكن ليظمن قلبي ، قال فخذ اربعة من الطير فصرهن **بالحق** اجعل على كل جبل منهن جزءاً ثم ادعهن يأتينك سعياً ، واعلم ان الله عزيز حكيم ﴿البقرة: ٢٦٠﴾.

5- جوله که و مسیحی به کان بانگه‌تشتی نه و بیان ده کرد که نبیراهیم له واته جوله که ده بیوت: جوله که به و، مسیحیه کانیش ده بیان ووت: مسیحیه به . به لام خوی گوره وه لایم نه م درویه یانی داوه ته وه و جاریکی تر پاکیی دینی نبیراهیم ده رختوه له قورثانی پیروزدا: ﴿ماکان ابراهیم یهودیاولانصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما﴾ (ال عمران: ٦٧).

6- په پیره وو پروگرامی نبیراهیم - واته دینه که ی - دوی خوی خوی گوره پیغمبر محمد (علیه الصلاة والسلام) ی ناردوه، که ته واکه ری به برنامه ی نبیراهیم وه فرمانی پی کراوه که له سر په پیره وو پروگرامی نبیراهیمی بروت، که نه مه ش پزتیکی گوره به له نبیراهیم، به لام خوی گوره بق محمد (علیه الصلاة والسلام) ی ته واکه کرده و هر ه موه دینی بق دابه زاندوه.

﴿قل اننی هدانی ربی الی صراط مستقیم ملة ابراهیم حنیفا وماکان من المشوکین﴾ (الانعام: ١٦١-١٦٢).

﴿ومن یرغب عن ملة ابراهیم الا من سفه نفسه﴾ (البقرة: ١٢٠).

7- نبیراهیم (علیه السلام) په کتیکه له پیغمبرانی (اولو العزم) و خوی گوره، ناگاداری ناخوشیه کانی ژبانی بوه.

8- له (نیسراو معراج) ی پیغمبره نازیزمان محمد (علیه الصلاة والسلام) دا باس له شوینی نبیراهیم ده کات له ناسمانی حوته م، که پشتی به (بیت المعمور) وه به .

9- شیوه و روخساری نه م پیغمبره نازیزه - واته نبیراهیم - به پی پی فرموده ی پیغمبر محمد (علیه الصلاة والسلام)، له شیوه و روخساری پیغمبره نازیزمان خوی ده کات کاتیک هاوه لان له باره ی شیوه و روخساری نبیراهیم وه لی ده پرسن ده فرمودیت: نه گره ته تانه وی له شیوه ی بزانه نه واه سهیری هاوه لثان بکن - واته خوی - .

﴿... فقالوا له الابراهیم؟ قال انظروا الی صاحبکم﴾

(1) (اولو العزم) نه و پیغمبره نازیزه ته ناره حه تییان چیشتوه (نبیراهیم، موسی، نوح، عیسی، محمد) .

== داستان پيغمبران == **زيانی نبيراهيم (عليه السلام)** ==

۱۰- مردنی نبراهيم (عليه السلام) وهك له هوالى راستى داو له سردهمى (ميثونوس و رافه كه رى قورشان و گيره ره وهى فرموده) (ابن كثير) وه وه زمان گرتوه له (۱۶۰) سالى تهمنى دا بوو و له م قدهره له تهمنى دا كوتايى به خيرو بهر كه تى هاتوه له سر زهوى له لايه ن خواى په روه رداگاره وه.^۱

۱۱- نايان و كتيبهى كه دابه زيوه ته سر نبراهيم ناوى چى بووه و چون بووه؟

باس كردن له ناوى نم په رتوكه له قورناني پيروذا هاتوه كه ناوى (صحف) ه هان
هذا لفي الصحف الأولى، صحف ابراهيم وموسى ﴿ (الاعلى: ۱۹).

له بارهى نه وهى كه چى تيدا بووه، (ابو نر) ﴿﴾ پوژيك له پيغمبر ده پرسيت، كه

نایان و په رتوكه ی بۇ نبراهيم هات خواره وه چى تيدا بوو؟

پيغمبريش له وه لامدا فرموى (بیريتى بوو له په ند و نمونه و ناموزگارى)

هروهك تيدا هاتوو كه (پيويسته له سر خاوه ن ژيرى كه چند كاتيكي هه بيت):

- ساتيك مناجاتى خواى خوى تيدا بكات.

- ساتيك له نه فسى خوى بپرسيته وه.

- ساتيك پير له گوره يى دروست كراوه كاني خواى گوره بكاته وه.

- ساتيك خه ريكى په يداكردنى خواردن و خواردنه وهى بيت.^(۲)

محمد بن عبد الله

سليمانى ۱۴۱۹ ك ۲۸/۱۰/۱۹۹۸ز

(۱) رواه البخارى.

(۲) قصص الانبياء / ابن كثير / ص ۱۶۹ / الطبعة المخرجة .

(۳) الرسل والرسالات / د / عمر سليمان الأشقر / (ص: ۲۴۸).

سەرچاوه كان

١. القرآن العظيم.
٢. صحيح البخارى
٣. صحيح المسلم
٤. تفسير الكبير..... للامام مخرالدين الرازى.
٥. تفسير القرآن العظيم..... لابن كثير/الطبعة المحققة.
٦. (فى ضلال القرآن)..... سيد قطب/بيروت لبنان.
٧. تفسير المقتطف..... د/مصطفى خرم دل.
٨. تفسير صفوة البيان..... محمد حسنين مخلوف.
٩. مفردات الفاظ القرآن..... راغب الاصفهانى. الطبعة المحققة.
١٠. مفردات وسبب النزول..... للامام السيوطى.
١١. قصص الانبياء..... لابن كثير/الطبعة المخرجة.
١٢. قصص الانبياء..... عبدالوهاب النجار.
١٣. مع الانبياء..... عفيف طبارة.
١٤. رحيق المختوم..... صفى الرحمن الهبار كفورى.
١٥. السيرة النبوية..... لابن هشام/الطبعة المخرجة.
١٦. الرسل والرسالات..... د/سليمان الاشقر.
١٧. تفسيرى قورثانى پيرلوز..... م/مهلا عثمان.
١٨. فتح البارى ج ٦..... الحافظ ابن حجر العسقلانى.
١٩. تاريخ الطبى..... امام الطبى.
٢٠. تربيہ الاولاد..... محمد نور بن عبدالحفيظ.
٢١. الثقافه الداعيه..... د/يوسف القرضاوى.
٢٢. جامع الفريو على كتاب التوحيد..... عبدالله بن جار الله بن ابراهيم الجارالله.
٢٣. مصطلحات الريمه..... ابو الاعلى الموددى.
٢٤. روح الدين الإسلامى..... عفيف طبارة.

لەم كتيپەدا

بەندى يەكەم دەدوئ لە كەسايەتى ئىبراهيم و شوئنى لە داىك بوونى وئايىن و پەيرەو و پىرۆگرامى ئەو كۆمەلگەيەو حالى ئىبراهيم تىيدا ، لەگەل پەندو نامۆزگارىەكانى ئەم بەندە .

بەندى دووم گەرانى ئىبراهيم بەدواى پەروەردگارى راستەقىنەدا لەخۆى دەگرىت ، لەگەل دەست پى كرنى كارى بانگخوазى و ناساندنى پەروەردگارى راستەقىنە ، پاشان پەندو نامۆزگارىەكانى ئەم بەندە .

لەبەندى سىح يەم دا باس لەچۆنىەتى وەلامى گەلەكەى ئىبراهيم دەكرى ، پاشان وئەنئەك لەو روبەروبوئەو توندو تىزەى نىوان ئىبراهيم و گەلەكەى و پەندو نامۆزگارىەكانى.

روبوونەوەى ئىبراهيم لەگەل پادشای سەردەم دا و كۆچ كرنى بۆ شام و پاشان بۆ مىسر و لەداىك بوونى ئىسماعىل (عليه السلام)خۆى لەبەندى چوارەم دا دەبىنئەوە لەگەل پەندو نامۆزگارىەكانى ئەم بەندە .

كۆتابەندى ئەم چىرۆكە كەبەندى پىنچەمە باس لەنىشتەجى بوونى ھاجەر و ئىسماعىل دەكات لەمەككە ، پاشان رووداوى سەربىنى ئىسماعىل و لەداىك بوونى ئىسحاق و دروست كرنى كەعبە خۆيان لەم بەندەدا كۆكردۆتەو .

پەندو نامۆزگارىەكانى بەندى پىنچەم و دوا و تەو دوا زانىارى لەبارەى ئىبراهيمەو (عليه السلام) كۆتالاپەرمكانى ئەم كتيپەيان داگر كردووە .

لەبلاو كراوہ كانى كتيپخانەى تيشك

ئىمارەتى سەھاردنى (۱۳۷) ن پەن دراوہ
مافى چاپ و لەبەرگرتنەوەى پارىزراوہ